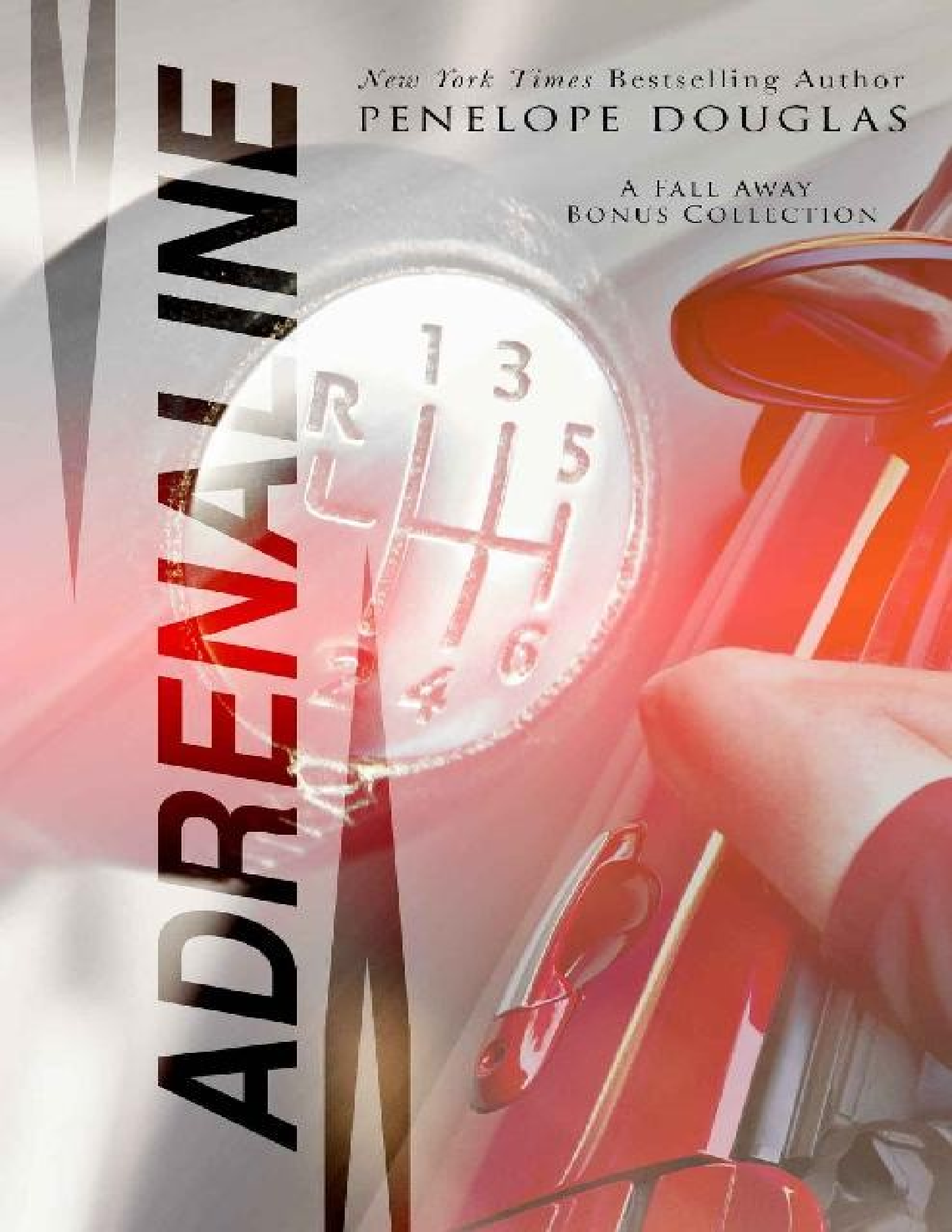

ADRENALINE
New York Times Bestselling Author
PENELOPE DOUGLAS
A FALL AWAY
BONUS COLLECTION

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Adrenalin

A Fall Away Serisi Bonus Koleksiyonu

Penelope Douglas tarafından

Penelope Douglas
Telif Hakkı © 2016 Penelope Douglas

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) kapsamında izin verilenler dışında, bu yayının hiçbir bölümü yazarın önceden yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez ya da bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Elaine York tarafından İç Formatlama
Allusion Graphics, LLC/Yayıncılık ve Kitap Biçimlendirme

Yazarın Notu

Lütfen unutmayın - bu metin Fall Away Serisi için sadece bonus içeriktir. Bir roman ya da hikaye değildir. Karakter konuşmalarını, silinmiş ve bonus sahneleri ve son birkaç yılda toplanan bazı Soru-Cevapları içerir. Bu metni yanlışlıkla satın aldığınızı düşünüyorsanız, lütfen para iadesi için iade etmekten çekinmeyin.

Ayrıca, bu materyalin tamamının Wattpad'de, web sitemde ve Facebook sayfamda ücretsiz olarak bulunabileceğini lütfen unutmayın. Bu metin, kütüphanelerinde daha kolay erişim için Kindle'da olmasını isteyen okuyucular için Kindle Unlimited'a yerleştirildi.

Tüm konuşmalar ve sahneler hikayenin zaman çizelgesine göre düzenlenmiştir. Lütfen bazı kitapları okumadıysanız bu konuşmaların spoiler içerebileceğini unutmayın.

Okuyuculara adanmıştır. Her
zaman daha fazlasını
isteyenlere.
Ve daha fazlası.
Annnnnnnnn ve daha fazlası.
Meanies.

İçindekiler

Zorbadan Sonra ve *Sana Kadar*
Silinmiş Sahneler
Rakip Sonrası Karakter Konuşmaları
Karakter Sohbetleri Karakter Soru-Cevapları
Düştükten Sonra
Karakter Sohbetleri Karakter Soru-Cevapları
*Af lame'*den Sonra ve Ötesi
Karakter Sohbetleri
Teşekkür
Yazar Hakkında

Zorbadan Sonra ve *Sana Kadar*
Bonus Sahneler

Kimya Laboratuvarı Sahnesi

Jared

Laboratuvarın kapısına yaklaşırken gülümsedim, kollarımdan ve bacaklarımdan sıcaklık akıyordu. Midemde uçuşan kelebeklerle kendimi Loop'ta gibi hissediyordum.

Tate yine okuldan sonra çalışıyordu ve bana geri çekilmem ve onun çalışmasına izin vermem konusunda kesin talimatlar verdi.

Ama bugün başka planlarım vardı.

İlk kez seks yapmamızın üzerinden neredeyse bir hafta geçmişti ve o zamandan beri ellerimi tokatlayarak uzaklaştırıyordu, sanki elim bacağındayken fen kitabı okuyamıyormuş gibi, Tanrı aşkına. Bu hafta sonu Mezunlar Günü'nde tamamen benim olacağına söz vermesine rağmen kendimi kontrol edemiyordum. Bir sandalyeye çıplak bir şekilde oturmasını tercih ederdim ama şu anda lanet olası bir öpücüğe bile razıydım.

Laboratuvarın kapısını açtığımda Tate'i odanın diğer ucunda, sırtı bana dönük, kendini tamamen işine vermiş bir halde gördüm. Hafif bir müzik sesi duyabiliyordum ve bir şişe alırken başını salladığını gördüm.

Kulaklıkları takılıydı. Mükemmel.

Ve lanet olsun, önlüğünün içinde çok tatlıydı.

Arkamı dönerek, bende olmaması gereken bir anahtarla kapıyı dışarıdan kilitledim, kapattım ve kız arkadaşıma doğru yürüdüm. Onu gördüğümde - ona dokunacağımı bildiğimde - kalbimin pistte attığımdan daha hızlı atmaya başlaması beni şaşırtmıştı.

Sırtımdan aşağı bir damla ter damladı, ben de kapüşonumu başımdan çekip yere düşürdüm.

Tate'in arkasından yaklaşarak kollarımı ona doladım ve dişlerimi boynuna gömdüm, zamanın yarısında onu öpmek mi yoksa yemek mi istediğimi bilmiyordum. Çok acıktırıyordu.

"Oh!" Bir çığlık attı ve şişeyi düşürmeden önce elini sabitlemek için uzandım.

Kulaklıklarını çıkardı ve ben de ona daha sıkı sarıldım, göğsünün inip kalkmasını hissettim.

"Sadece benim bebeğim," diye fısıldadım kulağına, bedenimi onunkine bastırarak. "Jared!" Başını salladı ve benden uzaklaştı. "Hayır, hayır, Hayır..."

Laboratuar masasının diğer tarafına doğru koşarak uzaklaşmasını ve aramıza açıkça bir bariyer koymasını eğlenerek izledim. Mavi gözleri bastırılmış kahkahalarla parlıyordu ve sert durmaya çalışırken ağzı bir gülümsemeyle seğiriyordu.

Sahte bir şaşkınlıkla gözlerimi kıstım. "Az önce benden kaçtın mı?" Gülmemeye çalışarak sordum.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Evet. Senin yanında kafam karışıyor ve sana yarınki kimya sınavım bitene kadar beni öpmemeni ya da bana elini sürmemeni söyledim. Durman gerekiyor. Git başımdan."

Omuz silktim, ellerimi kaldırdım. "Bu hafta iyiydim. Hiç zorlamadım." Masanın etrafında ona doğru yürüdüm, o da mesafeyi korumak için diğer tarafa doğru dönmeye devam etti. "İki gün daha dayanabileceğimi sanmıyorum bebeğim. Beni idare edecek bir şeyler vermelisin."

"Hiçbir şey yapmak zorunda değilim." Başını salladı ve çenesini yukarı kaldırdı.

Bahse girmek ister misin?

Ona doğru atıldım, kendimi masanın etrafında salladım ve iki masa öteye sıçrarken ciyakladı. Bana doğru döndü, yüzünde

tatlı yüzü kızarmış ve heyecanlıydı. Sanki ben avcıydım ve o da avdı, ama şu anda beni öldüren oydu. Kot pantolonuyla gömleğinin arasından teninin görünmesi ya da saçlarının yüzüne dökülmesi önemli değildi. "*Evet, seni istiyorum ama yine de hayır* diyorum" diyen o bakışına *bağımlıydım*.

Bu bir meydan okumaydı ve eğlenceliydi.

Yumruklarımı masaya indirdim ve eğildim. "Senden hoşlanıyorum Tatum. Vücudunu seviyorum. Eğer bunu elimden alırsan, beni eğlendirmek için başka bir yol bulman gerekecek." Yüzümdeki gülümsemeyi gizleyemiyordum ve umarım en son benzer bir konuşma yaptığımız zamanı hatırlamıştır.

Kızgınmış gibi gözlerini kısarak bana baktı ama sonra alaycı bir tavırla konuştu: "Peki hangi iğrenç görevi yapmamı istiyorsunuz?"

Daha fazla oyalanacak sabrım olmadığından, laboratuvar masasının üzerine bıraktığı iPod'a doğru yürüdüm ve şarkıları arasında gezinerek Seether'in *Remedy*'sine dokundum. Sesi açtığımda kulaklıklardan gayet iyi duyabiliyorduk. Laboratuvar taburelerinden kaçınarak, kolçaklı ve arkalıklı öğretmen sandalyesini kaptım ve odanın ortasına oturdum.

Acı bir kahkaha attı. "O zaman sana kucak dansı yapmamıştım Jared. Şimdi yapacağımı nereden çıkardın?" Saçlarını kulaklarının arkasına itti ve ellerini kalçalarının üzerine koydu.

"Çünkü gideceğim," diye karşılık verdim. "Kapı kilitli. Yalnızız."

Kaşlarını kaldırdı. "Okulun anahtarı sende mi?"

"Hayır," diye düzelttim. "Sen onu yolun kenarına atana kadar okulun anahtarı bendeydi. Madoc'unkini ödünç aldım. İkinci sınıfta bir tane almıştı, böylece oto tamirhanesinden araba parçaları ödünç alabiliyorduk."

"Ödünç almak mı?"

"Ne kadar az bilirsen o kadar iyi." Sırıttım. "Peki, var mısın, yoksa korkuyor musun?"

Tanrım, sorunumun ne olduğunu bilmiyordum ama Tate'e meydan okumak beni her zaman kendimden geçiriyordu. Bana kucak dansı yapmasını beklemiyordum ve kesinlikle onu rahatsız etmek ya da kızdırmak istemiyordum. Sadece onun ilgisini çekmeyi seviyordum. O her zaman fırsattan istifade ederdi ve belki de ne yapacağını görmek istiyordum.

Tek bildiğim ayrılmak istemediğimdi.

Başını yana eğdi ve beni inceledi. Ne aradığını bilmiyordum ama odanın sıcaklığı yaklaşık on derece arttı.

"Tamam," dedi sessizce. "Şarkıyı baştan başlat."

Gülümsemem düştü ve yutkundum. *Oh. Aman Tanrım. Tanrım.* Benimle oynuyordu. Oynuyor olmalıydı.

Ama sonra arkasına uzanıp önlüğünü çözmesini gözlerim fal taşı gibi açılmış halde izledim. Önlüğünü başından geçirip yere bıraktıktan sonra düğmeli bluzunu kollarından sıyırdı ve üzerinde sadece dar bir kot pantolon ve ince, koyu gri bir atlet kaldı.

Göğsüm ağrıyordu ve nefes almam gerektiğini fark ederek derin bir nefes aldım.

"Jared," diye fısıldadı, gözleri kapalıydı ve odanın diğer u c u n d a n beni beceriyordu. "Müzik mi?"

Oh, evet. Gözlerimi kırpıştırdım ve laboratuvar masasına uzandım, şarkıyı baştan başlatmak için oka dokundum ve kıçımı geri oturttum.

Müzik başlar başlamaz bana doğru yürüdü, çenesi eğikti ve gülümsemesini bastırmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu. Karnının bir kısmı hâlâ dışarıda görünüyordu ve sandalyeye doğru adım atarken kalçaları yavaşça sallanıyordu. I

O havada asılı dururken başımı geriye attım. Gözleri biraz emin değildi ama çok kararlıydı.

Davulun ritmi başladı ve Tate ellerini omuzlarıma koyup kalçalarını müzikle uyumlu bir şekilde daire şeklinde hareket ettirmeye başladığında lanet kalbim karnıma çarptı. Karnı ritimle birlikte akan bir dalgaya benziyordu ve kalçaları vücuduma her yaklaştığında uzanıp onu yakalamak istedim.

Dönüp duruyor, girip çıkıyor, vücudu benimle alay ediyor, hızla ilerliyordu. Müzik havayı doldurdu ve ben nerede olduğumu unuttum. Tek gördüğüm Tate'in kıyafetleri üzerindeyken beni becerdiğiydi.

Ellerini kolçakların üzerine koydu ve okyanus gibi üzerime doğru eğildi. Önce göğüsleri, sonra karnı ve son olarak da kalçaları bana sürtünüyordu ve aletimin sarsılmasıyla gözlerimi kapattım.

Kahretsin. Bu bir hataydı. Gittiğimde geldiğimden daha kötü durumda olacaktım.

Arkasını döndü ve başını omzuma yasladı, acı çekiyormuş gibi boynuma doğru nefes aldı.

"Jared," diye fısıldadı, çeneme karşı nemli ve sıcaktı. "Dokun bana."

Yumruklarımı sıktım, bana ne yaptığını merak ediyordum. *Tanrım.* Eğer ona dokunursam, ona sahip olmak zorunda kalacaktım.

"Nereye?" Boğuk bir sesle söyledim.

"Nerede olduğunu biliyorsun." Sesi titriyordu.

Tanrım. Ona sahip olmama izin verecek miydi?

Üstünün askısını omzundan çekip tenini öperken, elim göğsünden aşağı, sert meme ucunun üzerinden, karnının üzerinden ve sonra bacaklarının arasından kaymaya devam etti ve onu yumuşak bir şekilde ovdu.

"Evet," diye nefes aldı müzik eşliğinde hareket etmeye ve beni kuru sikmeye devam ederken.

Boynunu tuttum, dudaklarını kendime doğru yönlendirdim ve üst dudağını yaladım. Alnımdan ter boşandı ama yine de sıcağın içine daldım, alt dudağını dişlerimin arasına aldım ve emdim.

Ağzı sadece benimkinde değildi. Bu his çenemde karıncalanıyor ve boynumdan aşağı yayılıyordu. Öpücüklerinin ve dokunuşlarının alayları acı vericiydi ama tatlıydı. Yolun nereye çıktığını biliyordum ve nereye gittiğimizi bildiğimde işkenceyi uzatmak umurumda değildi.

Onun içine gireceğimi bilmek hoşuma gidiyordu.

Sarsıldım, kapı çalındı ve başımı yana çevirdim.

Ne?

"Jared," diye inledi Tate yanağıma doğru ve bana daha sert vurdu. Gözlerimi kırptım, zor nefes aldım ve ona yeniden odaklandım.

Kahretsin. Kalçalarını sıktım, sikime sürtünmesinin verdiği haz bu dünyanın dışındaydı. "Bebeğim, kapıda biri var-"

"Jared, seni tam burada, hemen şimdi istiyorum," diye nefes verdi, tatlı nefesi yüzümü ısıtıyordu.

"Kahretsin, evet-"

"Ama gitmem gerek," diye sözümü kesti ve ayağa kalktı.

Sıcaklığı beni terk etti ve bana bir bakış bile atmadan gömleğinin askısını omzuna geri çekerek ayağa kalkmasını izledim.

Vay anasını! "Ne?!" Havladım.

Tek bir kaşını kaldırarak bana baktı. "Ben. Gitmek. Gitmeliyim."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Kaşlarımı birbirine yapıştırdım, sikimdeki ağrı kot pantolonumu ateşe vermeye hazırdı. "Beni böyle mi bırakacaksın?"

"Sana kucak dansı yaparsam gideceğini söylemiştin."

"Ama... ama..."

"Çalışma randevum var, Jared." Tatlı tatlı gülümsedi ve gömleğini yerden almak için yürüdü.

Randevu mu?!

"Çalışma randevusu mu?" Ayağa kalkarak ağzımdan

kaçırdım. "Kiminle?" "Steven Stoddard."

Sivilceli çocuk mu? "Stevie Stoddard?" diye sordum, hâlâ kafam çok karışıktı.

"Evet." Elindeki malzemeleri sandığa geri atıp çantasını alırken bana başıyla onay verdi. "Birinci sınıfta bekâretimi kaybettiğim dedikodusunu yaydığın çocuk mu? Mario'da kimya çalışacağız. Bekleme, bebeğim."

Gülümsedi ve kapıdan çıkıp gitti.

Orada durdum, topal ve acı içinde, az önce bana ne yaptığını merak ediyordum.

Bu hafta sonu kesinlikle alacaktı.

***

Sevgililer Günü Sahnesi

Tate

"Jared nerede?" K.C. dirseklerini tezgâha dayayıp bana bakarken sordu.

Gözlerimi devirdim ve kaldırdığım bowling ayakkabılarına geri döndüm. "Açıkçası ben çalıştığım için K.C. burada değil. Dün gece Sevgililer Günü'nü kutladık." Sırtımı ona dönerek ayakkabıları dolaplarına yerleştirdim.

"Mrow! Çok alınganSın. Ne oldu?"

Ayağa kalkarak siyah pantolonumun tozunu aldım ve yüzümü ona döndüm.

K.C. yan taraftaki sinemada çalışıyordu ve ben de Kasım ayından beri bowling salonunda çalışıyordum. Benim çalıştığım günlerde ya molalarda ya da vardiyasından sonra gelmeyi ihmal etmezdi. Benden başka birini görme umuduyla gelip gelmediğini merak ediyordum.

"Hiçbir şey." Omuzlarımı silktim ve atkuyruğumu sıktım. "Jared aile işleri için Jax'i de yanına alarak şehir dışına çıktı." 'Aile işi'nin etrafında tırnak işareti yapmak için durakladım. "Ben de Lacey'ye çalışmayı teklif ettim, çünkü erkek arkadaşıyla bir gece geçirmek istiyordu." K.C.'ye hızlıca baktım ve kızgınlığımı görmesinden korktuğum için tekrar başka tarafa baktım. "Sorun değil."

"İyi misin?" Beni doğru duyduğunu teyit edercesine düz bir sesle tekrarladı.

İri yeşil gözleri inanamayarak bana baktı.

"Evet. Peki." Onu kovdum ve tezgâhın arkasındaki koridorda yürüdüm. Sakin kalmaya çalışıyordum. Geçen sonbahardan beri bir öfke problemim olduğunu fark etmiştim. Derin nefesler aldım, yogaya başladım ve hemen sonuca varmamaya çalıştım. Şu anda, yollarına devam eden bowling toplarının gürültüsüne ve birbirine çarpan lobutların şangırtısına odaklandım.

Bowling salonlarını severdim. Sürekli fırtına vardı.

K.C.'nin elini tezgâha vurduğunu duydum. "Tatum Brandt. Erkek arkadaşın fahişe kardeşiyle şehir dışına çıkıyor -hem de Sevgililer Günü'nde- ve sen hiç sinirlenmiyor musun?"

"'Fahişe mi?' Bu oldukça sert." Gülümsedim ve bir an için öfkemi unutarak neredeyse kahkaha atacaktım.

Yanılıyordu. Jax bir fahişe değildi. En azından Jared'in olduğu gibi değildi.

Ama çok ilgi görüyordu.

Jared artık piyasadan çekildiğine göre, okuldaki kızlar yeni Trent'i

kollarını ve her şeylerini açarak karşıladılar. Ona sanki

O bir oyuncaktı, oynanacak bir şeydi ve bunun Jax'i çok kızdırdığını söyleyebilirdim.

Jax kontrolcü kadınlardan hoşlanmazdı. Jared ve Katherine'le yaşadığı birkaç ay boyunca, onun sadece utangaç olanları seçtiğini görmüştüm. Sessiz olanları.

İyi kızlar.

Kenzie, güzel ve çalışkan başkan yardımcısı, ona neyin çarptığını asla bilemedi. "Hayır," diye devam ettim. "Jared'a kızgın değilim. Ona güveniyorum. Ben sadece

hayal kırıklığına uğramış. Eğer şehir dışına çıkmak zorunda kaldığını söylüyorsa, o zaman şehir dışına çıkmak zorunda kalmıştır."

"Sana yalan söylemiş," dedi kadın, kesin bir ifadeyle.

Burnumdan nefes vererek sırtımı dikleştirdim. "K.C., kes şunu."

Uzun, koyu kahverengi saçlarını düzeltirken ve tiyatro üniformasının bir parçası olan papyonunu düzeltirken ona baktım.

"Sana söylüyorum..." Başını salladı. "Yalan söyledi. Aile işleri için şehir dışına çıkmadı."

"Peki nereden biliyorsun?"

Kocaman bir gülümseme yayıldı yüzüne. "Çünkü bu taraftan yürüyor." Heyecandan neredeyse kahkaha atacaktı ve bakışlarımı arkasına çevirdiğimde gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Jared ve Jax kırmızı ve altın rengi halının üzerinde yan yana yürüyorlardı.

Ne oluyor be?

Ağzının köşesinin o şekilde yukarı kalktığını görünce bütün yüzüm karıncalandı.

Gerçekten gülümsemek istiyorum ama çok havalıyım tarzı beni çok tahrik ediyor.

Gözleri parlıyordu. Dizlerimin bağı çözüldü.

Koyu gri tişörtünün bel kısmı gevşekti ama göğüs ve kol kısımları daha sıkıydı ve göz kırpmadığımı fark ettiğimde gözlerim yandı.

Peki ya bana göz kırptığında? Vay anasını.

Salyalarım akmaya başlamadan önce ağzımı kapattım.

Kim bu kız? Her lanet gün onu daha çok istiyorum! Ondan bıkmış olmam gerekiyordu. Sıkıldım. İlişkiler böyle yürümez mi? Küçük tuhaflıklarımız yüzünden tartışmaya başlamıyor muyuz?

Ama hayır. Beş ay sonra hâlâ erkek arkadaşım için nefes nefese kalan aptal, küçük bir köpek yavrusu gibiyim. Onu süzüyorum. Onun hakkında fanteziler kuruyorum. Ve o küçük piç de bunu biliyor. Yemekhanede beni boşaltmak için parmağını oynatmaya çalışıyor.

İtaat etmiyorum ama istiyorum.

"Sevgililer Gününüz kutlu olsun." Tezgâhın üzerine çıkar, bacaklarını sallar ve aşağı atlar.

"Mutlu-" Ağzı benimkine çarpıyor ve sözümü kesiyor. Dudakları pürüzsüz ve dışarıdaki Şubat soğuğundan ferahlatıcı derecede soğuk ve tarçın tadını yiyorum. Beni destekliyor, bizi sallanan kapıdan arka odaya geçirirken elleri kalçalarımda duruyor. Jax'in sesini zar zor duyuyorum.

"Merhaba."

Ve K.C.'nin gözetimsiz çocukların bowling salonuna alınmamasıyla ilgili bir şeyler mırıldandığını duyuyorum.

Sonra gittiler. Jared'in nefesi kulağımda, yanağımda bir iz bırakarak öpüyor.

"Şehir dışına çıktığını sanıyordum." Gözlerimi kapattım, ellerimi kollarında gezdirdim.

"Sevgililer Günü'nde mi?" Burnunu benimkine dayıyor. "Sana kaç kere söylemem gerekiyor? Ben nereye gidersem, sen de oraya gidersin."

Tekrar eğiliyor, ağzımı yalayıp yutuyor ve kıçımı iki elinin arasına alıyor. Beni içine çekerken kalçalarımız birbirine değiyor ve ben inliyorum.

Orospu çocuğu. Her şey sıcak ve kaslarım tatlı bir güçsüzlükle karıncalanıyor. Jared yanımdayken tıp fakültesini nasıl bitireceğim hiç bilmiyorum.

Boynunun arkasını tutup içine doğru itiyorum, dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum ve vücudum onun her kıvrımına uyum sağlıyor.

Beni kaldırıp tezgâhın üzerine koyuyor ve öpüşmeyi derinleştiriyor.

Geri çekiliyorum. "Bekle, bekle. Çok ısınmayın. Hâlâ çalışıyorum."

Boynumu öpmeye başlarken duraksamıyor bile. "Senin vardiyanı K.C. alıyor," diye fısıldıyor. "Aslında iş arkadaşların alıyor ve K.C. de yardım edecek. Sokağa çıkma yasağından önce iki saatin var, o yüzden benimle geliyorsun."

Parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum. "Beni nereye götürüyorsun? Göle mi?" Mahremiyet için her zamanki özel yerimize.

Başını kaldırıyor ve gözlerini bana dikiyor. "Hayır, bununla işim bitti." Üniformamın bir parçası olan kırmızı kravatımı avucunun içine alıyor ve yavaşça burun buruna gelmemizi sağlıyor. "Sanki baban seks yapmanın bir yolunu bulacağımızı bilmiyormuş gibi aylardır gizlice dolaşıyoruz. Bıktım artık."

Titreme boynuma ve kollarıma yayılıyor. Boğazımı temizliyorum. "Jared, eminim zaman bulduğumuzu biliyordur. Ama bu destekleyeceği anlamına gelmiyor."

Burnumu ve gözlerimin arasını öpüyor. "Bundan bıktım. Benim arabam, senin araban, geçen hafta garajım. Okulun bitimiyle onun işten eve dönmesi arasında koşuşturup duruyoruz. Bu çok saçma ve artık bunu yapmayacağız."

Tamam, şimdi beni korkutuyordu. "Peki bu ne anlama geliyor?" Geri çekildim.

Gülümsedi. Yani *gülümsedi*. Gerçekten dişlerini gördüğüm yere kadar. "İkimiz için de bir hediyem var demek. Gel hadi."

Elimi tuttu ve ben de tezgahtan aşağı atladım.

Bir süre araba sürdük. Jax bowling salonunda kalmayı tercih ederek arabasını getirmişti, bu yüzden Jared ve ben şehrin diğer tarafına yöneldik. Evler büyümeye, şehir ışıkları sönmeye başladı ve Jared sessiz kaldı, sadece Alice in Chains'in *Would?* şarkısına hafifçe başını salladı.

Patronu kocaman siyah bir kapıya çekti ve kalbim kulaklarımda çarpmaya başlarken altı haneli bir kod girdi.

Bütün bunlar da neydi?

Sormadım ama çok ilgimi çekmişti. Adını duyduğum ama hiç gitmediğim Seven Hills topluluğuna gidiyorduk ve Jared'de kapı kodu mu vardı?

Yol alçaldı ve arkalarındaki evlerin mahremiyetini koruyan ağaçlar ve uzun çitlerle kaplı iyi aydınlatılmış bir caddeden aşağı indik. Jared yavaşladı ve siyah tuğlalı bir araba yoluna saptı.

Vay anasını!

Gözlerim her şeyi yeterince hızlı algılayamıyordu. Ev -bu terimi gevşekçe kullanıyorum- önümüzde parlak ve devasa bir şekilde duruyordu. Mimarisi neredeyse Fransız mimarisine benziyordu ama ihtişamında aşırıya kaçmamıştı. Tuğla işçiliği açık renkliydi -bej, leylak rengi, kirli beyaz-, süslemeler ise koyu kırmızıya boyanmıştı. Işıklar her yerdeydi. Kapının yanlarında, pencerelerin üzerinde ve evin birkaç odasında.

"Jared, bu kimin evi?" Evin yan tarafındaki başka bir araba yoluna çekerken sordum.

"Madoc'un." Arabayı boşa aldı, e-freni çekti ve motoru durdurdu "Burada bekle."

Arabadan inen Jared ön tarafa dolandı ve kapımı açmak için yanıma geldi.

"Madoc'un bu kadar zengin olduğunu nasıl bilmezdim?" Arabadan inmeme yardım ederken daha çok kendi kendime mırıldandım.

"Sanırım Madoc bu gerçeği unutmayı seviyor." Bıyık altından güldü. El ele evin yan tarafına doğru yürürken o önden gitti. Tuğla merdivenler arka tarafa doğru çıkıyordu ve o cebinden anahtarları çıkarırken kafam tamamen karışmış bir şekilde arkasından gittim. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bir sonraki adımda ne soracağımı da bilmiyordum.

"Evin bu kısmı diğer kısımlara kapalı," dedi Jared bana geri dönerek. "Bu odaya açılan başka bir kapı var ama kimse bu tarafa gelmiyor... şey..."

"Konak mı?" Ben teklif ettim.

"Evet." Üstteki kapının kilidini açtı.

Yavaşça içeri girdik ama hemen kendimi farklı hissettim. Yeni şeylerin kokusu, mobilya cilası, arabanın deri kokusu ve hafif bir kolonya kokusu ciğerlerimi doldurdu ve her tarafımın ısındığını hissettim.

Jared loş tepe aydınlatmasını açtı ve bir lamba yaktı, hepsi de çok erkeksi yatak odasında yumuşak bir parıltı yarattı. Duvarlar çok açık ten rengine yeni boyanmış görünüyordu, parke zeminler lekesiz bej bir halıyla vurgulanmıştı ve kral yatak vücudumu üzerine koyabileceğim kadar büyük yastıklarla süslenmişti. Bir duvar boyunca rustik, taş bir şömine uzanıyordu ve daha önce bir odada hiç bu kadar güvende ve rahat hissettiğimi hatırlamıyordum.

Fark ettim ki ben her köşe bucağı özümserken Jared hareket etmeyi bırakmıştı.

"Bu çok güzel." Gözlerimi ona kilitledim. "Neredeyse bir mağara gibi."

Şifonyere yaslanmış, beni izliyordu. Gözlerimi sol tarafına kaydırdım ve siyah bir çerçevenin içinde duran, geçen sonbahar Mezunlar Günü'nde çekilmiş bir fotoğrafımızı fark ettim.

Bekle bir dakika.

Çekmecelerden birine yöneldim, kulplarından birini çektim ve Jared'in bazı kıyafetlerini gördüm. Başka bir çekmeceyi açınca birkaç tişört gördüm.

Yüzümü ona dönmeden önce gülümsememi zorlamak zorunda kaldım. Gözleri bekliyordu ama içindeki gülümsemeyi görebiliyordum.

"Yani..." "Burada kıyafetlerin var. Benim için de birkaç tişört. Anahtarlarımız ve kapı kodumuz var. Burası bizim odamız, değil mi?" Tahmin ettim.

Derin bir nefes aldı ve şifonyeri itti. "Madoc'un ailesi sürekli dışarıda ve biz de bu yaz onun partileri yüzünden sık sık burada olacağız. Sokağa çıkma yasağın konusunda yapabileceğim pek bir şey yok ama en azından artık kendimize ait bir alanımız var. Çok fazla mahremiyet ve rahatlık var."

"Ve bir yatak," diye ekledim.

"Mesele o değil." Gözlerini kırpıştırdı. "Şey, biraz öyle."

Onunla yarı yolda buluştum ve kollarımı beline doladım.

"Şipşaklardan ve gizlice dolaşmaktan bıktım, Tate. Sanki kirli bir şey yapıyormuşuz gibi geliyor."

"Oh, öyleyiz," diye kaşlarımı salladım ve alt dudağını dişlerimin arasına almadan önce fısıldadım.

Nefesini içine çekti ve kısa, yumuşak öpücüklerle birbirimizi ısırdık. Beni kaldırdı, bacaklarımı beline doladım ve ellerimi omuzlarından geçirip sırtına koydum.

"Ah," diye homurdandı, yüzünü buruşturdu ve işte o zaman gömleğinin altından gelen hafif çıkıntıları ve kırışık sesi fark ettim. Plastik bir torba gibi hissettiriyordu.

"Bu da ne?"

Burnundan güldü. Sanki dişleri birbirine kenetlenmiş gibiydi. "Diğer hediyen," diye zorladı.

Gömleğini kaldırarak başının üzerinden çektim ve omzunun tıbbi bantla sabitlenmiş plastik, siyah bir torbaya sarıldığını görünce nefesim kesildi.

"Jared!" Bu da neydi böyle?

"Sorun değil. Sadece bir dövme. Sargıyı çıkarmama yardım

et." Onu banyoya kadar takip ettim ve işte o zaman

gördüm. Dövmenin geri kalanını.

"Bu yüzden bu gece müsait olmadığıma dair bir hikâye uydurmak zorunda kaldım," diye açıkladı bandı ve poşeti çıkarıp çöpü lavaboya atmasına yardım ederken. "Zaman kazanmam gerekiyordu. Aura'nın dövmeyi yapması beklediğimden uzun sürdü ve bu geceye kadar bitiremedi. Beş seans sürdü. Sana evde sürpriz yapacaktım ama sonra vardiyaya kaldın ve K.C. ile iş arkadaşlarının seni erkenden oradan çıkarmalarına yardım etmek zorunda kaldım."

Tanrım. Ağzım kurudu ve sadece orada durabildim.

Sırtı banyo aynasına dönüktü ve ben de ona bakarak yansımadaki görüntüyü inceledim. Bu çok açıktı.

Bizim ağacımızdı. Son dalına kadar.

Gövde sırtının sağ tarafına doğru ilerledi ve sonra dallar ve yapraklar yaklaşık yarıya kadar yayılmaya başladı. Yaprakların bir kısmı omzunun üzerinden geçip kolunun arkasına indi. Her şey siyahtı ve midem ayaklarımın içine oturmuş gibi hissediyordum.

Zar zor konuşabiliyordum. "Jared. Çok güzelsin."

Jared

Güzel mi? Kendi kendime güldüm. İstediğim görünüm bu değildi ama sanırım bir ağaç dövmesi o kadar da kötü değildi.

Tate her zaman bende görmek istediği şeyi gördü ve ben bunu sevdim. Aynaya baktığımda hâlâ istediğim adamı göremiyordum ama her geçen gün kim olduğum konusunda kendimi daha iyi hissediyordum.

Ağaç onun içindi ve benim içindi. Yaralarımın kapanmasını ve ağacı sonbaharda bizimle birlikte New York'a götürmesini istiyordum. Aura bir resim gördü ve hiç vakit kaybetmeden çizmeye başladı. Tate'ten uzakta çok zaman geçirmemize ve sırtımı hiç görmemesi için gizli manevralar yapmamıza mal oldu ama işe yaradı. Aura son kısmı bugüne sakladı. Tate'ten saklayamayacağım, kolumdan aşağıya ve omzumun üzerinden geçen kısmı. Derim hâlâ dokunulduğunda yanıyordu ama ona bu gece bana dokunmamasını söylememin hiçbir yolu yoktu.

"Bu kadar konuşma yeter." Uzanıp kalçasından tuttum ve onu kendime çektim. "Doğum gününden beri birlikte duş almadık ve sadece bir saatimiz kaldı."

"Neden? Gitmen gereken bir yer mi var?" Kulağıma eğildi ve fısıldadı. "Çünkü babam iki saat önce mesaj attı ve Salı gününe kadar iş için Colorado'ya uçması gerektiğini söyledi."

Sinirlerim ateşlendi ve gözlerim büyüdü. "Tabii ki evet!" Hiç vakit kaybetmeden onu kucağıma aldım ve tam ağzına kocaman bir öpücük kondurdum.

Geri çekildi ve parmağıyla beni işaret etti. "Yine de eve girmen yasak."

"Evin içinde olmak istemiyorum. Senin içinde olmak istiyorum. Hemen şimdi ve ikide

Sabah ya da bu gece canım ne zaman isterse."

Sabahları, hatta gecenin bir yarısı onun yanında uyanma ve istediğim şeye hemen orada sahip olma fikri kendimi bencil hissetmeme neden oluyordu ama umurumda değildi.

Kravatını gevşettim ve o beyaz gömleğinin düğmelerini açarken ben de başının üzerinden çektim. Kısa sürede sütyenini de çıkardı ve ben de

Çıplak göğsünü göğsüme dayadı, aletimde çok tanıdık bir ateş biriktiğini hissettim. Üç seviyede azgınlığım vardı: 1. Eh, istersem yapabilirim. 2. Vay canına, keşke Tate de buralarda olsaydı. 3. Şimdi.

Ve Tate çıplakken, her zaman üç numaraydı.

Siyah pantolonunun düğmelerini açtım ve ellerimi arkadan içeri soktum, kıçını kavradım ve onu tutkal gibi kendime çektim. Kollarını boynuma doladı ve sırtımdaki hafif rahatsızlığı görmezden geldim. Kimin umurundaydı ki?

"Aşıların güncel mi?" Öpücükler arasında sordum.

"Evet," diye soludu göğsünü avuçlarımın arasına alıp boynunu dişlediğimde. "Jared. Şimdi çok zamanımız var. Ne yapacağız?" diye dalga geçerek pantolonumun üzerinden beni okşadı.

Kahretsin.

Gözlerimi sıkarak kapattım ve burnumdan sıcak hava girip çıkmaya başladı. Bizi geri çekerek duş kapısını açtım ve düğmeyi çevirdim. İki duş başlığı her iki taraftan su püskürterek küçük alanı yoğun buharla doldurdu. Ondan uzaklaştım ama gözlerimi nefes nefese kalan yüzüne diktim. Yanakları kızarmıştı ve dudakları parlıyordu. At kuyruğunu çıkarmıştı ve saçlarının altından meme uçlarının göründüğünü görebiliyordum. Tanrım, çok güzeldi.

Tüm ateş ve tutku. Hepsi benim.

Kemerimi çıkarıp attım ve diğer kıyafetlerimi yırtıp attım. O da aynısını pantolonuna yaptı ve gözlerimi bir an olsun kaçırmadan duşa girdi. Muhtemelen avını takip eden bir aslan gibi görünüyordum ama mesele bu değildi. Beni içine çeken avcı oydu.

Kapıyı arkamdan kapattıktan sonra duş duvarına yaslanmış beni beklerken onun beni izlemesini izledim. Kontrol Tate'te olsa da, her zaman onu avlıyormuşum gibi hissetmeme izin verirdi. Bu hoşuma gidiyordu. Bastırarak

Vücudumun uzunluğu onunkine değdiğinde her kasım ürpererek karıncalandı. Sıcak ve uçmuştum.

Bacağını kaldırarak kalçamda tuttum ve parmaklarımı bacaklarının arasına soktum, ona bakarken uzun, yavaş vuruşlarla ovdum. Tate sikimi parmaklarımın içine girmesine tercih ediyordu ama okşanmayı seviyordu. Yavaş yavaş. Her zaman yavaş.

O kadar yavaştı ki vücudunun kontrolünü kaybetmeye başladığı anı tam olarak görebiliyordum ve bu bağımlılık yapıyordu. Nefes alış verişi azaldı ve göz kapakları titrediğinde neredeyse göz temasını kaybediyordu.

Su bacaklarımızın etrafına dökülüyor ve buhar vücutlarımızı birbirine yapıştırıyordu. Hava yoğun ve sıcaktı. Alt dudağını yalamak için dilimin ucunu kullandım. "Elimi sik, Tate," diye fısıldadım ağzına karşı.

İnledi ve omuzlarımı kavrayıp elime karşı kendini sallamaya başladığında gözleri kapandı. İlk başta yumuşak ve yavaştı. Sonra sürtünme sertleşmeye başladı. Avucumu daha sert, daha hızlı ve daha talepkâr bir şekilde itti. Parmaklarımın arasında ıslandığını hissettim.

Elimi tuttu ve ben de onu boynundan yakaladım, dudaklarının tadına baktım ve orgazmının boğazından çıkıp benimkinde yankılandığını hissettim. Elime karşı sarsıldı ve sallandı, giderek daha da yavaşladı. Yemin ederim kalbinin atışını duyabiliyordum.

"Lanet olsun Tate," diye haykırdım, vücuduma karşı titrerken. Diğer dizini yukarı çekerek bacaklarını belime doladım ve onu duvara doğru iterek içine girdim.

"Ahh," diye tekrar haykırdı. "Jared," diye inledi.

Kalçalarını sertçe kavradım, muhtemelen morluklar bıraktı ama çok iyi hissettirdi.

İki ay önce prezervatif kullanmayı bırakmıştık. Ben test yaptırdım, o doğum kontrolüne başladı ve bir daha arkamıza bakmadık. Kondomsuz geçirdiğimiz o ilk seferden sonra, kondom kullanmaya geri dönmek istememe imkân yoktu. Onu hissetmek, aramızda o engelin olmaması, cennete en yakın olduğum andı.

"Adımı inletmen hoşuma gidiyor." Alt dudağını dişlerimin arasına aldım ve içine girip çıkarken onu dışarı çektim. "Sekiz yıldır dünyamı altüst ediyorsun. Sana doyamıyorum."

"Asla yeterli değil." Ağzını benimkine yaklaştırdı ve dudaklarımı kapadı. Dili benimkinin tadına baktı ve dudağımı okşamak için dışarı fırladı.

Asla yeterli değil.

Jared

Neredeyse zifiri karanlık odada telefonumun bip sesiyle gözümü kırpıştırarak uyandım. Komodinin üzerindeki saate baktığımda saatin sabahın birini biraz geçtiğini gördüm. Tate ve ben sadece bir saattir uyuyorduk.

Telefonumu elime alıp Jax'ten gelen mesajı açtım.

Ev, dedi.

Onun güvende olmasının beni ne kadar rahatlattığına ve evimi ne kadar çabuk evi olarak görmeye başladığına şaşırarak kendi kendime gülümsedim.

Sadece nerede olduğunu bilmek için beni kontrol etmesini istemeye başlamıştım. Tate ve ben bir araya geldiğimizden beri Jax ve Madoc daha da yakınlaşmışlardı ve kim bilir başlarını nasıl bir belaya sokacaklardı.

Ben de bir mesaj attım. *Madoc?*

Evde olmalı. Bowling salonundan bir saat önce ayrıldı.

Harika. En azından Tate ve ben o zamana kadar uyumuştuk, bu yüzden hiçbir şey duymamış olacaktı.

İyi geceler. Mesaj attım ve telefonumu bıraktım.

Yuvarlanıp doğrulduğumda Tate'in yüzüstü döndüğünü ve vücudunun altında bir yastığa sarıldığını gördüm. Yüzü bana dönüktü ama pencerelerden gelen yumuşak ay ışığının yüzüne ve çıplak sırtına vurduğunu görebiliyordum. Çarşaf belinde duruyordu. Ona bakarken, rahatlamış yüz hatlarına ve şişmiş dudaklarına gülümsedim.

Uyumasına izin vermem gerektiğini bilsem de dirseğimin üzerine eğildim ve diğer elimi sırtında aşağı yukarı gezdirdim. Ona dokunmadan edemiyordum. Durmadan emebileceğim sert bir şeker ya da yalamak istediğim bir dondurma külahı gibi, Tate de yemek gibiydi. Birlikte geçirdiğimiz sadece birkaç ayın ardından, vücudunun ezberlemediğim hiçbir yeri kalmamıştı. Sabahları seks yapmaktan hoşlandığını, parmaklarımı saçlarında gezdirdiğimde hemen eridiğini ve terinin sürmesini istediğim tek parfüm olduğunu biliyordum.

Ellerimin ve bir dizimin üzerine kalkarak ona doğru eğildim, diğer bacağımı uyuyan bacağının üzerine koydum ve onu yalnız bırakmamaya başladım. Sırtına inerek dilimin ucunu tenine dokundurdum ve omurgasında nemli bir iz bıraktım.

Kıpırdandı. "Bebeğim..." diye mırıldandı, kelimeleri yastık tarafından boğuklaştırılmıştı.

"Seni istiyorum," diye nefes verdim ve çarşafı üzerinden kaydırarak ağzımı açtım ve kıçını dudaklarımın ve dişlerimin arasına aldım.

"Jared!" diye bağırdı ve başını kaldırdı. "Ne...?"

Ama ben kemirmeye ve öpmeye devam edince sustu ve başı tekrar yastığa düştü.

"Şimdi uyanık mısın?" Alay ettim. Sesimdeki gülümsemeyi duyduğuna eminim.

Dişlerinin arasından hava emiyor, vücudunu geriyor, zevk ya da acı içindeymiş gibi görünüyordu.

Cevabımı aniden yataktan kalktığında aldım ve yere düştüğünde tekmelerinden kaçınmak için geri çekilmek zorunda kaldım.

"Gıdıklanıyor," diye ciyakladı. "Ve bu beni korkutuyor."

Midem çırpıntılarla doldu ve güldüm. "Aslında seni ısırmadım. En azından sertçe değil."

Gözleri bacaklarımın arasındaki aşırı sertliğe kaydı ve ben de kaşlarımı kaldırarak ona baktım. Çok tatlı görünüyordu, bacaklarını göğsüne çekmişti.

ve ellerinin üzerine yaslanmış, kaçmaya hazırmış gibi bana bakıyordu.

"Bununla ilgilenecek misin, ilgilenmeyecek misin?" Bilerek sik gibi davranmaya çalışarak sikimi işaret ettim.

Ne diyebilirim ki? Tate ve ben garip bir ön sevişme yaşadık.

Kendini yerden kaldırdı ve beyaz yatak çarşafını kaparak vücuduna sardı.

"Kıçım 'hayır' bölgesi," dedi kararlı bir şekilde, büyük mavi gözleri ve büyük bir korkuyla bana bakarak.

"Bir 'hayır' alanı mı?"

"Evet. Ellerin iyi. Ama ağzın ya da..." diye kekeledi, vücudumda bir aşağı bir yukarı hareket ederek, "başka bir şey. Anladın mı?"

Sırıttım, muzip gözlerle onunla alay ettim. "Orada sana başka ne yapabilirim ki?"

Gözleri düştü ve dudaklarını sağa sola oynatarak düşünmeye başladı. Kıkırdadım, yatağın ucundan kalktım ve yerde bıraktığım siyah pijama pantolonumu giydim.

"Hiçbir yerin bana yasak değil Tatum," diye sırıtarak uyardım ve nefret ettiği tam adının söylenmesiyle gözlerinin parladığını hemen gördüm. "Buraya gel. Şimdi."

O yapmadı.

Kendini yatağın üzerinden fırlattı ve banyoya doğru koşmaya başladı. Bir mermi gibi hareket ettim, beni dışarıda bırakmasına fırsat vermemek için peşinden fırladım.

"Hayııır," diye bağırdı ve onu yakaladığımda aynı anda güldü.

Tate ve ben böyle oynardık. Emrettiğimde gelmeyeceğini biliyordum. Hiç gelmedi. O kovaladı ve ben hep takip ettim.

Ve bu gece sikimi onun üzerinde yeni bir yere sokmaya niyetim olmadığını biliyordu. Bunu daha önce hiç yapmamıştım ve bu beni mutlu etti. Çünkü ben

Tate'e bekâretimi verememiş olsaydım, en azından bu konuda onun benim ilkim olduğunu söyleyebilirdim. Bir gün.

Ama lanet olsun, onun heyecanını ve beni diken üstünde tutmasını seviyordum. Sertçe nefes aldı, gözlerinde ateş ve meydan okumayla bana bakarken çarşafı vücudunun etrafında sıkıca kavradı.

Bir adım öne çıkarak onu lavabo tezgahına doğru ittim.

"Kesinlikle hayır." Başını salladı, bana deliymişim gibi baktı. "Benim için anal yok."

Bir kahkaha attım. "Anal seks istemiyorum, moron," diye şaka yaptım. "Hiç istemedim. Bu senin aşırı aktif hayal gücünün işi. Ama bir şey istiyorum."

Göğüs göğüse gelmiştik ve alçak tezgah onun kalçalarını ısırıyor olmalıydı ama kıpırdamadım. Kızarmış yüzüne ve fırtınalı gözlerine bakarken, sadece kokusunu içime çekmek bile beni zorluyordu.

Eğilerek başını kulağının altından tuttum ve sıcak boynunu yalayıp yuttum, yanımda gevşediğini hissettim. Bu fırsattan yararlanarak çarşafı vücudundan çekip yere attım.

"Jared!" diye bağırmak için yeterli zamanı vardı, ben onu kaldırıp tezgâhın üzerine oturtmadan önce kollarını arkadan bağladım.

Bacaklarının arasında manevra yaparak, kendimi tutamadığım ukala bir pislik gibi ona gülümsedim.

"Jared, cidden mi? Bırak beni." Ellerime karşı mücadele etti, zaten sert olan aletime karşı kıpırdandı ve bir an için gözlerimi kapattım, kendimi sabitlemeye çalıştım.

Aslında kaçmaya da çalışmıyordu, çünkü onu o kadar sıkı tutmadığımı biliyordum.

"Daha önce de bu durumdaydık. Hatırladın mı?" Bana bakarken dudaklarımız neredeyse birbirine değiyordu. "Beni itmeseydin ne olurdu diye hep merak etmişimdir."

Gözlerini devirdi. "Zaten yeterince ileri gitmişti. Seni hemen itmeliydim."

Burnumu onunkine sürttüm ve ellerini bırakarak benimkileri tezgahın üzerine, onun yanlarına koydum. "Yapmadığına sevindim. Hiçbir şeyin tadı senden daha güzel değildi ve sonunda ne istediğimi ve neye ihtiyacım olduğunu biliyordum. Aşkın tadı böyle bir şey."

Bir elim boynunda, bir elim belinde onu tutarak ağzımı onunkine yaklaştırdım ve onu kendime doğru çektim.

Dizleri yukarı kalktı ve elleri yavaşça gezinirken ayakları kalçalarımın arkasına sürtündü. Göğsümü, sırtımı, pijama pantolonumun arkasını...

Geri çekildi ve nefesi kesildi, "Seni seviyorum." Ve sonra ağzı tekrar geri geldi. Tate'in göğsü benimkine sürtünüyordu ve tenimi sıyıran sert meme uçları kasıklarıma doğru akan ateş parçaları gibiydi.

Ayağa kalkıp dudaklarından çekilerek, başını ve omuzlarını aynaya yaslaması için onu nazikçe tezgâha geri ittim ve sonra göğsüne dalarak göğüslerinin yumuşak tenini emdim. Elleri saçlarımın arasından geçti, dizleri yukarı kalktı ve inlerken sırtı kavislendi.

"Şimdi, Jared. Tam buraya."

Ellerimi kalçalarına dolayarak onu tezgâhın kenarına çektim ve pantolonumu kıçımın üzerinden aşağıya doğru ittim.

Kendimi bir elimle girişine yerleştirip diğer elimle başının arkasındaki aynaya yaslandım ve kaşlarımı kaldırarak beni izleyen kıza baktım. Kendine engel olamıyormuş gibi kalçalarını sikime doğru yuvarlıyordu.

Ağzımın köşesi yukarı kalktı. "Ben de seni seviyorum." Ve onun içine girdim, sırtını tekrar dikleştirdiğinde vücudumda ürperti hissettim

ve kısık bir inilti çıkardı.

İlk başta yavaş başladım. Garip bir pozisyondaydı ve rahatsız olmamasını umuyordum. Yine de bu durum benim için harikaydı. Kabzasına kadar gömülmüştüm ve nefes alırken dişlerimi sıktım, bunun ne kadar iyi hissettirdiğine bayılıyordum. Tezgâh mükemmel bir yükseklikteydi ve aynadan ellerinin pazularımı kavradığını görebiliyordum.

Bir elim hâlâ aynanın üzerinde, diğeri belindeyken hızımı artırdım, daha hızlı ve daha hızlı. O kadar ıslaktı ki, aldığımdan daha fazla nefes kaybediyormuşum gibi hissederek içine girip çıktım.

"Tate, ben-"

"Daha hızlı." Ne soracağımı biliyordu. "Daha hızlı." Gözlerini sımsıkı yumdu ve ben de kendimi bıraktım, ona vuruyor, her iniltisini ve soluğunu bir yiyecek gibi yiyordum.

İçine pompalarken, kalçalarım onunkilere çarparken, bacaklarımın arasındaki tatlı kan akışıyla inledim. Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti ve onu zar zor yürüyene kadar becermek istiyordum.

İç organları etrafımda sıkılaştı, kasıldı ve serbest kaldı ve dudağını ısırdı.

"Bırak çıksın bebeğim," diye homurdandım, başım destekli kolumun yanında sallanıyordu ve bir damla ter şakağımdan aşağı akıyordu. "Çok sıkısın. Ve benim için çok ıslaksın. Geldiğini duymama izin ver."

Tırnaklarını kollarıma geçirerek haykırdı ve ikimiz de birbirimizin etrafında patlarken dişlerimi sıktım ve oksijen emdim. Tüm vücudu kaskatı kesildi ve nefes alış verişi sığlaştı. Hızlı ve sığ.

İçimdeki her şey onun içine dökülürken hızım yavaşladı ve sahip olduğum her şeyi aldı.

Lanet olsun.

Bir dakika boyunca orada kaldık, nefes aldık ve her kasımızı gevşetmeye çalıştık ve sonunda gözlerimi açtığımda bana bakıyordu.

Uzanıp terli saçlarımı parmaklarının arasından geçirdi ve tuttu. "Hiçbir parçam sana yasak değil," diye fısıldadı, sesi kısıktı. "Ama bazı şeylerin zamanında olması gerekir. Anladın mı?"

Yüzüme yorgun bir gülümseme yayıldı. "Anladım."

Tate

Banyodaki seksten sonra yatağa uzandığımızda başımı Jared'in göğsüne yasladım. Bitkin düşmüştüm ama nedense yorgun değildim. Duşta, yatakta ve banyo tezgahında seks yapmıştık ve sabaha kadar tekrar yapacağımdan emindim. Ama yine de yorgun değildim.

Jared'e "Jax'le konuşmalısın," dedim. "K.C.'ye çıkma teklif etmeli." "Ne için?"

Başımı kaldırdım ve hâlâ kızarmış olan yüzüne ve nemli saçlarına baktım. "Onu izliyor. Görüyorsun, değil mi?"

Jared'in Jax'e K.C.'yi yalnız bırakmasını emrettiğini biliyordum ve nedenini de biliyordum. K.C. ve ben eskisi kadar sağlam değildik ve Jared onun uzakta olmasını istiyordu. En azından şimdilik.

Başını salladı, göğsü çenemin altında daha sert inip kalkıyordu. "K.C. zayıf biri. Jax'in ilgisini çeken tek şey bu."

"Bu hiç adil değil."

"Jax onu dışarı çıkaracak. Eninde sonunda onun pantolonuna girecek. Bir kez. Belki beş kez. Sonra da gidecek." Acı kahkahası odanın biraz daha soğuk görünmesine neden oldu. "Gerçek birine ihtiyacı var. Nasıl sevileceğini bilen birine. Çelik gibi birine. Bu K.C. değil. O bir tüyün ağırlığı altında çatlar. O tren enkazını hazırlamayacağım."

"Peki ya Madoc?"

Kafasını çevirip bana baktı, gözleri şaşkınlıkla kısılmıştı. "Madoc mu? Ne olmuş ona?"

Oh, işte bu.

Çarşafı attım, bacağımı vücuduna geçirdim, üzerine çıktım ve yumruklarımı başının iki yanındaki yastıklara indirdim. "Madoc her şeyi bir şakayla ya da çılgınca bir gösteriyle örtbas ediyor. Sen, Jax ve benden başka önemsediği hiçbir şey yok. Gelecek yıl siz olmadan üniversitede ne yapacak?"

Sanki saçmalıyormuşum gibi gözlerini kapadı. "Tate, Madoc iyi. Söz veriyorum. Jax de öyle."

"Umarım haklısındır," dedim kesin bir ifadeyle.

"Senin iyiliğin için." "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, sensiz güçlü olamayacakları anlamına geliyor. Madoc'un seni ne kadar yönlendirdiğini biliyor musun? Jax sana ne kadar güveniyor? Hoşuna gitse de gitmese de onlar senin sorumluluğunda ve onlarla ilgilensen iyi olur çünkü senden yardım istemeyecekler." Yüzümü onunkine yaklaştırdım, burun buruna geldik ve fısıldadım. "Anladın mı?

Kulağa bir tehdit gibi geliyordu ve öyle de olması gerekiyordu. Ama gülümsedi. "Evet, hanımefendi."

Jared'in Madoc ve kardeşinin ona verdiği liderliği almaması beni kızdırdı. Onlara biraz göz kulak oldu ama çoğunlukla kendi başlarının çaresine bakabileceklerini söyleyerek onları başından savdı. Ona fark ettiğinden daha fazla ihtiyaçları vardı.

Ve K.C.'nin sorunları vardı. Ne olduklarını biliyordum, bu yüzden davranışları için onu rahat bıraktım. Ama Jax gibi birinin ona iyi geleceğini de biliyordum. Onun için iyi olup olmayacağı konusunda şüphelerim vardı ama bir randevudan zarar gelmez diye düşündüm.

Ve Madoc iyi değildi. Samimi olan her şeyden gözle görülür bir şekilde rahatsız oluyordu ve bitmek bilmeyen tek gecelik ilişkilerinden fazlasıyla memnun görünüyordu. Madoc'la yaşadığım samimi anların sayısı bir elin parmaklarını geçmezdi. Onu seviyordum. Ama hâlâ onu tanımıyormuşum gibi hissediyordum.

"Bir şişe suya ihtiyacım var. Sence Madoc buzdolabını yağmalamamı sorun eder mi?" Jared'in üzerinden kalktım ve Jared'in tişörtlerinden birini ve pijama pantolonunu giymeye başladım.

"Ben giderim." Ayağa kalkmaya başladı.

"Hayır, sorun değil." Onu durdurmak için elimi uzattım. "Yine de buraya bir göz atmak istiyorum. Hemen döneceğim."

Tate

Jared, "Sadece uyarmak istiyorum," dedi. "Madoc dolaşıyor olabilir. Çok fazla uyuduğunu sanmıyorum. En azından geceleri."

Tamam.

Kapıdan çıkıp kalın halılarla kaplı koridorda ilerledim, kafamı kaldırıp koridorun aslında ne kadar uzun olduğunu gördüğümde olduğum yerde durdum.

Kahve rengi duvarlar eşit aralıklarla yerleştirilmiş kahverengi duvar aplikleri ile aydınlatılmış ve yaldızlı çerçeveli tablolar mobilya parçalarının oturduğu boşlukları süslemiştir.

Evet, koridordaki mobilyalar. O kadar genişti.

Çıplak ayaklarımla usulca yürüdüm. Madoc'tan başka birinin evde olup olmadığını bilmiyordum ve kendimi açıklamak zorunda kalmak istemiyordum.

Koridorda bir mola verdiğimde durdum. Daha fazla yatak odası gibi görünen bir yere doğru devam etme ya da sağa dönüp merdivenlerden inerek fayans döşeli bir fuayeye çıkma seçeneği vardı.

Merdivenlerden inmek üzereydim ki müzik sesi duydum ve durdum.

Lanet olsun. Ayak parmaklarımı kıvırdım.

Madoc'la karşılaşmak istemedim. Böyle giyinmişken olmaz.

Ama kulağımı sese doğru çevirdiğimde, bunun piyano çalan biri olduğunu ve alt kattan geldiğini anladım. Bir kayıt olabilir diye tahmin ettim. Çok güzeldi, enstrümanları ya da bestecileri tanımıyordum ama yavaş ve çok yumuşaktı, neredeyse bir fısıltı gibiydi.

Sanki bir yere gömülmüş gibi.

Yavaş adımlarla aşağı inerken, sağa dönüp başka bir koridora girdim ve kendimi mutfakta buldum.

Müzik artık daha yüksek sesle çalıyordu ve yemin ederim ayak parmaklarımın altında titreşimlerini hissedebiliyordum.

Buzdolabını görmezden gelerek, ortasındaki ada beş kişiye yetecek kadar büyük olan geniş mutfakta dolaştım ve bodruma açılan kapıyı gördüm. Bodrum olduğunu biliyordum çünkü müzik oradan geliyordu.

Kapıyı kırarak açtığımda çınlayan notalar içeri doldu ve aniden hızlanan tuşların yumuşak çalınışıyla kalbim anında çarpmaya başladı.

Neden burnumu sokmaya karar verdiğimi bilmiyorum ama Madoc olup olmadığını merak ediyordum. Bildiğim kadarıyla oynamıyordu, ama hakkında bildiğim pek bir şey yoktu, bu yüzden meraklı olmaya karar verdim.

Merdivenleri hafif adımlarla inerken, Madoc görüş alanıma girdiğinde yolu yarılamıştım. Yeterince emindim, oydu. 'Fallen' dövmesi sırtının üst kısmında parlıyordu ve görebildiğim kadarıyla sarı saçları hâlâ mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti.

Neredeyse gülmek istiyordum. Gerçekten piyano çalıyordu. Neden bundan bahsetmediğini merak ederek başımı salladım. Muhteşemdi.

Siyah beyaz ince çizgili bir pijama pantolon giymişti ve başı tuşlara eğilmiş, müzikle birlikte bir o yana bir bu yana hareket ediyordu. Kaybolmuş ve tamamen gerçek olan Madoc tuşları nazikçe ve yavaşça okşuyor, sanki çaldığı her notanın bir amacı ve ruhu varmış gibi acele etmiyordu.

Ritim yükseldiğinde vücudu geriliyor, kasları esniyor ve elleri hassas bir şekilde hareket ediyordu. Tempo yavaşladığında, sanki bir kadına dokunuyormuş gibi nazik görünüyordu.

Duvara yaslandım, onu izliyor ve merak ediyordum.

Piyanonun neden bodrumda olduğunu ve bunu neden sakladığını merak ettim.

Etrafa baktığımda, bitmiş bir bodrum katında görmeyi beklediğiniz her şeyi gördüm. Duvarla piyano arasındaki tamamen yersiz görünen paten rampası dışında neredeyse üst kat kadar gösterişli bir şekilde dekore edilmişti. Bildiğim kadarıyla Madoc da paten kaymıyordu.

Parçayı bitiren Madoc'un parmakları tuşların üzerinde kaldı, son nota havaya karışırken donup kaldı.

Merdivenlerden geri geri çıkmaya başladım ama notaları raftan alıp neredeyse metodik bir şekilde ikiye böldükten sonra iki parçayı bir araya getirip onları da ikiye böldüğünde durdum. Gözlerimi kısarak, artık mahvolmuş müziği çöpe atmasını ve ardından piyano tuşlarının kapağını kapatmasını izledim.

Döndüm ve merdivenlerden yukarı süzüldüm, kapıdan gizlice geçip buzdolabına yöneldim.

Jared muhtemelen Madoc'un oynadığını bilmiyordu. Madoc'un böyle bir şeyi paylaştığını düşünemiyorum ve Jared'e söyleyip söylemeyeceğimden emin değildim. Muhtemelen umurunda olmazdı ve Madoc belli ki insanların bilmesini istemiyordu.

Buzdolabı Madoc'un Gatorade'leri ve etle doluydu. Bir sürü et. Kapıda Evian şişelerini buldum ve hemen birini çıkardım.

eller hala titriyor.

Onu gözetlediğim için kendimi kötü hissettim ama bu çok ilginçti. Başka ne sakladığını bilmek istiyordum.

"Gece yarısı bir şeyler atıştırmak ister misin?"

Arkamı döndüğümde Madoc'u kollarının üzerinde dinlenirken ve adaya doğru eğilirken buldum.

Muhtemelen suçlu görünmek için su şişesini göğsüme bastırdım.

Sırıttı ve kaşlarını salladı. "Sana bir gece yarısı atıştırmalığı getirebilirim."

Tabii ki. Tanıdığım Madoc buydu.

"Aç değilim," diye homurdandım. "Sakıncası var mı?" İzin isteyerek su şişesini kaldırdım.

Bana el salladı. "Benim olan senindir."

Buzdolabının kapağını kapattım ve şişeyi sıktım, parmaklarımın altında çatladığını duydum.

"Odamız için teşekkür ederim. Gerçekten çok naziksiniz," diye teklif ettim. Ve bu doğruydu. Madoc iyi bir adamdı. Arkadaşlarıyla ilgilenirdi. "Sorun değil." Başını salladı. "Sadece bana bir söz ver. Jared uzaylılar tarafından kaçırılır ya da zombiye dönüştürülürse, sen benimsin, tamam mı?"

Gülümsedim, her zaman zararsız küçük flörtlerini kullanmasını seviyordum. "Tamamdır," diye söz verdim.

Merdivenlerden yukarı çıkmak için döndüğümde durdum ve yakışıklı yüzünü inceleyerek ona baktım.

Yarım gülümsemesi insanlara iyi olduğunu söylüyordu ve sessiz gözleri hiçbir şeyi ele vermiyordu, ancak Madoc'un her zaman dışarı çıkmak için pençeleyen bir şey olduğunu hissettim.

Aşağıda gördüğüm gibi bir şey.

"Piyano müziği duydum," dedim sessizce. "Klasik müzik sever misin?"

Tezgâhı itti, gülerek ellerini başının arkasında birleştirdi. "Bu benim tarzım değil. Bunu biliyorsun."

Onu gördüğümü neden söylemediğimi bilmiyorum ama sanırım bir kez olsun yalan söyleyip söylemeyeceğini ya da dürüst olup olmayacağını görmek istedim.

Derin bir nefes aldım ve kendimi hazırladım.

"Peki ya paten rampası?" Az önce onu gözetlediğim için kendimi ifşa ettiğimi bilerek cüret ettim. "Sen de paten kaymıyor musun?"

Kolları yana düştü ve sırtı dikleşti. Düz gözlerindeki eğlence kaybolmuştu.

Artık onu piyano çalarken gördüğümü biliyordu ve bu açıkça insanların görmesini istemediği bir şeydi.

Ellerini yavaşça birbirine sürterek granit adaya baktı. "Paten rampası benim değil, Tate," dedi usulca ve başını kaldırıp bana baktı. "O sadece bir çöp."

Bodrum kapısına doğru yürürken bana bakmak için arkasını bile dönmedi. "Yarın görüşürüz, tamam mı?" Ve sonra bodrumda kayboldu.

O anda bir konuda haklı olduğumu anladım.

Madoc iyi değildi.

Silinmiş Sahneler

Jared ve Tate aslında Mezunlar Günü'ne birlikte gitmemişlerdi.

İçeri adımımı atar atmaz topuklarım çıktı. Çok dar bir alana sıkışmış olmaktan dolayı ayak parmaklarımda oluşan derin ağrı, serin parke zemine hoş geldin dedi. Kapıyı kilitledikten ve arka kapıyı iki kez kontrol ettikten sonra odama yöneldim ve yolda kaloriferi açtım.

Topuklu ayakkabılarımı zamanın sonuna kadar unutulmak üzere bir köşeye fırlatarak, elbisemi çıkarmadan önce bir kez daha bakmak için boy aynamın önünde durdum. Arkadan fermuarını açarak popomun üstüne kadar indiğimde, aynadan Jared'in yatak odasının penceresinin yansımasındaki hareketi gördüm.

Kahretsin!

Işığının açık olduğunu fark etmemiştim. Durakladım, bir kolumla elbiseyi göğüslerimin altında tutarken diğer elimle fermuarı tutuyordum. İçimden bir ses kıçımı kaldırıp banyoya gitmemi söylüyordu ama bir şey beni engelliyordu. O da benim gibi pencerenin önünde duraklamıştı.

Daha önce giydiği siyah pantolonu hâlâ üzerindeydi ama temiz beyaz bir tişört giymişti. Onu göz ucuyla görebiliyordum, bu yüzden onu fark ettiğimi fark ettiğini sanmıyorum. Ne halt ediyordum ben? Ya fermuarını çek ya da git, dedim kendi kendime.

'Çekici kullanmalısın'... Madoc'un sözleri aklıma geldi. Jared'in halat çekme oyunu sona ermeliydi. Önce sola sonra sağa hareket ediyorduk ama hiçbir yere varamıyorduk. Madoc'u kıskandığı için mi yumrukladı? Beni istediği için mi iki kez öptü? Ben ayakta mıydım

burada neredeyse çıplak, çünkü ben de onu istiyordum? Üçünün de cevabı 'evet'ti.

Bana gelmesini istedim. Onu istedim. Çöz onu, dedim kendime.

Başımı eğdim, böylece saçlarım göğsümün iki yanına düştü ve elbisenin vücudumdan yavaşça aşağı kaymasına izin verdim. Göğsümdeki çarpıntı canımı yakıyordu ama tenimde hissettiğim alev çok lezzetliydi. Elbiseden çıkıp kenara ittim ve onun gördüğünü görerek kendime baktım.

Siyah, dantelli erkek şortum sıkı tenimi sarıyordu ve vücudumun geri kalanı onun gözleri önünde çıplaktı. Koşmak ve açık havada seyahat etmekle geçen bir yaz sayesinde tenim hâlâ biraz bronzdu. Parmaklarımı yukarı kaldırdım ve saçlarımın arasından geçirmeye başladım.

Jared'in yüz ifadesini seçemiyordum ama hâlâ olduğu yerde donup kalmıştı ve gerginlik vücudundan bir şok dalgası gibi yayılıyordu. Jared'in bayanlar soyunma odasında beni pusuya düşürdüğü zaman dışında, daha önce hiçbir erkeğin önünde çıplak ya da neredeyse çıplak olmamıştım. Üzerimdeki karanlık gözleri vücuduma güçlü şeyler yaptı. Bacaklarımın arasındaki titreşim beni güçsüzleştirdi ve nefesimi kesmeye başladı. Dizlerimin b a ğ ı çözülmeden önce ayağımın ucunda döndüm ve elimden geldiğince sakin ve dengeli bir şekilde banyoya doğru yürüdüm.

Uzun bir nefes vererek ağırlığımı banyo kapısının arkasına yasladım ve yere düştüm. Ne yapıyordum ben? Onun dengi değildim. Bu iş için biçilmiş kaftan değildim! Onu düşünmek, onu görmek beni pervane gibi kendine çekiyordu. Başımı dizlerime eğdim ve ciğerlerime yavaşça hava alıp verdim.

Bir süre öyle kaldım ve nefes alış verişimin normale dönmesi birkaç dakika sürdü. Ayağa kalktım, duvardaki askılıktan bir havlu aldım ve aynanın önünde durmadan önce vücuduma sardım.

Tenimi kaplayan kırmızı kızarıklığı değerlendirerek bir daha penceremin önünde soyunmamaya karar verdim. Asla.

Diş fırçamı tutucudan alarak yüzümü yıkamadan önce fırçalamak, diş ipi kullanmak ve durulamakla meşgul oldum. Pijamalarımı yatağımda bıraktığımı fark ederek havlumla odama geri döndüm ve Jared'i Fransız kapılarının yanındaki sandalyemde otururken gördüğümde neredeyse çığlık atıyordum. Arkasına yaslanırken siyah çizmelerinden birini dizinin üzerine koymuştu. Duruşu rahattı ama bakışları müthişti.

Omuzlarımı dikleştirip yutkunarak, ona zoraki sinirli bir bakış attım. "Buraya nasıl girdin?"

"Anahtarım var, unuttun mu?" Her iki kolu da kol dayanaklarının üzerinde dururken, uzun parmakları kenarlardan sarkıyordu. Güçlü, kendinden emin ve kadınlara karşı kötü görünüyordu.

Çekmecemden yeni bir iç çamaşırı almak için arkamı döndüğümde ona sırtımı gösterdim. Şifonyerin üzerinde asılı olan ayna bana onun mükemmel bir görüntüsünü sunuyordu. "Davetli değildin," dedim sakince, kalp atışlarım yeniden hızlanmaya başlamış olsa da.

"Evet, öyleydim." Onun sinsi ve çok doğru cevabı karşısında tüylerim diken diken oldu.

"Ee... artık buradasın, ne yapacaksın?" Yatak odamın kapısındaki kancada asılı duran ince, beyaz bornoza uzanmadan önce yüzümü hafif bir gülümseme süsledi.

Onun beni izlediğini görünce, kollarımı bornozun içine sokmadan önce havluyu vücudumdan çektim. Çıplak sırtımı görünce nefesi kesildi. Hâlâ erkek şortumu giydiğim için başka hiçbir şey görünmüyordu ve şifonyerin yüksekliği göğüslerimi aynadan görmesini engelliyordu.

"Bana ne yapıyorsun, Tate?" diye fısıldadı, gözleri bir uyarı gibi üzerime dikilmişti.

Şifonyerimin üstündeki bir şeyle ilgileniyormuş gibi yaparak masumca cevap verdim. "Sana hiçbir şey yapamam Jared. Biz arkadaş değiliz, unuttun mu? Hiç olmadık. Senin için hiçbir şey ifade etmiyorum. Değil mi?"

Jared aniden ayağa kalktı, kaslarımın k i l i t l e n m e s i n e neden oldu ve odayı geçerek arkama geldi. Göğsünü sırtımda, pantolonunu da arkamda hissedebiliyordum. Her iki eli de iki yanımdaki şifonyerin kenarını kavrayarak beni kilitledi. En son bir yıl önce Tori'nin partisinde onunla bu pozisyonda olduğumu hatırlayınca deja vu hissine kapıldım. Ancak bu sefer bir kaçış yolu aramıyordum. Ağzı saçlarıma değdi ve ben de onun yakınlığına kendimi kaptırarak bir an için gözlerimi kapattım.

"Hayır, biz arkadaş değiliz." O konuştu ve ben de gözlerimi açıp aynada onun koyu kahverengi gözleriyle karşılaştım. "Kanka falan olduğumuzu sanıyordun." Sırıttı, ama eğlencesi gözlerine ulaşmadı. "Benim için senden başka bir şey yok gibiydi. On yaşındayken bile benim için o kişinin sen olduğunu biliyordum." Kaşları birbirine çarptı ve üzgün görünüyordu. "Ve on dört yaşıma geldiğimde, rüyalarımdaki tek kız sendin. Senin arkadaşın olamadım, Tate. Hep daha fazlasını istedim." Doğrudan bana bakarak ekledi, "Hâlâ istiyorum."

"Jared..." Beynim söylediklerini işlemeye çalışıyordu ve aklımda pek çok soru varken, tüm bunları söylediğini duymak içimi sevinçle doldurdu.

Jared bir elini bıraktı ve cebinden telefonunu çıkardı. Birkaç ekran kaydırdıktan sonra Madoc ve benim bu geceki dansta çekilmiş bir fotoğrafımızı gösterdi. Taksinin önünde durduğumuz ve Madoc'un kolunu omzuma doladığı fotoğraftı.

"Bu gece bana ikinizin fotoğraflarını gönderdi. Kolunu sana dolamış. İlk ne düşündüm biliyor musun?" Gözleri resimden ayrıldı ve beni sorguladı. "Onu incitmeyi ne kadar çok istediğimi. O benim en iyi arkadaşım. O benim

Benim için bir arabanın önüne yattı ve onu incitmemek için kendimle konuşmak zorunda kaldım. Daha doğrusu onu tekrar incitmemek için kendimle konuşmak zorunda kaldım."

"Neden sana fotoğraf atsın ki?" Madoc Jared'i kıskandırmaya mı çalışıyordu?

"Çünkü kafamı karıştırıyor, işte bu yüzden." Jared'in çatık kaşları üzerimde patladı. "Ben ve yıllar boyunca sana ilgi gösteren diğer tüm erkekler için de aynı şeyi düşündüm. Sana dokunduklarında ellerini koparmak istedim." Kendini sakinleştirmeye çalışırken nefes alıp vermesi derinleşti. Başını kaldırdığında gözleri sert ve kararlı görünüyordu. "İşte bu yüzden senin için iyi olmadığımı biliyorum."

Arkamı döndüm ve başımı yana eğerek ona baktım. Parmaklarım ona dokunmak için kaşınıyordu. Saçları alnına dökülüyordu ve onu kollarıma almadan önce parmaklarımı saçlarının arasından geçirmek istedim. Nefesinin sıcaklığı yüzümü okşuyordu. "Benden ne istiyorsun Jared?" Bilmek istiyordum çünkü şu anda kafam çok karışıktı. Eğer kendini tutmayı bırakırsa, belki parçaları tekrar bir araya getirme şansımız olabilirdi.

Mıknatıs gibiydik, o yaklaştıkça ve dudaklarımız birbirini buldukça teması kesemiyorduk. Yüzümün iki yanını kavradı ve ben de kollarımı beline doladım. Jared'in dudakları dudaklarımı kapladı ve dili ağzımın içinde hareket ederek beni sıcaklığıyla boğdu. Göğsümde ve boynumda yükselen ateş daha fazlasına olan ihtiyacımı artırdı ve ben de parmak uçlarımda yükselerek bedenimi onunkine doğru ittim.

Jared anında geri çekildi ve yüzümü ellerinin arasında tutarak, benimle aynı kontrol edilemez ihtiyaçla bana baktı. Geri çekilip ağzını ağzıma almaya çalıştığımda, Jared beni tekrar kendine çekti ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Beni kalçalarımın arkasından kaldırdı ve bizi yatağıma taşırken bacaklarımı vücudunun etrafına sardım. Ayak ucuna oturarak ona sarıldım ve kollarımla boynunu sardım. Biz

Kaybettim. Yumuşak, sıcak ağzı boynumdan aşağı inerken elleri kıçıma gitti ve ben kendimi bırakmaya kararlı bir şekilde gözlerimi kapattım.

Sadece onu hissetmenin tadını çıkarmak için.

Pantolonunun üzerinden onu hissedebiliyordum ve kendimi ona karşı hareket ederken buldum, daha fazlasına ihtiyacım vardı. Öpücükleri boynumdan ayrılıp aşağı doğru inerken elini bornozuma götürdü ve omzumdan çekti.

Geri dönüşü olmayan noktaya çok yaklaştığımı fark ettiğimde içimden hafif bir alarm geçti. Birbirimizi istiyorduk. Birbirimizi yeniden tanımamız gerekse de, içgüdülerimin her biri bana bu çocuk için yaratıldığımı söylüyordu. Ama daha ileri gitmeden önce daha fazla cevaba ihtiyacım vardı.

"Sana ihtiyacım var Jared," diye haykırdım. "Yıllar boyunca sana çok ihtiyacım oldu. Beni neden terk ettin?" Jared'in dikkati beni zor nefes almaya zorlarken her kelimeyi boğuk bir şekilde söyledim.

Durdu ve göğsüme doğru nefes aldı. "Kaybolmuştum." Açıkça ifade etti ve gözlerimde anlayış aradı.

Yüzünü avuçlarımın arasına aldım. "Bana ne olduğunu anlat."

Aşağıya bakmaya çalıştı ama yüzünü tekrar yukarı kaldırıp bana bakmasını sağladım. "Hayır. Oraya bir daha asla gitmeyeceğim. Üzgünüm, Tate." Dudakları sert bir çizgiye dönüştü.

Gözyaşlarım gözlerimi yaktı ve düşmekle tehdit etti. Onu tanımaya ihtiyacım olduğunun farkında değil miydi? "Bana güvenmiyorsun." Üzerinden kalkarak bornozumu düzelttim ve onunla yüzleşmek için ayağa kalktım. "Seni ne zaman incittim?" diye sordum.

"Tate..." Uyarısını sıkılmış dişlerinin arasından yaptı.

"Bunu benimle yapmak istemiyor musun? Burada duruyorum, neredeyse çıplak, sana sevdiğimi söylüyorum..."

"Dur!" Jared bağırdı, derin hırıltısı sözlerimi kesti. "Onu rahat bırak." Ayağa kalktı ve pencereden dışarı bakarak sandalyenin yanına doğru yürüdü.

Ellerini saçlarında gezdirerek iç geçirdi. "Demek istediğim buydu, Tate. Hakkında konuşmayacağım bazı şeyler var. Hatırlatılmasını istemediğim bazı şeyler." Jared'in başı düz duruyordu ama gözleri bana bakıyordu.

"Bilmem gereken şeyler var," dedim ona doğru yürürken. Üzerimdeki ellerinin anısıyla bedenim uğuldadı ve bilgi ihtiyacımı unutup kendimi tekrar ona sarma dürtüsünü görmezden gelmeye çalıştım.

"Biliyorum." Başını salladı ve ciddiyetle yere baktı. "İşte bu yüzden aramızdaki ilişki yürümeyecek."

Karakter Konuşmaları

Jax ve K.C. lisedeyken... Jax:

*ahem

K.C. Ne istiyorsun? Jax:

Patlamış mısır.

Daha mı? Sana bir kova verdim. Jax:

Döküldü.

K.C.: Peki kova nerede o zaman?

Jax'te: Çöpte.

K.C.: Ama kovayı geri getirirsen büyük boyda ücretsiz doldurma hakkı kazanırsın. Jax: Kirli yere düştü, K.C. Bir daha ondan yemeyeceğim.

Tamam ama konteynırların envanterini çıkardık. Size bedavaya bir tane daha verememem.

Jax: Ben yaşayacağım. Şimdi patlamış

mısırımı alabilir miyim? K.C: *Patlamış

mısırı küreklemeye başlar

Jax: ...

Sanırım beni kızdırmak için buraya gelip duruyorsun. Jax: Lanet çocuklar. Sinir bozucu olabiliyoruz.

Sen çocuk değilsin.

Jax: Hayır, değilim. Ve bunu hatırlasan iyi edersin.

K.C: *uzağa bakar * patlamış mısıra yağ sürer

Jax: ...

Beni izlemek zorunda değilsin, Jax. İçine tükürmeyeceğim. Jax:

Bu seni ağzıma almanın bir yolu olabilir.

K.C.: *gasp

Jax: *Patlamış mısırımı düşürdün. Ondan yemeyeceğim.

***

Jared ve Jax lisedeyken Jared'in yatak odasının penceresinde. Tate ve K.C./Juliet, Tate'in evinde yatıya kalıyorlar.

Jax: Bu kızlar o şeffaf siyah perdelerin arkasını görebildiğimizi biliyorlar mı? Jared: İnan bana, Tate bana ne yaptığının her zaman farkında.

Jax: *laughs

Jared: Hiç komik değil. Babasının onu ekstra kısa bir tasma ile tuttuğu gecelerde, o lanet pencereyi kendi avantajı için kullanıyor ve benimle dalga geçiyor.

Jax: Güzel.

Jared: Her neyse. Duş almaya gidiyorum. Panjurları kapat ve gecelikli kızıma bakmayı kes. *Odayı terk et

Jax: *Pencereden dışarı tırmanır *Ağacın içinden *Fransız kapılarını açar Tate: Jax! Çık dışarı!

Jax: Jared'in sırtını yıkamak için yardıma ihtiyacı var. Seni istedi. Tate: *Aynı hikaye.

Jax: K.C.'ye ben bakarım.

Ben senden büyüğüm, salak.

Jax: Ve yine de, birden fazla yönden senden yıllarca ileride olduğumu tahmin ediyorum.

K.C.: *kaşlarını çatar

Jax: Tate, git erkek arkadaşına iyi geceler öpücüğü ver. Tate: *K.C.'ye bakar* İyi olacak mısın?

Lütfen. Ondan daha korkunç topuklarım var. Jax: *smirks

Tate: *Dışarıya tırmanır, ağaca doğru

Jax: Bununla mı uyuyorsun? K.C:
*Kollarını kavuşturur *Glares
Jax: Çok şirin. Biraz pembe ama şirin.
En azından benim kıyafetlerim temiz. Kotunun her yerinde yağ lekesi var.
Jax: Ne kadar temiz oldukları değil. Önemli olan içinde ne olduğudur. Neden hep böyle yapıyorsun?
Jax: Ne?
Her şeyi seksi yap. Orada bir yerlerde gerçekten bir kişiliğin var mı? Aptalca şakalar dışında bir kıza sunabileceğin başka bir şey?
Jax: *Sanki öğrenmek umurunda da.
Belki bana bir et parçasıymışım gibi bakmayı bırakırsan. Jax: Belki bana Jared'in ikinci el kıyafetlerini giydiğimi biliyormuş gibi bakmayı bırakırsan.
Sana o gözle bakmıyorum.
Jax: O zaman neden bu kadar acımasızsın?
K.C.: Ben... Ben... *iç çeker
Jax: *K.C.'ye yaklaşır. Onu duvara yaslar: *ona bakar
Jax: Çünkü senin için benden daha korkutucu bir şey yok, değil mi? Topukların bile mi?

***

Jax ve K.C. sınıfta.
K.C.: O dönemde yaşanan devrimin getirdiği koşullar...

Jax: *Les Mis*, Fransız Devrimi sırasında geçmiyor. Devrimin mirası ve 40 yıl sonraki küçük bir Paris ayaklanması hakkında. Kitabı gerçekten okudun mu?

K.C.: *Neden bu sınıfta, Bayan Penley? O hala üçüncü sınıfta.

Jax: Neden bu sınıftasın? Metinler açıkça çok zorlayıcı. K.C.: Hala konuşuyor musun?

Penley: Tamam, kesin şunu. İkiniz de. Jax, sözünü kesmeyi bırak. Jax:

K.C.:

Penley:

K.C.: Evet, ne dediğimi unuttum, yani... Jax:

*smirking

Gülümsemeyi kes.

Jax:

Gülümsemiyorum.

Hissedebiliyorum.

Jax: Yapabilir misin? Nasıl hissediyorum? Sınıf: *gülüyor

Pislik.

Jax: *Öne doğru eğilir, kulağına fısıldar* *Gerçekten* öğrenmek ister misin?

***

Jared ve Tate onun arabasında, evlerinin önünde öpüşüyorlar.

Jared: Bazen keşke hala 12 yaşında olsaydık diyorum. Neden?

Jared: Geceleri kıçıma tekme yemeden senin odanda uyuyabilirim.

Tate: Ah... *Eğilir, boynunu öper* Ama olgunluğun getirdiği avantajlar var. Artık yatıya kalamayabilirsin ama bunu çok daha eğlenceli şeylerle telafi ediyoruz.
Jared: *Tek umursadığım bu değil, biliyor musun?
Tate: *kaşlarını çatar
Jared: Hey, seni soymak hoşuma gidiyor ama her gün buna ihtiyacım yok. Tate: *kafasını kaldırır, bakar
Jared: Beni kızdırmaya mı çalışıyorsun?! *tickles Tate
Tate: *DUR! Çok sabırsızsın. Madoc'ta bir odamız var. Bol bol kaliteli zaman geçiriyoruz.
Jared: Mesele kaliteli zaman geçirmek, seks yapmak ya da konuşmak değil.... mesele sadece size yakın olmak.
Tate: ...
Jared: Bilmiyorum. Sanırım geceleri seni özlüyorum. Tate:
...
Jared: *Başını geriye yaslar, iç çeker* Tanrım,
berbatım. Hayır, değilsin.
Jared: *Gülüyor* Planların ve hırsların var. *Tate'e bakar* Ve benim de sen varsın. Sana çok sıkı tutunuyorum.
Tate: *Alnını onunkine yasla* Ve beni asla bırakma. Jared:
Asla.
Pencereye vurmak....
Baba!
Bay Brandt: *Tate, yarım saattir buradasın. İyi geceler demek için fazlasıyla yeterli bir süre.
Tate: *Jared'in üzerinden atlar, kapıdan dışarı koşar
Bay Brandt: Jared, hafta içi sokağa çıkma yasağı saat 10'dur. Hatırladın mı?

Jared: *Bay Brandt, biz buradaydık. Benimle güvendeydi.
Bay Brandt: *kaşlarını çatar
Jared: *Haklısın. Onu geç saate kadar dışarıda tuttuğum
için özür dilerim. Sana güveniyorum. Ben de kızıma
güveniyorum.
Jared: Evet, efendim.
Bay Brandt: Birbirinizi çok sevdiğinizden hiç şüphem yok. Tate:
*Kızarır, başka tarafa bakar
Jared: *groans
Ama ben aptal değilim. Eminim ikiniz birlikte ne yapıyorsanız yapacak zaman bulursunuz.
Jared: *gözlerini kapatır, Tate
kaynar: *elleriyle yüzünü
kapatır
Bay Brandt: Her ikinize de hatırlatmak isterim ki, günümüzün tıbbi gelişmeleri sayesinde bir kadının kazara hamile kalması için hiçbir neden yoktur. Anladınız mı? Önce güvenlik.
Tate: Dad!!!!
Jared: *Sert nefes alıyorum
Bay Brandt: Size güvendiğim için kızmam için bir neden olmadığını biliyorum, değil mi?
Jared: *Glares
Seni seviyorum Jared. Seni oğlum gibi görüyorum.
Jared: *Glares
Bay Brandt: Ama bazen kafatasınızdan dondurma yemek için küçük bir dürtü hissediyorum.
Jared: *Evet, efendim. Önce güvenlik. Bay
Brandt: İyi adam.

Rakipten Sonra
Bonus Sahneler

Jared ve Tate Yıldönümü Sahnesi

Jared elimi tuttu ve beni hızlı adımlarla kaldırımdan bilet gişesine doğru çekti. Parmaklarımı onunkilerden kurtardım, neredeyse aceleciliğine gülecektim. Ona ne olmuştu böyle?

Bu gece beni aldığından beri sessizdi ve ne zaman ona baksam, sanki düşüncelere dalmış gibiydi.

Ve düşündüğü her şeyi seviyordu.

Pencerenin önünde durdu ve gözlerini tabelaya dikti. "Uh, iki kişilik... um..." Dudaklarını yaladı, kafası karışmış görünüyordu. "*Cinderella,* sanırım."

"Jared!" Gülmemeye çalışarak patladım.

Bana baktı, gözlerini kırpıştırdı ve sonra aklı başına gelmiş gibi başını salladı. "Kahretsin! Hayır." Tekrar kasiyere baktı. "Hayır, *Furious 7*'yi kastediyorum."

Göğsüm gülmekten titredi ve onun gergin bir ifadeyle ensesini ovuşturmasını izledim.

"Bebeğim, sana ne oldu böyle?" diye sordum. "Neredeyse heyecanlı görünüyorsun ve filmlerin büyük bir hayranı değilsin, o yüzden ne oldu?"

"Ben filmleri severim," diye karşılık verdi ve beni kapıya doğru götürdü.

"Jared," diye azarladım o benim için sinemanın kapısını açtığında ve ben içeri girdim. "Hareket etmek için kaşınmaya başlamadan önce fragmanlara ancak dikkatini verebiliyorsun."

"Ben iyiyim." Arkamdan geldi ve kulağıma eğilip "O eteğin içinde beni öldürüyorsun, hepsi bu" diye fısıldamadan önce elini arkamda hissettim.

"Giymek zorunda değildim," diye belirttim. "Ne de olsa hava serin."

Benden pileli, siyah mini eteğimi giymemi istemişti ama sadece istememişti. Hayır, bana doğru eğilip alt dudağımı ısırmamı ve litlerimin kendi üzerindeymiş gibi zonklamasını sağlamıştı. Ve ben eridim. Her zamanki gibi.

İkram standına doğru yürürken bir kolunu belime doladı. "Yine de özel isteğimi yerine getirdin," diye düşündü.

"Bu bizim yıldönümümüz," dedim.

Eğildi ve fısıldayarak, "Bugün benim için her şeyi yaparsın, değil mi?" dedi.

Neden bu kadar şakacı davrandığını merak ederek kendi kendime gülümsedim. Bu genellikle Jared'in tarzı değildi.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve durdum, önünde durmak için döndüm. "Benden söz vermemi istedin ve ben de verdim," diye devam ettim. "Sana hediyem, bugün senin ellerinde olmam," diye isteğini tekrarladım, ama sonra ekledim, "Üçlü olmadığı sürece. Başka bir kadınla yani. Başka bir erkek olabilir. Sen, ben ve başka bir erkek," diye açıkladım, "ama başka bir kadın değil."

Kaşları havaya kalktı ve gülmemek için dişlerimi birbirine yapıştırdım.

Jared'in başka bir erkeğin bana dokunmasından, onun başka bir erkeğin önünde çıplak olmasından rahatsız olacağı kadar rahatsız olacağını düşünmemiştim. Beni tutup odadan çıkmadan önce iğrenmiş yüzünü ve kocaman bir "Hayatta olmaz!" cümlesini düşündükçe kahrolmamak için kendimi zor tutuyordum.

Elimi tutup beni büfelerin önünden çekmeden önce ona sataşmanın verdiği eğlenceyi ancak atlatabildim.

"Bekle," diye bağırdım. "Atıştırmalık istiyorum!"

Ama o dinlemiyordu. Hızlı adımlarla lobiyi geçti ve beni de yanına alarak doğruca erkekler tuvaletine girdi.

"Jared!" Fısıltıyla bağırdım. "Burada olamam."

Tuvaletlerden birine daldı, beni de arkasına alıp kapıyı çarparak kapattı ve kilitledi.

Zor nefes aldım, göğsümdeki derinin ısındığını hissediyordum ve bunun az önce yaptığımız koşudan mı yoksa yakalanma korkusundan mı kaynaklandığından emin değildim.

O ne halt ediyordu?

Kesik kesik bir nefes aldım. "Jare-"

Ama sözümü kesti, bir eliyle ağzımı kapattı ve beni kabinin duvarına sıkıştırdı.

Gözlerimi kocaman açarak ona baktım, kısa bir süre önce beni dolaplara sıkıştırdığı zamanı hatırladım.

Ama bu sefer kendimi tehdit altında hissetmedim.

Zengin, odunsu kokusu üzerime çöktü ve başımı kaldırıp bana baktığını gördüm, yüzünde bir gülümseme vardı.

Elini çekti, bir parmağını dudaklarının üzerine koyarak sessiz olmamı işaret etti.

"Güven bana," diye fısıldadı.

Ve aniden ellerinin eteğimin altına kaydığını ve parmaklarının külotumu kancalayıp aşağı çektiğini hissederek hareketsiz kaldım.

"Jar-"

Ama dudaklarını benimkilerin üzerine indirerek beni susturdu.

"Rahatla," diye dudaklarıma doğru nefes aldı. "Düşündüğün gibi değil. Sana bir hediye aldım."

Hediye mi? Bu da ne...?

Bana zaten bir çift küpe vermişti, ona bir şey vermeyeceğime söz verdiğim için kendimi suçlu hissetmeme neden olmuştu, ama o bana başka bir şey mi aldı? İç çamaşırımı çıkarmamı gerektiren bir şey mi?

Bir dizinin üzerine çöktü ve külotumu bacaklarımdan aşağı kaydırdı ve içimden çıkmamı bekledi.

Onları ceketinin cebine soktu ve sonra diğer cebine uzanıp küçük bir kutu çıkardı. Kutuyu açıp içinden başka bir külot gibi görünen bir şey çıkarırken merakla gözlerimi kısarak başımı öne eğdim. Bunlar siyah ve daha küçüktü ve neler olduğunu merak ettim.

Giydiğim diğer çift kırmızı ve dantelliydi. Çok seksi. Neden onları çıkarıp başka bir çiftle değiştirdin, hem de burada?

Bana hiç bakmadı. Sadece onları yukarı kaldırdı ve Chuck'lı ayaklarımı birbiri ardına içine sokmama izin verdi. Kumaş kalçalarıma doğru kıvrılırken tenim karıncalandı ve Jared onları daha yukarı kaldırmak için ayağa kalktı.

Külotu tamamen yukarı çekmeden önce başparmağını bacaklarımın arasındaki hassas deriye sürttü.

Rahatladım, eteğimin bir yere takılmadığından emin olmak için eteğimi aşağı doğru fırçaladım.

Bu bir tangaydı ve tenimin arasında malzemenin sıkışmasını hissettim. Pek rahat değillerdi ve sanki bir şeyler farklıydı. Belki daha ağırdı?

"Jared," diye mümkün olduğunca alçak sesle fısıldadım, başka bir bölme kapısının açılıp kapandığını duydum. "Ne yapıyorsun?"

"Merak etme." Sırıttı. "Halka açık yerlerde seks yapmam. En azından bu kadar aleni değil," diye ekledi. "Hadi sinemaya gidelim."

Ne?

Beni kapıdan dışarı çekti ve erkekler tuvaletinden hızla çıkarken her şeyi unuttum, tek endişem görünmemekti.

Elimi tuttu ve ben de ona yetişmek için neredeyse koşmak

zorunda kaldım. "Ama neden beni değiştirdin-"

"Söz vermiştin," diye hatırlattı sanki tartışmamı kesercesine.

Evet, söz vermiştim! Ama ne haltlar dönüyordu?!

İşte o zaman bir şey fark ettim.

Gözlerimi kıstım, kalçalarımı birbirine yapıştırdım ve hafifçe ovuşturdum. "Jared, bir şey hissediyorum."

Beni kendine çekti ve bedenlerimizi birbirine kenetledi. "Çok haklısın," diye alay etti, kot pantolonunun içinde büyüyen uzantıya atıfta bulunarak.

Evet, demek istediğim bu değildi.

"Jared," diye hırladım dişlerimin arasından.

"Hadi atıştırmalık bir şeyler alalım," diye cıvıldadı. "Patlamış mısırın üzerine tereyağı ister misin?" Kaşlarımı kaldırdım ama o sadece sırıttı ve kasiyere döndü.

"Büyük boy tereyağlı patlamış mısır ve büyük boy vişneli kola," diye sipariş verdikten sonra bana döndü. "Neden peçete ve pipet getirmiyorsun?"

Ona bir bakış attım, lanet olası pipetlerini nereye sokabileceğini söyledim, ama o sadece başını salladı ve sessizce güldü.

"Seni seviyorum." Sesinde yoğun bir eğlence vardı. "Ama söz vermiştin."

Gözlerimi devirdim, ne planladığından emin değildim ama eğlendiğini biliyordum.

Öyle olsun.

Arkamı dönerek çeşni standına yöneldim ve birkaç pipet ve peçete topladım.

"Tate, sen misin?"

Arkamı döndüğümde Ben Jamison'ın elinde bir soda ile yanıma geldiğini gördüm.

Liseden bu yana bir yıldan fazla bir süre geçtikten sonra onu gördüğüme şaşırarak gülümsedim.

"Selam Ben. Uzun zaman oldu," diye yorum yaptım, yeni görünümüne bakarak. "Nasılsın?"

"Ben iyiyim." Tembelce başını salladı ve bir pipet kaptı.

"Sen?" "İyiyim."

Zaman içinde aynı tarzı korumuştu, tiki ve temiz kesimli, ama saçları daha manikürlüydü ve kıyafetleri ona daha iyi uyuyordu. Büyümüş ve dolgunlaşmıştı, aslında Madoc'a çok benziyordu.

"UMass'a gittiğini sanıyordum," diye sordum. "Evde ne yapıyorsun?"

"Kız kardeşimin düğünü." Yüzünü buruşturdu, ben de neredeyse gülüyordum. "Ve sen Chicago'dasın, değil mi?" diye sordu.

Başımı salladım, cevap vermek için ağzımı açtım ama sonra durdum, olduğum yerde kalakaldım.

Jared'in bana giydirdiği iç çamaşırında ne varsa, tenim karıncalanmaya ve titreşmeye başladı.

Klitorisimin derisi titreşmeye başladığında gözlerim yuvarlandı ve iç çamaşırımın içinde zonklayan her neyse midemde zevk girdapları oluştu.

"Tate?"

Başımı kaldırdım ve Ben'in bana baktığını gördüm.

Dişlerimi sıktım ve gözlerimin yavaşça, yemeğin parasını öderken bana ukala bir sırıtış atan Jared'a kaymasına izin verdim.

Orospu çocuğu.

Külotun içinde lanet bir vibratör vardı. Ve

kumandası da ondaydı.

Gözlerimi kırpıştırdım, nefes aldım. "Evet." Ben'e baktım. "Evet, Jared ve ben Chicago'da bir daireyi paylaşıyoruz ama hafta sonları eve oldukça sık geliyoruz."

"Harika."

Dudaklarımı yaladım, nefesim aniden hızlandı. "Hiç gördün mü

-" Nabız atışları daha da hızlandı ve ben hafifçe öne doğru sarsılarak bir

"Ah, sen....uh... geri döndüğünden beri kimse var mı?" Gözlerimi uzun uzun kırpıştırarak sordum.

Ama Ben kaşlarını birbirine yapıştırdı. "Sen iyi misin?"

"Mmm hmm," diye başımı salladım ve yüzümü kaplayan utanç kızarmasını hissedebiliyordum.

Siktiğimin Jared'i.

"Gitmeliyim," diye bağırdım ve ihtiyacım olmayan peçeteleri hızla kaptım. "Sonra görüşürüz," diye seslendim omzumun üzerinden.

"Evet," diye cevap verdi, kafası karışmış gibiydi. "Sonra görüşürüz." Jared elinde yemekle arkasını döndüğünde onu karşıladım.

"Kapat şunu," diye emrettim, vibratör beni çoktan ıslatmıştı.

"Ne?" Cahil numarası yaptı.

"Vibratörlü külotun var mı?" Gazozu elinden aldım ve bizi sinemaya götürüp biletlerimizi vermesine izin verdim. "Ciddi misin sen?!" diye sordum.

"Eğleniyor musun?" diye karşılık verdi, koltuklarımıza doğru yürürken gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyordu.

"Onları çıkarıyorum."

Oturdu ve memnun bir iç geçirdi. "Ve sonra mini etekle komando olacaksın," diye işaret etti. "Daha da iyi."

Ona ters ters baktım ve kıçımı sandalyeye dayadım, bacaklarımın arasındaki titreşim çok rahatsız edici olmaya başlamıştı.

Hızla eteğime uzandım, külotu parmağımla tuttum ve tenimden uzaklaştırarak daha çok kalçama yasladım.

Onun homurtularını duydum.

"İstediğin kadar ayarla." Ses tonundan ukalalık damlıyordu. "Yine de hissedeceksin."

"Bunu neden yapmak istiyorsun?" Daha çok yalvarır gibi bir sesle sordum.

İleride oynayan ilk fragmana bakarken yüzü eşitlendi ve ciddileşti.

"Çünkü seni izlemek istiyorum," dedi kesin bir ifadeyle.

Beni izlemek mi?

Ve sonra şafak söktü.

Beni izlemek istedi. Orgazm olmamı izlemek.

Eğildim ve fısıldayarak, "Ama bunu neden evde yapamadık?" diye sordum. diye sordum.

"Çünkü bunu asla yapmak istemiyorsun." Başını çevirdi ve tekrar gözlerimle buluştu.

Kaşlarımı birbirine yapıştırdım. "Ne yapacaksın?"

"Benim için kendine dokun."

Gözlerim düştü ve benden bunu yapmamı istediği zamanları hatırlayarak yavaşça sandalyemde geriye yaslandım.

Evet, bana sormuştu. Ama sanırım bunu ne kadar çok istediğini fark etmemiştim. Neden beni bunu yaparken görmeyi bu kadar çok istiyordu?

Bunu onun için yapmak istemediğimden değildi. Sadece utanıyordum. Uzun zaman alıyordu ve ben mastürbasyon yaparken birinin bana bakması fikri hiç hoşuma gitmiyordu.

Onun yanında rahat olmamak için hiçbir nedenim yoktu ama yine de bu konuda kendimi aptal gibi hissediyordum.

"Yapacağım," dedim düşünceli bir ifadeyle, ekranın ışıklarının gözlerinde dans ettiğini görerek. "Eninde sonunda."

Gözlerimin kapanmasına izin verdim, titreşimleri görmezden gelmenin zorlaştığını hissediyordum. Artık klitorisimin üzerinde değillerdi ama vücudum hâlâ ısınıyordu.

Kuru dudaklarımı yalayarak ona baktım. "Neden bunu yaparken beni izlemek istiyorsun ki?"

Başını koltuk başlığına yasladı ve gözlerime bakmak için döndü. "Boşaldığında Tate," diye fısıldadı, "hayatımda gördüğüm en güzel şey oluyor."

Kahverengi gözleri o kadar sevgi dolu ve yoğundu ki, ona istediğini vermek istedim. Onu memnun etmek istiyordum ama herkesin içinde bir şeyler yapma fikrinden pek hoşlanmıyordum. Lisedeki videodan sonra olmaz.

Ama Jared'le bunun onun için olduğunu biliyordum. Diğer insanlarla hiçbir ilgisi yoktu ve beni incitecek hiçbir şey yapmazdı. Bu şekilde değil.

Konuşurken seksi gözleri vücudumda geziniyordu, "Titreşimler şu anda kalçandaki deriyi karıncalandırıyor," diye fısıldadı, eğilerek, "ama er ya da geç, hoşuna gitsin ya da gitmesin, titreşimler daha derine, kemiğe kadar inecek." Eli uyluğumun iç kısmını sıyırmak için uzandı.

Bacağımdaki kaslar gerildi.

"Sonra yukarı doğru çıkacak," diyerek tenimi okşadı, "sanki biri sana içeriden bir tüyle masaj yapıyormuş gibi."

Bacaklarımın arasında kelebeklerin uçuştuğunu ve karnımda bir kasırganın dönmeye başladığını hissedebiliyordum.

"Yüzüne bir kızarıklık yayılacak," diye alay etti, "ve tenin sıcaktan parlayacak."

Başımın geriye düşmesine izin verdim, gözlerimi kapatırken vibratörü tekrar yerine oturtmak için kıçımı aşağı doğru kıvırdım.

"Bunların hepsi ben senin içindeyken oluyor. Şimdi senin başına gelenleri izlemek istiyorum," dedi boğuk bir sesle.

"Nefes alıp verişin değişmeye başlayacak, sığlaşacak ve gözlerin kapanacak," diye alay etti, "çünkü vücudun hissettiklerinden hoşlanıyor ve kontrolü ele alıyor, Tate."

Evet.

Bacaklarımın arasındaki nabız gittikçe daha sert atıyordu ve bunu yapıyor olmasından nefret ediyordum.

Onu şimdi istiyordum. Lanet vibratörü değil.

"Karnından boğazına doğru yükselen bir iniltiyi bastırmaya çalışacaksın," diye tahmin etti, "ve aniden çok ıslanacaksın. Vücudunun geriye düşmesine izin vereceksin, sırtın kamburlaşacak ve daha fazlasını isteyeceksin." Kalçamın iç kısmını kavradı, nefesi yüzüme çarpıyordu.

"Bunun için yalvarmaya hazırsın, çünkü kontrolün yok." Dışarı fırladı ve dişlerinin arasında lobumu yakaladı. "Sonra da boşalmak üzereyken her zaman yaptığın gibi nefesini tutacaksın," diye alay etti. "Vücudunun nasıl çalıştığını artık biliyorum."

Ve sonra yaptım. Sırtımı kamburlaştırdım ve havayı içime çektim, çünkü onun ellerine her yerimde ihtiyacım vardı. Bunun için yalvarmaya hazırdım.

"Eminim çok ıslanmışsındır," diye fısıldadı. "Boşalmanı izlemek istiyorum." Ve uzaktan kumandayı çıkarıp sesi açtı.

Nefesim kesildi, nabzımın vahşileştiğini hissettim. Kahretsin.

İnsanlar gelip önümüze oturdular ve ben Jared'e baktım, korku kalbimin daha hızlı atmasına neden oldu.

"Burada olmaz," diye yalvardım, endişeyle etrafıma bakındım.

Tiyatro tıklım tıklım değildi, bizim sıramızda ya da arkamızda kimse yoktu ama etrafta insanlar vardı.

"Jared, lütfen," diye nefes aldım, orgazmım artıyordu ve ihtiyaç beni çılgına çeviriyordu.

Ona sarılmak, alnımı onunkine yapıştırmak, kendimi eve doğru taşlamak istiyordum.

Siktir!

"Oh, Tanrım," diye inledim, ağlamamı bastırmak için alt dudağımı ısırdım.

Ama Jared beni ele geçirdi.

Beni kollarımın altından tuttu ve kucağına çekti, ters cowgirl, ikimiz de ekrana bakıyorduk.

"Tate," diye nefes verdi boynumu dişleyerek. "Bana karşı utangaç olma."

Eli bol, beyaz bluzumun altından kayarak sütyenimin altından geçip göğüslerimi avuçladı.

"Gel bebeğim," diye alçak sesle kulağıma homurdandı. "Nefes alışlarını duymak ve her sarsıntını hissetmek istiyorum."

Eğildim, yüzümü boynuna gömdüm ve kısa, hızlı nefesler alırken kollarını çelik bir bant gibi belime doladı ve beni sıkıca tuttu.

Kıçımı ona yasladım, vibratöre daha sert ve daha sert bindim. Kot pantolonunun tenime sürtünmesi şüphesiz bir yanık bırakacaktı, ama harika hissettiriyordu.

"Jared," diye nefes nefese kaldım. "Jared, seni seviyorum."

Sonra nefes almayı bıraktım, orgazmın doruğa ulaştığını hissettim ve nefesimi tutarak ona karşı sarsıldım ve ağlayışımı boynuna gömdüm.

Vücudum sarsıldı ve göğsüm yükselip alçaldı, zevk kalçalarımdan aşağı ve göğsümden yukarı yayılırken hava aldım.

Oh, Tanrım.

Normalde çıkardığım inlemeler ve çığlıklar, kaçacak başka bir yer olmadığı için vücuduma yayıldı ve tüm vücudum onunla birlikte kasıldı.

"Tanrım," diye kulağıma küfür etti, orgazm bedenimi sarsarken beni tutuyordu. "Seni seviyorum, Tate.

Başımı omzuna yasladım, bitkin ve tükenmiş bir haldeydim.

Başımı çevirdim ve kim bilir ne kadar süre dudaklarını dudaklarımda tuttum. Fragmanlar oynadı, film başladı ve ben sadece onu öptüm.

Hayattan istediğim daha fazla bir şey olamazdı. Tek

yapmak istediğim buydu. Sadece Jared Trent'i sevmek.

Sonunda nefes nefese geri çekildim ve gülümsedim.

"Eğlenceliydi," dedim, sesim mutlu geliyordu. "Seni ne zaman izleyeceğim?"

***

Madoc ve Fallon - İlk Seferden Sonraki Sabah

Belimin arkasındaki çarşafı tutup başımızın üzerine çekiyorum, ona bakarken ayın yumuşak ışığının yüzünden yavaşça kaybolduğunu görüyorum. O kadar güzel ki.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor, titrek sesinde yoğun bir endişe

var. "Sadece beni görmen için yapıyorum."

Konuşmaya fırsat bulamadan vücudumu onunkinin içinde eritiyorum ve dudaklarını dudaklarımla kaplıyorum. İnliyor ve kalçalarını belime doluyor, ben de kokusunu ve tadını içime çekiyorum. Hâlâ kot pantolonlarımızın içindeyiz ama şu anda olan bitenin fişini çekmediği sürece bunun ne kadar ileri gideceği umurumda değil. Bu gece bu kadar ileri gitse bile.

Bu çılgınca ve bunun olduğuna inanamıyorum, ama dahası ne? Bu kadar iyi hissettirdiğine inanamıyorum. Fallon bana farklı bakıyor ve bu hoşuma gidiyor.

Etrafına bakıp duruyordu, endişeli gözleri ve sığ nefesleri muhtemelen ona yaptığımız şeyin yanlış olduğunu söyleyen binlerce farklı sesle doluydu, ama değildi. Yanlış hissetmiyordu. İşte o zaman çarşafı üzerimize çektim.

Onun yatak odasında değiliz. Benim odam koridorun karşısında değil. Ailemizin yatak odası altı kapı aşağıda değil ve biz birbirimizi yeni yeni tanıyoruz.

ilk kez. Onların saçmalıkları olmadan. O ve ben. Fallon ve Madoc. Başka kimse yok.

Alnımı onunkine değdiriyorum ve başparmağımı dudak halkasının üzerinde gezdirerek yüzünü tutuyorum.

Göğsü sertçe inip kalkıyor. "Madoc," diye soluk soluğa kalıyor. "I-"

"Şşşt." Başımı kaldırıyorum ve tek kolumla kendimi destekliyorum. "Bana bak, tamam mı?"

Dertli gözleri benimkileri tutuyor ve elleri belimi kavrıyor.

"Bu doğru hissettiriyor, değil mi?" Parmaklarımın arkasını çıplak karnında gezdirirken onu sakinleştirmeye çalışarak soruyorum. "Bu iyi mi?"

Vücudu elimin altında titriyor ve ben uzanıp avucumu kıçının altına kaydırarak onu sıkıca tutuyorum. "Bunu durdurma," diye fısıldıyorum, alnımı tekrar onunkine yaklaştırarak. "Bunu sen başlattın. Lütfen şimdi durma."

"I..." Yutkunuyor. "Madoc, ben... ben korkuyorum."

Kendi kendime gülümsüyorum. "Ben de öyle," diye itiraf ediyorum. "Ama şu anda başka bir yerde olmak istemiyorum."

İki kolumu başının üzerindeki yastığa koyuyorum ve dudaklarımı dudaklarına gömüyorum, vücudunu yakın tutuyorum ve sıcaklığının her santimini hissediyorum. Dudakları benimkilerle birlikte hareket ediyor, beni öpüyor ve korkacak çok şeyimiz olduğunu bilsem de umurumda değil. İstediğim şey bu. İlk defa doğru hissettiriyor.

"Başka bir yerde olmak istemiyorum Fallon," diyorum ona tekrar, bacaklarının arasına hafifçe vurarak.

İnliyor, gözleri dalgalanarak kapanıyor. "Ben de," diye fısıldıyor.

***

Havluyu belime sardım ve banyo aynasına doğru yürüyüp buharı sildim. Sinirlerim midemde düğümlendi ve evin içinde açılıp kapanan kapıların sesini duymazdan gelmeye çalıştım.

Ailelerimiz ayaktaydı.

Dün gece Fallon uyuduktan sonra yanından ayrılmıştım ve şimdi kendimi bok gibi hissediyordum. Kalmam gerekip gerekmediğini bilmiyordum ve dün gece yaptıklarımızdan sonra yalnız uyanmasını istemiyordum ama Addie içeri girer diye uykuya dalmaktan korkuyordum.

Ben de odama geri döndüm ve bütün gece onun yatağına dönmek isterken uyuyamadım.

Ama yapamadım.

Bunu bir daha asla yapamazdık. Ailelerimiz buna asla izin vermezdi ve dün gece bana tahammül etmesi bana karşı yumuşadığı anlamına gelmiyordu.

Ve bunu prezervatifsiz de yapmıştık. Bakire olabilirdik ama aptal değildik. Aklımızdan ne geçiyordu?

Ucuz biranın neden olduğu baş ağrım için birkaç Advil aldım ve üzerime yeni kıyafetler giyerek odama geri döndüm. Günlerden cumaydı ve bir saat sonra okulumuz vardı.

"Hey, adamım."

Jared'in kapıdan içeri adım attığını ve yirmi dört saat kesintisiz uykuya ve bir duşa ihtiyacı varmış gibi göründüğünü görünce sarsıldım. Bu sırayla değil. Dün geceki partiden sonra buraya düşmüş olmalı.

Dolabıma doğru yürüdü. "Birkaç kıyafet ödünç alabilir miyim?"

"Evet, keyfine bak." Gri V yakalı bir tişört giydim ve cüzdanımı kot pantolonumun cebine koydum. "Okula gidecek kadar iyi hissediyor musun?" Titrek adımlarını görünce sordum. Hâlâ sarhoş gibi görünüyordu.

"Evde olmaktan daha iyi," diye mırıldandı ve gömme dolaba girerek gözden kayboldu.

Saatimi bağladım ve banyoya doğru yürüdüm, saçlarımı jöleledim ve spreyledim. Hiç ürün kullanmadan bırakmak istiyordum, çünkü Fallon her zaman kafamın doldurulmuş bir tavus kuşuna benzediğini söylerdi. Ya da bir ördeğin kıçına. Ya da kuzeyi gösteren erkek yumrularına.

Göğsüm gülmekten titredi ve başımı salladım. Pasta kadar tatlı olduğu belliydi. Bunu nasıl göremedim?

"Dün gece sana ne oldu?" Jared aradı.

Dişlerimi sıktım, ayakkabılarımı ve çoraplarımı kaptığım gibi yatak odasına geri dönerken beynim aniden boşaldı.

Madoc... kapı kilitli mi? Oh, Tanrım. Sakın durma.

Yutkundum. "Yok bir şey. Sadece yoruldum. Yatmaya gittim. Hepsi bu."

Kapüşonlarımdan birini kancadan çıkarırken gözlerini üzerimde hissedebiliyordum.

Ama sonra bir kapının açıldığını duydum ve Fallon'un yatak odasından çıktığını görünce kalbim mideme inerek başımı kaldırdım. Durdu ve gözlüklerinin maskelediği gözlerini tuttum ve anında gerildim.

Gün ışığı hiçbir şeyi değiştirmemişti. Ne de ayılmak. Onu tekrar istiyordum.

Gözlerini kaçırdı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve aceleyle banyoya, benden uzağa gitti.

Tanrım. Alnım terden soğudu ve Jared'in hâlâ orada durup bana baktığını fark etmem bir dakika sürdü.

Sonra tekrar koridora ve bana baktı, gözlerinden şüphe okunuyordu. "Dün gece senin giydiğin Bears tişörtünü giyiyordu," diye dikkat çekti.

Fuuuuuuck!

Lanet olsun! Uyumadan önce gömleği giydirmiştim ve fark etmemiştim bile. Kahretsin!

"Yatağa gittin, ha?" diye dalga geçerek kapüşonlu tişörtünü giydi. "Tamam, her neyse.

Okulda görüşürüz."

Kapıya doğru yürüdü ama ben boğazımı temizleyerek onu durdurdum. "Dietrich'le ilgilenmemiz gerekiyor," diyerek konuyu değiştirdim. Gözlerini kısarak bana döndü. "Neden?"

"Dün gece Fallon'un mekânındaydı. Hayır cevabını kabul etmedi," diye açıkladım. "Ve Tate'in de etrafını kokluyor. Ondan ne kadar hoşlanmasan da, bundan nefret ettiğini biliyorum."

Gözlerini kapadı, elini saçlarında gezdirdi ve acı bir kahkaha attı. "Evet, artık Tate'ten kurtulduk Madoc. Duymadın mı?" diye alay etti. "Üçüncü sınıfı için Avrupa'ya gidiyor, yani birkaç ay içinde gitmiş olacak."

Bunu sanki başından beri amacı buymuş gibi söyledi ama yüzündeki ifadeyi yakaladım. Çok mutsuz bir adam olmak üzere olduğunu söyleyen bir bakış. Ve Jared'in mutsuzluğu şaka değildi.

Dışarı çıkışını izledim ve bir iç geçirdim. "Kahretsin."

Cep telefonumu ve anahtarlarımı alarak aşağıya indim, banyonun önünden geçerken duşun sesini duymazdan geldim. Onunla konuşmalıydım. Aklından neler geçtiğini bilmem gerekiyordu. İyi olduğunu bilmek istiyordum.

Ama durmadım. Mutfağa doğru yürürken kalbim kulaklarımda çınlıyordu, buzdolabına yöneldim ve bir Gatorade aldım.

Ailem kahvaltı köşesinde oturuyordu, babam sabah gazetesinin arkasına gömülmüştü ve Fallon'un annesi Patricia yarım greyfurtunu mideye indiriyordu ve üzerinde egzersiz kıyafetleri vardı. Evdeyken neredeyse onun üniforması gibiydi.

Kaşığını yere bıraktı ve bir fincan kahveyi dudaklarına götürdü. "Dün geceki gösterinin neredeyse yarısını kaçırmanı gerektirecek kadar önemli olan telefon görüşmesi neydi anlamıyorum," diye babama çıkıştı. "Beni tek başıma otururken bıraktın, Jason. Bir saat boyunca."

Sinirli bir nefes verdi ve kâğıdını katladı. Bir kase mısır gevreği yapmakla meşgulken "Özür dilerim," dediğini duydum. "Bunu telafi edeceğim," diye söz verdi ve sonra seslendi. "Günaydın, partin nasıldı?" diye sordu, muhtemelen Patricia'nın susmasını sağlamak için.

İnatçı bir kaşımı kaldırarak başımı kaldırdım. Babam beni Patricia'nın dikkatini dağıtmak için kullanırdı, bu yüzden onu görmezden geldim.

Arkamı döndüm, sütü yerine koydum ve arkamda Fallon'un annesinin sesini duydum. "Yine içkini karıştırmışlar," dedi babama.

Neredeyse gülecektim. Mirasımı lanet olası el çantalarına harcadı ve babamın kaybolan küçük bir içkiyi umursayacağını mı düşündü?

"Evdeydiler," diye yatıştırdı, "araba kullanmıyorlardı ve Addie buradaydı.

Madoc'a artık güvenim kalmayana kadar güveniyorum."

Adada durdum, ileri geri gitmelerine izin verdim ve aralarındaki soğuğun gün geçtikçe daha da arttığını hissettim. Sonra derimin altında iğneler belirdi ve sıcak bastı.

Fallon arkamdan mutfağa girdi ve ben neredeyse boğuluyordum çünkü bir ağız dolusu mısır gevreğini çiğnemeden yuttum.

Orospu çocuğu.

Saçları duştan çıktığı için hâlâ ıslaktı ve kilerden bir şeyler alırken sırt çantasını adadaki tabureye bıraktı.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu ve dışarı çıkıp benden birkaç metre ötedeki adada durmasını izledim, gözleri kahvaltı barını açma işine yapışmıştı.

Patricia, "Bütün o oğlanların buralarda dolaşmasından hoşlanmıyorum," diye tersledi. "Fallon'un etrafında. Güvenli değil."

Fallon'un göz kırptığını ve neredeyse yukarı baktığını gördüm ama sonra bakmadı. Neden bana bakmıyordu? Aklımdan binlerce farklı korku geçti. Kızmış mıydı? Korkmuş muydu?

Ya da daha kötüsü. Üzgün müydü?

Kasemi yere bıraktım, yanına yaklaştım ve bana bakmasını istedim. Sırtı kaskatı kesildi ama ben onun alanına girdim, kolum onunkine değdi. Bugün farklı görünüyordu. Hâlâ aynı kıyafetleri giyiyordu, makyajı yok denecek kadar azdı ve ne olduğunu anlayamamıştım ama farklıydı.

Bugün her şey farklıydı.

Babamın sesi araya girdi. "Madoc hiçbir arkadaşının ona yaklaşmasına izin vermeyecek," dedi Patricia'ya. "Doğru mu?"

Kafamı bile kaldırmadan son kısmı bana doğru söylediğini anladım. Ona baktım ama elimi Fallon'un arkasına sokup beline götürdüm. "Fallon'a benden başka kimse yaklaşamaz." Gülümsedim.

Nefes aldığını duydum ve elimi gömleğinin altından geçirip parmaklarımı sırtının yumuşak derisinde gezdirdim.

Babam ayağa kalktı. Peçetesini yere atarak, "Benim yola çıkmam gerekiyor," dedi.

Fallon başını kaldırıp gözlerime baktı ve o kadar gergin görünüyordu ki çarşafı tekrar üzerimize çekmek istedim.

Fallon ve ben birbirimize bakarken babamın, "Bu gece şehirde kalmam gerekecek," dediğini duydum. "Yarın erkenden toplantıya gitmem gerekiyor.

-"

"Peki, ne yapmam gerekiyor?" Patricia tartışarak onu mutfaktan çıkarken takip etti ve ikisi de gözden kayboldu.

Fallon başını salladı. "Madoc," diye uyardı ama ben daha fazla dayanamadım.

Elini tutarak onu bodrum kapısına doğru çektim, ikimizi de içeri soktum ve kapıyı kapattım.

Onu kendi etrafımda döndürerek, bir kolumu karnına doladım, onu göğsüme geri getirdim ve dudaklarımı boynuna gömdüm.

"Madoc, kes şunu! Bizim par-" Ve dudaklarını kaptım, çenesini eğdim ve pantolonumun içinde zaten azgın bir sertlikle onunla buluştum.

"Unutma Fallon." Hoşuna gittiğini bilmem gerekiyordu. "Dün gece aramızda olanların gerçek olduğunu."

Elim vücudunda bir aşağı bir yukarı geziniyor, daha altı saat önce bana doyamayan kalçalarını hissediyordu.

Elim bacaklarının arasına, kot pantolonunun üzerine kaydı ve kendini bana doğru bastırarak inledi.

Evet, gerçekti.

"Madoc, dur," diye yalvardı ama geri çekilmiyordu.

"Daha fazlasını istiyorum." Elimi bacaklarının arasına daha sert bastırdım. "Beni hâlâ hissediyor musun?" Fısıldadım. "Oradaydım Fallon ve bunu değiştiremezsin. Ben oradaydım." Onu okşadım ve inlemesine rağmen beni itti.

"Dur." Döndü ve ellerini göğsüme dayadı. "Yakalanacağız, Madoc. Bunu yapamayız."

"Siktir et onları," diye homurdandım. "Onlardan nefret ediyoruz ve bunun aramıza girmesine izin veriyoruz. Dün gece beni ilk kez gerçekten gördün ve ben de seni ilk kez içime aldım. Bunu tekrar hissetmek istiyorum," diye itiraf ettim, ağzım kurumuştu. O bir uyuşturucu gibiydi ve ben daha derine inmek istiyordum. O bana kızgın değilken ve ben ona kızgın değilken onunla daha fazla zaman geçirmek istiyordum.

"Bugün benimle kal," diye ısrar ettim.

"Ne demek istiyorsun?"

"Okulun canı cehenneme," diye bağırdım. "Benimle kal. Arabama binelim ve sadece sürelim ya da..." Yüzünü avuçlayarak fısıldadım, "ya da Addie'nin bizi asla bulamayacağı üst kattaki boş yatak odalarından birinde kayboluruz. Umurumda değil. Sadece istediğim zaman sana dokunabileyim diye."

Onu öperek ve iniltilerini yiyerek içine daldım. Beni içeri davet ederken öpücüklerimi boynundan aşağıya doğru takip ettim.

"Benim neyimden hoşlanıyorsun?" diye sordu usulca ve ben durdum.

Başımı kaldırdığımda onun merdivenlerden aşağıya, eski piyanomun bulunduğu yere baktığını gördüm. Soruya nasıl cevap vereceğimi bilemedim. Sanırım onu çok az tanıyordum. Ama ondan hoşlanıyordum.

Kahretsin. Evet, bu hiç mantıklı gelmedi.

Döndü ve bana baktı. "Neden okula gitmek istemiyorsun?" diye sordu. "Beni orada tanıyamadığın için mi?"

Başımı salladım.

Ondan utanmıyordum ve her ne kadar aile gibi hissetmesek de o hala benim üvey kardeşimdi. Tabii ki okulda ona dokunamazdım. "Ben piyano gibiyim," diyerek merdivenleri işaret etti. "En iyisi gizli, değil mi?"

"Öyle değil," diye karşı çıktım. "Dün gece sen ve ben vardık. Sadece sen ve ben. Sadece biz ve harika hissettirdi. Fazla analiz etme."

Arkasını döndü, kapıdan mutfağa doğru ilerlerken yüzünde korku okunuyordu. Addie bulaşık makinesini dolduruyordu ve muhtemelen bodrumda masum bir şey yaptığımızı düşünmüştü.

Fallon sırt çantasını aldı. "Addie, okula gitmeye hazırım," demek için acele etti ve çantayı sırtına geçirdi.

Ama ben devreye girdim.

Addie'nin şaşkın ifadesini görünce, "Onu ben alırım," dedim.

Fallon'u okula hiç ben götürmemiştim ama bugün götürmeyi çok istiyordum. "Gerçekten mi?" Addie çok sevinmiş görünerek sordu.

Fallon kaşlarını çatarak, "Hayır," diye atıldı. "Addie'nin beni götürmesini istiyorum. Her zamanki gibi. Araba kullanma şeklini sevmiyorum," dedi sırt çantasının askılarını tutarak.

"Seni okula götürmek istiyor," diye ısrar etti Addie. "Bırak götürsün."

"Hayır." Mutfaktan çıkmaya başladı. "Ben arabada olacağım, Addie."

Addie ellerini kuruladı ve ben yumruklarımı sıktım. Daha fazla tartışırsam şüpheli görünecektim ama bu işin peşini bırakamazdım.

Sakinleşmesi için ona birkaç gün vermeyi deneyecektim ama onu tekrar ellerime almak istiyordum.

Addie bana doğru yürüdü ve göğsümü okşadı. "Onu götürme teklifin için teşekkür ederim Madoc. Sonunda iyi bir ağabey gibi davrandığını görmek güzel."

Başımı geriye attım ve bir iç çektim. Bu da sertleşmeyi öldürmenin bir yolu.

Karakter Konuşmaları

Madoc: Biliyor musun, sen kolay kurtuldun. Yıldönümün Tate'in doğum günüyle aynı gün.
Jared: Bu şekilde planlamamıştım.
Madoc: Peki ona ne aldın?
Jared: Seni ilgilendirmez.
Madoc: Jax! Jared, Tate'e doğum günü için ne aldı?
Jax: Uh, güzel bir şey! Bir yaramazlık! Tüm söyleyebileceğim bu. Madoc: Ne oluyor be?
Jax: *Bu da oldukça yaramaz. Jared:
Kapa çeneni.
Jax: Ne? Çok sıcak. Halka açık gösterilerden hoşlandığını bilmiyordum. Bunun Madoc ve Fallon'ın sapkınlığı olduğunu sanıyordum ama... Her gün senin hakkında yeni bir şey öğreniyorum.
Jared: KES SESINI. SUS.
Madoc: Neden bilemiyorum?
Jared: Çünkü senin filtren yok ve...
Jax: Yarışı kaybetseydi bunu yapmak zorunda kalacaktı. Ona yapmak istediği şey.
Jared: Kıçını tekmeleyeceğim!
Jax: Evet, sanırım senden daha uzun olduğum için ulaşabileceğin tek şey bu. Jared: Her neyse. Bu saçmalık için zamanım yok. Gitmem lazım. *Jax: Gel hadi. Gidip bir film izleyelim.
Madoc: Film izlemek istemiyorum.
Jax: Hayır, sen istiyorsun. Tiyatro her şeyin olduğu yer. Bu harika olacak!

Bu TİYATRO yıldönümü sahne olduve DEVAM . bu konuşma.

***

Fallon: Madoc bir kitap sevgilisi olmalı. O mükemmel biri.
Juliet: Madoc artık bir erkek arkadaş değil. O bir koca.
Fallon: Peki ya Jax? Jared'den çok daha iyi. Juliet: *Erkeğimi kendime saklayacağım, teşekkürler.
Fallon: Biri Tate'e söyleyecek mi?
Juliet: Sence onu ilk etapta kim aday gösterdi? Fallon: *O yapmadı!
Juliet: Onun ilgiyi ne kadar çok sevdiğini biliyor.

***

Mart Çılgınlığı Kitap Erkek Arkadaşı Savaşı'nda Mason Kade'e karşı aday gösterildin.
Jared: *Beni görmezden gelerek yemek yiyor.
Ben: *kollar çapraz, ayağa vurma
Jared: *yemek
Ben: *ayağımı daha yüksek sesle vuruyorum
Madoc: *Masada sessizce gülüyor
Ben: Boğazını temizliyor Jared?
Jared: *Beni görmezden
gelerek yemek yiyor:
*kaşlarını çatar
Jax: *snort

Jared, gerçekten kazanmak istiyorum. Ne de olsa kitap erkek arkadaşı olduğunu kanıtlayabilirsin.
Jared: *Kaşlarını çatar
Ben: *uzağa bakıyor, öfkeli* Gülümsemek yüzüne zarar vermez. Neden bu kadar inatçı olmak zorundasın?
Jared: ...
Yumuşak bir tarafın var. Sadece göster! Mükemmel kitap erkek arkadaşı her yönden kötüdür ve nasıl savunmasız olunacağını bilirler. Senden gözyaşı dökmeni falan istemiyorum.
Jared: *Yiyor, Madoc'a
bakıyor: *gülüyor
Jax: *Gülümsüyor
Benim için mi? Denemek ister misin? Lütfen?
Jared: Günah çıkarmaya zorlanan ve sonra da yanlış bir şey yaptığını kabul etmediği için kefaret ödemeyi reddeden on altı yaşındaki kızı hatırlıyor musunuz?
Ben: *slouches, looks away
Jared: Bu uzun zaman önceydi. Kefaretini ödedin mi? Ben:
scowls
Jared: *Gülümsüyor* Ben de senin bu yanından
geliyorum. Ben: *scowls
Jared: Kitap arkadaşı mı istiyorsun? Bu senin Madoc tarafın.
Madoc: :D

***

Madoc: Fallon ve benim paylaşacak daha yaramaz işlerimiz var.

Ben: Hayır.
Madoc: Ama ailelerimiz yemek masasında otururken onlara dolapta olduğumuzu söylemedin. Bu çok seksiydi. Bunun hakkında yazmalısın!
Ben: Hayır.
Madoc: Neden olmasın?
Çünkü o zaman on altı yaşındaydın. On altı yaşındakilerin seks yapmasını yazamam.
Fallon: *Ben öyle demezdim. Daha çok Madoc'un iki dakika boyunca 'Aman Tanrım' diye inlemesi gibiydi. Oh, Tanrım. Oh, Tanrım.'
Madoc: Oh, gerçekten mi? Kemerimi koparıp lanet bacaklarını lastik bant gibi etrafıma saran sen değildin.
Fallon: *Olabilirdi. Ben: Ona
saldırdın mı?
Fallon: Kulağıma fısıldadı. Sadece biraz sıcak olduğunu hatırladım.
Madoc: *gülüyor
Ben: Ona ne söyledin?
Madoc: Benim ikiye dördü dörde sekize çevirdiğini söyledim. Ben: Ew!
Fallon: Öyle demedin!
Madoc: Yaptım. Seni tahrik etmek için fazla bir şey gerekmedi. Ertesi gün sana okula giderken kalçalarını kulaklık olarak takmak istediğimi söyledim ve geç kaldık! Gerçekten geç kalmıştık! Bu kesinlikle sende işe yaradı.
Fallon: Ben asla böyle aptalca laflar etmem!
Madoc: *Mmmmm, ben hava durumu uzmanı değilim ama bu gece birkaç santimden fazlasını bekleyebilirsin bebeğim.
Fallon: *Sen bir aptalsın, bunu biliyor musun?

Madoc: *Onu omzuna atar, içeri alır Ben:
*Sürünerek uzaklaşır, yazmaya geri döner

***

Madoc: Ne yapıyorsun? Jax:
Hiçbir şey.
Madoc: Bir şeye benziyordu. Jax:
*Bilgisayarı kapatır
Madoc: Bilgisayarınızdan trafik kameralarına erişiyor
musunuz? Jax: Hayır.
Madoc: Yalan mı
söylüyorsun? Jax: Evet.
Madoc: Güzel. Zaten burada sadece porno izlediğine inanmayı tercih ederim. Jax: İyi adam.
Madoc: *Boğazını
temizler Jax:
*gözlerini kaydırır
Madoc: *ayaklarını karıştırır
Jax: *Vampir Günlükleri* nasıl gidiyor?
Madoc: Dostum, çok sinirliyim. Bu dizide hiç kimse gerçekten ölmüyor. Jax: Hmmmm....
Madoc: Endişelenmeli miyim, üzülmeli miyim yoksa bir sonraki bölümde geri dönmelerini mi beklemeliyim bilmiyorum.
Jax: Evet. Bu berbat olmalı.

***

Madoc: Çocuk sahibi olmaya hazır olduğumu sanmıyorum. Lucas'la erkek erkeğe konuşmak zorunda kaldım ve bu gerçekten rahatsız ediciydi.
Jared: Bir şey sizin için ne zaman çok rahatsız edici olur?
Madoc: Annesi onu tuvalette yakalayan on iki yaşındaki bir çocuğu sakinleştirmek zorunda kaldığımdan beri.
Jax: Onu ne yaparken yakaladın?
Madoc: Sence ne yapıyordu? Kendisinde bir sorun olduğunu düşünerek çılgına dönmüştü ve ben de sağlıklı erkeklerin başına böyle şeyler geldiğini açıklamak zorunda kaldım. Yaptığı şey normaldi ve utanmaması gerekiyordu.
Jared: Ona seks hakkında bir şey öğretmedin, değil mi?
Madoc: Ben onun ebeveyni değilim ve ona prezervatif de vermedim. Rahatla. Sadece bunun normal olduğunu ve her erkeğin yaptığını söyledim.
Jax: ...
Jared: ...
Madoc: Mastürbasyon yapıyorsunuz,
değil mi? Jared: *yutkunur, uzaklaşır
Jax: *öksürür, uzaklaşır
Madoc: Hadi ama! Sizi bebekler. Bunun hakkında konuşabiliriz!

***

Fallon: Madoc, bırak beni.
Madoc: Shh... sadece olmasına
izin ver. Fallon: Ben uyuyorum.
Madoc: Sadece bir dakika sürecek. Söz
veriyorum. Fallon: *gülüyor
Madoc: Biliyorsun, doğum günüm yaklaşıyor.

Fallon: Parti veriyoruz. Sanki unutabilirim de. Madoc:
Daha önce kimsenin gitmediği bir yere gitmeyi çok isterim.
Fallon: Kıçım uçuş planında yok, James T. Kirk. Çek ellerini. Madoc:
Doğum günümde beni mutlu etmek istemiyor musun?
Fallon: Doğum günüm için yeni bir çizim masası istediğimde ve bunun yerine tiyatro odasına bir striptiz direği yerleştirdiğinizde yaptığınız gibi mi?
Madoc: :D
Fallon: Ya da geçen Noel'de Green Day biletleri istediğimde ve onları bulmak için gece zifiri karanlık bir evde seninle Marco Polo oynamamı sağladığında?! Üst kattaki bir kapıya çarpıp neredeyse burnumu kırıyordum!
Madoc: :D
Fallon: Ya da geçen Sevgililer Günü'nde bir pansiyona kaçamak yapmak istemiştim ama sen beni liseli kız kıyafeti giymeye ikna ettin ve geceleyin soyunma odasında seks yapmak için eski lisene girmemizi sağladın!
Madoc: :D
Fallon: Bu yıl, sanırım doğum günün için istediğim bir şeyi deneyeceğiz. Strap-ons hakkında ne düşünüyorsun?
Madoc: :O

***

Madoc: En iyi arkadaşlarım olduğunuzu biliyorsunuz, değil mi? Her zaman yanınızda olacağım. Ciddiyim. Sonsuza kadar birlikte olacağız.
Jared: *gözlerini devirir
Madoc: Bunu sadece sarhoş olduğum için söylemiyorum. Sizi gerçekten seviyorum çocuklar. Gerçekten seviyorum.
Jax: *snort

Madoc: Ve ebeveynlerimizin seks yapıyor olması çok harika. Yani öğrendiğimde pek de harika değildi ama şu anda çok rahatım.
Jared: *Kaşlarını çatar
Jax: *facepalm
Madoc: Annen de çok seksi! Ve babam onu onca yıl yanında tuttuğuna göre yatakta oldukça iyi olmalı.
Jared: >:(
Jax: Oh, kahretsin....

***

Jared: Kahretsin.
Madoc: Sorun nedir?
Jared: Tate az önce mesaj attı. Görünüşe göre Fallon onu bir motorsiklete ihtiyacı olduğuna ikna etmiş. Harika.
Madoc: Ne var yanlış ile Bu mu? Var mı? sen görüldü Fallon üzerinde Motosiklet mi? Oldukça sıcak.
Jared: Tate benimkine biniyor. Bu kadar.
Jax: *Görünüşe göre kadınının binmek için senin ona verdiğinden daha fazlasına ihtiyacı var.
Jared: >:(

Ve umarım Jax bu yorumdan kurtulur.

Karakter Soru-Cevap

***JARED, MADOC ve JAX Röportajı!

Siz sordunuz! Cevap verdiler!!

1. Jared, eğer Tate ve Fallon olmasaydı, sen ve Madoc birlikte olur muydunuz?
Jared: Kafan mı güzel?

2. Jared, Madoc'un sana neden sadık olduğunu öğrendik... Sen ona neden sadıksın? Neden en başta onunla arkadaş oldun?
Jared: Tate'i uzaklaştırdıktan sonra, Madoc iyi bir dikkat dağıtıcıydı. Tam bir cehennem kaçkınıydı ve çok eğlenceliydi. Birlikte çalıştık ve ikimiz de kendimiz hakkında çok fazla şey paylaşmak istemiyorduk. İyi bir anlaşmaydı. Madoc hayatımda hiçbir karmaşanın olmadığı tek yer gibiydi. Sadece kolay eğlence. Şimdi ona sadık biriyim çünkü iyi günde kötü günde hep yanımda. Birbirimize güvenebiliriz.

3. Jared, Tate ile etrafta küçük Tate ve Jared'lerin olduğu bir geleceği konuştunuz mu?
Jared: Üniversite planlarından bahsettik ama evlilik ve çocuk konusuna henüz girmedik. Tate ve ben şu anda hiçbir şeyi değiştirmeden mutlu olmanın tadını çıkarmak istiyoruz. Bu şekilde iyi. Sadece sakin olmak istiyoruz.

4. Jared, omuzlarında fırtına mavisi gözleri olan küçük kahverengi saçlı bir kız olup olmayacağını ve Tate'in senin IT kızın olduğunu nereden bildiğini öğrenecek miyiz?

Jared: Evet, Penelope'*nin Falling Away'den* sonra sana daha fazlasını gösterme planları var. On dört yaşımda onu ittiğim anda Tate'in benim IT kızım olduğunu biliyordum. O andan itibaren başka hiç kimseyi takıntı haline getirmedim. O hep aklımdaydı ve kalbimi parçalıyordu.

5. Jax, öz annenin ailesine ulaşacak mısın ve K.C. neden/nasıl senin IT kızın olacak?
Jax: Annemi bilmiyorum. Onunla ilgili fazla bir kapanışa ihtiyacım olduğunu düşünmüyorum. Öte yandan, babam... Ve K.C. benim IT kızım değil. Çenesi düşük bir velet ve onu susturmak istiyorum. Ve bunu yapmanın yollarını düşünürken çok eğleniyorum.

6. Jared, Tate'e ne zaman evlenme teklif etmeyi düşünüyorsun?
Jared: Canım ne zaman isterse. Ve Tate senden önce öğrenecek.

7. Jared: Annenin senin için yeterince rahat bir yaşam tarzı sağlamayı başardığından kısaca bahsettin ama çok para kazanmadığı için nasıl olduğunu anlayamadın... Bunu hiç anladın mı? Ve tam olarak ne iş yapıyor?
Jared: Evet. Öğrendim. Ve sen de öğreneceksin.

8. Jared, herhangi bir nedenle annen ve Tate'in babası çıkmaya başlasaydı sen ve Tate ne yapardınız?
Jared: Harika. O zaman Tate'le benim evim olur, annem de Brandt'lere taşınır.

9. Jared, Tate'in Stevie ile olan çalışma randevusu hakkında ne düşünüyorsun?

Jared: Stevie iyi bir adam. Eve bana geldiği sürece.

10. Jax için, seni geride bıraktığı için Jared'e karşı hiç kırgınlık hissettin mi?
Jax: Kardeşimi seviyorum ve ayrıldığı için onu suçlamıyorum. Ama aynı zamanda ne kadar farklı olduğumuzu da fark ettim.

11. Jared, Tate'in Paris'e gidişini gerçekten izledin mi? Ve ne yaptığını merak ettin mi?
Jared: Evet, gidişini izledim. Onu uzun bir süre için son kez görecek olmaktan nefret ediyordum. Onun hakkında ne hissedersem hissedeyim Tate benim evimdi. Her gün onu aradım ve her gün onu düşündüm. Onun gidişini izlemek beni hasta hissettirdi. Ve evet, kiminle çıktığını merak ettim. Ben evdeyken babası onunla telefonda konuştuğunda oradan ayrılırdım, çünkü bir şeylere kulak misafiri olursam bunu takıntı haline getireceğimi biliyordum. Kiminle öpüştüğünü ya da kimin onu gülümsettiğini bilmek istemiyordum. Beni unuttuğunu düşünmek istemiyordum.

12. Jared, en sevdiğin pozisyon nedir? Sonrasında sarılır mısın yoksa sarıl ve yuvarlan tarzı bir adam mısın?
Jared: Şey... muhtemelen köpek stili, gerçi gözlerinin içine bakmayı seviyorum. Belki duvara karşı da olabilir, kontrol bende olduğu sürece.

13. Jax ve Jared nerede yaşamak isterdiniz ve neden?
Jared: Araba sürmek için bolca alanı olan herhangi bir
yer.
Jax: Burası. Shelburne Falls.

14. Jared için, Tate'le yarışacak mı ya da henüz yarıştı mı?

Jared: Evet. Bahse girdik. Her şeyi öğreneceksiniz.

15. Jax, neden fırsatın varken Jared'le gitmedin?
Jax: Uzun süre belli bir şekilde yaşadığınızda, bu sizin normaliniz haline geliyor. Seçeneğiniz varmış gibi hissetmiyorsunuz.

16. Jared, Tate ile ne zaman bir çocuğunuz olacak ve daha çok anneleri gibi ve daha az babaları gibi davransa ne yapardınız? Jared: Hazır olduğumuzda ve hazır olduğumuzda çocuk sahibi olacağız. Tate ve ben bir şeyleri değiştirmek için acele etmiyoruz. Ve bence Tate ve ben birbirimize çok benziyoruz. O çocuk her halükarda sinirli olacak.

17. Jax, K.C. hakkındaki ilk izlenimin neydi?
Jax: Kıçında beyzbol sopası büyüklüğünde bir sopa olduğunu. Ama dış görünüşünün altında gerçek bir insan olduğunu biliyordum ve saklamaya çalıştığı her şeyi görmekle daha çok ilgilenmeye başladım.

18. Jared, geçmişte Tate'e zorbalık yaptığın zamanlarda, onu Fransa'dan döndüğü zamanki kadar süzdüğün oldu mu? Jared: Tate'i hep süzerdim. Her zaman.

19. Madoc ve Jared, ikinizden biri ya da her ikiniz de cevap verebilir, hiç üçlü yapmayı düşündünüz mü ya da yaptınız mı? Evet ise, kiminle? Hayırsa, yapar mıydınız?
Madoc: Bir erkek ve kız yerine iki kızla olsaydı, kabul ederdim.
Jared: Eğer *Until You'*yu okuduysanız*,* bunun cevabını biliyorsunuzdur.

20. Jax, Jared gittiğinde terk edilmiş hissettin mi? Bu hissi nasıl atlattın?
Jax: Hayır, terk edilmiş hissetmedim. Daha önce de yalnız kalmıştım ve o gittiğinde de bunu bekliyordum.

21. Madoc ya da Jared, bekaretini ilk kim kaybetti? İkisi de: Jax
Jared: O zaman ben.
Madoc: Evet, ben sonuncuydum. Ve bunu değiştirmezdim.

Düştükten Sonra
Silinmiş Sahneler

K.C. tutuklanır.

Üniversitedeki oda arkadaşım ve en iyi arkadaşım Nik, "Bu iş her geçen saniye daha da acınası bir hal alıyor," diye alay etti yanımdan. "Ne yapacaksın, K.C.? Bütün gece bakışlarının gücüyle onu öldürecek misin?"

Gözlerimi kaldırdım, ne yapmaya çalıştığını çok iyi bildiğim için ona ters ters baktım.

"Ne yapmamı istersiniz?" Boğazıma düğümlenen gözyaşlarımı saklamak için sesimi yumuşatarak sordum. "Taşaklarını mı tekmeleyeyim? Kızla kedi dövüşüne mi gireyim? Ben bundan daha iyiyim, Nik."

Dudaklarını büzdü ve bir kaşını kaldırdı, siyah dans pistine benden vazgeçmek istiyormuş gibi baktı.

Bakışlarını takip ettim ve başımı salladım. *Evet, doğru.* Daha iyi değildim. Sadece aptaldım. Annemi dinlemeliydim. Onu dinlemem gerektiğini söylerdi ve dinlemediğimde hep pişman olurdum.

Ve işte buradaydım, elini ben olmayan bir kızın eteğine sokan erkek arkadaşıma - eski erkek arkadaşıma - dikkat kesilmişken tekrar pişmanlık duyuyordum.

Tekrar.

Lisedeyken Liam'ın tüm kalplerinin ve çiçeklerinin bir anlamı olduğunu sanırdım. Beni sevdiğini söylediği onca zamanın ona şans kazandırdığını düşünmüştüm. Meğer bir sürü saçmalık düşünmüşüm.

Gerçek şu ki... lise son sınıfta beni ilk kez aldattığında onu affettim çünkü annemin haklı çıkmasına izin veremezdim. İlişkimin başarısız olduğunu görmesine ve yanıldığımı kabul etmesine izin veremezdim.

Kendime olan saygımı yutmuştum ama bir daha yutmayacaktım. Ancak Nik, daha da ileri gitmemi istiyordu. Aletinin kıyma makinesinde olmasını istiyordu.

İçini çekti, kızılcık ve votkayı dudaklarına götürdü. "Evet, sanırım bu yüzden seni aldatıyor," diye sert bir ses tonuyla tükürdü, elindeki parlak kırmızı içkiyi göstererek. "Çünkü sen daha iyisin, değil mi? Bu yüzden mi şu anda ona dokunurken seni düşünüyor?" Dramatik davranarak elini göğsüne koydu. "Bu yüzden sana ne kadar değer verdiğini, bu gece geç bir finali olduğunu söyleyerek gösteriyor, oysa aslında sadece başka birini dışarı çıkarmak istiyordu. Başka kaç şeyin gözünden kaçtığını merak etmeye başlıyorum, K.C."

Elimdeki plastik bardak basınçtan çatladı ve Nik'in bana ısmarladığı tekila parmaklarımın üzerine damladı. Burnumdaki yanma hızlı nefes alışlarımla daha da arttı.

O atışa ihtiyacım vardı. *Lanet olsun.*

Aslında ihtiyacım yoktu. Sadece istedim. Zaten bir buçuk bira daha içmiştim. Ben henüz yirmi yaşındayken Nik yirmi bir yaşındaydı ve içkilerimi ısmarlıyordu. Zor zamanlarda onun cevabı buydu. Bir sıra shot bardağı doldur ve uyuşana kadar iç. Ama ben öyle yapmazdım. Kendime hakim olurdum. Bombalanmadan bir vızıltı.

İğnesini bana uzattı, ben de masanın üzerine bıraktım.

İyi bir arkadaş. Bir süredir sahip olduğum en iyisiydi.

Gerçek adı *Nikita'ydı, La Femme Nikita*'daki gibi. Görünüşe göre annesi filme, Amerikan yeniden çevrimine ve televizyon şovuna kafayı takmıştı. Nik benim olmadığım her şeydi ve yaklaşık iki yıl önce tanıştığımızdan beri sürekli bir kıskançlık içindeydim.

Uzun sarı saçları küçük sarmal bukleler halinde sarkıyordu, makyaj yapmamıştı ve bileklerinin etrafındaki dövmeler süslü ve koyu renkliydi. Ben mavi istedim

Saçındaki çizgiler, yıpranmış yeşil ojesi ve üzerinde 'Hayali Arkadaşım Seni Tuhaf Buluyor' yazan modası geçmiş siyah tişörtü.

Nik olmak istedim.

Ve pantolonumun içine girmek istedi.

Birinci sınıfın başında yurt odamıza ilk girdiğimden beri benimle flört ediyordu ve annemin bir lezbiyenle yaşamamı onaylamayacağını bilsem de kısa süre sonra Nik olmadan yaşayamayacağımı anladım. O, temiz bir nefes ve çoğu zaman engellemeye çalıştığım hayatın etrafımda olduğunu hatırlatan biriydi.

Elbette beni çıplak bırakma fırsatına bayılırdı, ama ihtiyacım olduğunda kıçıma tekme atan bir arkadaş olmakta gerçekten iyiydi.

Memleketimdeki arkadaşlarımla bağlantımı koparmıştım ve Nik dışında Arizona'da beni mutlu eden pek bir şey yoktu. Notlarım harikaydı ama annemin teşvik ettiği Siyaset Bilimi bölümünden nefret ediyordum ve Liam'la aylardır düşüşe geçmiştik.

Tamam, yıllar.

Elimi tuttum ve başparmağımla bileğimin iç tarafındaki yara izini sıyırarak beni neyin daha çok öfkelendirdiğini hatırlamaya çalıştım. Liam'ın beni aldatması mı yoksa benim onun bunu ikinci kez yapmasına yetecek kadar uzun süre kalmam mı?

Eğildi, dirseklerini masaya dayadı ve gözlerini ovuşturdu. "Tanrı aşkına, bir şeyler yap," diye yalvardı. "Her şeyin aşkına

"Dolabındaki pembe bokları çıkar, harekete geç!"

Burnumdan sertçe nefes alıp verdim ve başımı salladım.

O haklıydı. Haklı olduğunu biliyordum. O da haklı olduğunu biliyordu. Ama orada dururken anlayamadığım şey, nasıl üzgün değil de kızgın olabileceğimdi. Kızgındım ama incinmemiştim. Benim neyim vardı böyle?

Liam'ı sahiplenmeye ya da kadınlar tuvaletindeki bir kabinde hüngür hüngür ağlamaya hazır hissetmiyordum. Yarın telefonumu zilyon kere kontrol edip özür mesajları ya da sesli mesajlar aramayacaktım. Üzgün değildim.

Ama ona ve kızıl saçlıya baktım -son seferinde de kızıl saçlıydı- ve çok kızmıştım. Yumruklarımı o kadar sert sıktım ki tırnaklarımın avuç içlerime battığını hissettim. Hafife alınmış, unutulmuş ve saygısızlığa uğramıştım. Bu beni çok kızdırdı.

Tate gibi olmaya ihtiyacım vardı. Evdeki en iyi arkadaşım. Eskiden aynıydık. Utangaç, çekingen, görünmez... Ama bir gün canına tak etti ve şüphenin onu yıpratmasına izin vermek yerine tepki vermeye başladı.

Cesur ve güçlü olmam gerekiyordu.

Yap şunu, *diye* kendime telkinde bulundum. *Lanet ayaklarını hareket ettir, K.C.*

Ama ben tereddüt edince Nik acı bir kahkaha attı. "Biliyor musun?" Yumuşak, kadifemsi sesi sadece bela anlamına gelebilirdi. "Eteği çok seksi. Ben de elimi eteğine atardım."

Gözlerim yuvalarından fırladı ve avucumu masaya vurarak arkadaşıma hançer fırlattım. *İşte bu kadar!* "Kızı mı istiyorsun?" Alay ederek sordum. "O zaman burada bekle. Senin için onun erkek arkadaşından kurtulacağım."

Onun melek yanaklarına yayılan muzaffer, kendini beğenmiş gülümsemesini görmezden gelerek, el değmemiş shot'ını masaya geri fırlattım ve ucuz tekilanın boğazımın arkasında yarattığı yanmayı yuttum.

Tepemdeki mavi, yeşil ve kırmızı flaş ışıklarının yansımasıyla aydınlanan dans pistinde yolumu keserken, ışıltılı siyah ayakkabılarım yere neredeyse hiç değmiyordu. Adrenalinden uçuyordum.

Liam'ın canı cehenneme, diye içimden geçirdim. *Liam'ın canı cehenneme.* Bunu yapabilirdim.

Ellerimi belden dar ama kalçalarımdan sonra genişleyen siyah, kat kat mini eteğimin üzerinde hızla gezdirdim ve işaret parmağımı alt dudağımın altında gezdirerek bulaşmış dudak parlatıcısını temizledim.

Pembe dudak parlatıcısı. Jaxon Trent bir keresinde makyajıma böyle demişti. *Poser.*

Benim korkak olduğumu düşünen başka bir adam.

Sözlerini aklımdan çıkardım, derin bir nefes aldım ve Liam'ın masasına doğru ilerlerken parmaklarımı çıplak kalçalarıma vurdum.

On beş dakika geçmeden tüm dünya sona erdi.

***

"Bunu yaptığına inanamıyorum," diye fısıldadı Nik, park halindeki Nissan Altima'mda otururken gözleri faltaşı gibi açılmış bir halde yanımda.

"Kusacağım," diye boğuldum, direksiyonu kavradım ve alt dudağımı çiğnedim. "Ne halt düşünüyordum ki? Bu bir hataydı."

"Hayır, değildi!" diye patladı. "Destansıydı! Muhteşemdi! Parladın, K.C."

"Ve şimdi de polisler bizi kenara çekti. Bu harika değil, Nik."

Sakin bir yerleşim caddesinde kaldırımın yanında oturuyorduk. Saat neredeyse on bir olmasına rağmen bazı evlerin ışıkları hâlâ yanıyordu. Ancak kimse arkamızdaki polis arabasının yanıp sönen renkli ışıklarını incelemek için dışarı çıkmadı. Memur Baylor -isim etiketini fark etmiştim- anahtarlarımı, ehliyetimi, ruhsatımı ve sigorta belgemi almıştı ve şimdi aracına dönmüş kim bilir ne yapıyordu ve benim tek düşünebildiğim boynumdan aşağı süzülen ter damlasının tüm kıyafetimi nasıl mahvedeceğiydi. Sorumluluk sahibi görünmeliydim. Şirin ama şık kıyafetlerim ve yüksek, şık at kuyruğumla sorumlu *görünürsem*, bu işten kurtulabilirdim. *Görünüş*

Annem *her şey* derdi.

Bunun bir saçmalık olduğunu biliyordum ama şu anda tutunabileceğim tek umut buydu.

Uzun, yavaş bir nefes aldım ve sırtımı dikleştirdim. Parmaklarım içgüdüsel olarak ağzıma gitti, ama sonra tırnaklarımı yememeyi hatırlayarak onları tekrar direksiyona doğru çektim.

Nik boğazını temizledi ve beni izlediğini anladım. "Belki de bu gece şanslı yıldızın parlıyordur," diye önerdi.

Şanslı yıldız. Gözlerimi devirdim.

Klimayı açmak için uzandım ama anahtarlarımın hâlâ poliste olduğunu fark edince durdum. Lanet Arizona yazları.

"Öyle bir şey yok. Eğer varsa da şansım tükendi demektir," diye homurdandım ve polisin arabasından çıkıp çıkmadığını görmek için başımı çevirdim.

"Şişman kadın şarkı söyleyene kadar tavuklarınızı saymayın," dedi gerçekçi bir şekilde.

"Yumurtadan çıkmadan önce," diye düzelttim. "Tavuklarını yumurtadan çıkmadan sayma."

"Her neyse. Bana göğüslerini göster."

"Nik!" Elimi ağzıma kapatarak güldüm. Polisin beni kıkırdarken görmesi iyi bir fikir olmazdı.

Nik beni işaret etti ve gülümsedi. "Seni neşelendirdim, değil mi?" Bana göz kırptı. "Merak etme. Bunu da atlatacaksın, çünkü tanrılar her zaman senin yanında, K.C."

Dudaklarımı büzdüm ve meme yorumuna karşı gülümsememi gizlemeye çalıştım. *Evet, doğru.* Nik dünyadaki en iyi şansa sahip olduğumu ve oda arkadaşım olarak kalmasının tek sebebinin kalan etkilerden faydalanmak olduğunu düşünüyordu.

Kafası iyiydi. Hangi ilacın etkisinde olduğunu bilmiyordum ama aklını kaçırmıştı.

Evet, hazırlıksız olduğum bir makro-ekonomi testinin cevapları e-posta kutumda belirdiğinde ilk yıl biraz garipti.

Ve iki hafta sonra bir sınava geç kaldığım gün Sonlu Matematik dersinde fiskiyelerin patlaması harika bir şeydi.

Peki ya geçen bahar Oliver Cromwell'in İngiltere'si hakkında bir rapor yazmam gerektiğinde? Üniversite kütüphanecisi, talep ettiğim araştırma metinlerinin teslim alınmak üzere yedekte beklediğini bildirmek için e-posta gönderdi. Bu garip ya da harika değildi. Sinir bozucuydu. Daha önce araştırma için hiç metin talep etmemiştim. Aslında bu araştırmaya nereden başlayacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Son iki yılda bunun gibi pek çok şanslı küçük şey oldu ve ben bunu açıklayamadım.

Yaratıcı Yazarlık bölümüne geçmeye karar verdiğimde annem kredi kartımı kesti ve Üniversite kitapçısında bir iş kucağıma düştü.

Müzik Takdiri finaline çalışamamıştım çünkü derse dayanamıyordum. Öğretmenimin Barok bestecilerden oluşan test çalma listesinin yerini 2 Live Crew'un *Me So Horny*'si almıştı.

Ödeyemediğim bir hız cezası gizemli bir şekilde DMV veritabanından kayboldu ve müstehcen bir e-posta ile beni ürküten profesörlerimden biri, diğer öğrencilere gönderdiği diğer e-postalar sızdırıldıktan sonra 'istifa etti'. Tanrı'ya şükür bana olan sızdırılmadı.

Çoğu harikaydı. Test cevaplarını hiç almadım... her nereden geldiyse, ama kesinlikle geri kalanından şikayet etmeyecektim.

Ben de buna bel bağlamayacaktım.

Bu ve Nik arasında, son iki yıldır gülümsemek için birkaç nedenden fazlasına sahiptim ve artık bir hilekârın kız arkadaşı olmadığım için şükredebilirdim.

Bunun için minnettarım.

Ama aynı zamanda gergindim de. Yaz başlıyordu ve gelecek hafta Liam'la birlikte bir apartman dairesine taşınacaktım. Gelecek bahar için Yeni Zelanda'ya yapacağım yurtdışı eğitim gezisini planlıyor olmam gerekiyordu. Ve şu anda evde yatakta olmam gerekiyordu.

Bunun yerine, başım her yönden beladaydı. Artık bu yaz kalacak bir yerim yoktu, üniversite derslerim toprak kadar kuruydu ve - polisin hâlâ arabasında çalıştığını görmek için başımı tekrar çevirdim - muhtemelen artık kanunla başım beladaydı.

Boğazımdaki yumruyu yutarak irkildim. *Annem.* Ne diyecekti ki?

Dikiz aynasını kontrol ederken, arabasından inen polisi fark ettim

"Kahretsin. Elinde alkolmetre var." Nik'in sessiz sesi

karnıma. "Hepsi benim hatam, K.C. Çok üzgünüm."

Yüzüm bir düzine farklı çatlağa ayrılıyormuş gibi hissediyordum ve çenemdeki ağrıyı dindirmek için dişlerimi sıktım.

"Alkolmetre konusunda endişeli değilim," diye fısıldadım kucağıma bakarak. "Kulüpte ne olduğunu biliyor olabilir."

***

Jax, K.C.'yi dans ederken izler.

Madoc yanımda durmuş, yatak odamın penceresinden K.C.'yi izliyordu. "Lanet olası aklını kaçırmış," diye şaka yaptı.

"Evet." Ağzımın köşesi yukarı kalktı. "Sonunda."

Küçük inci tutacağım kesinlikle rezervasyonun dışına çıkmıştı ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak onu seyre daldım.

Gülümsüyordu ve çılgınca güzeldi.

Cebimden cep telefonumu çıkarıp polis merkezini aradım.

"Ne yapıyorsun?" Madoc, Newcastle'ını dudaklarına götürerek sordu.

Bunun ne anlama geldiğini anlayacağını bildiğim için kaşlarımı oynattım.

"Selam Rachel," dedim telefona, endişeli görünmeye çalışarak. "Ben Jax. Bu gece devriyede kim var? Yan daireden çok fazla ses geldiğini bildirmem gerekiyor."

Madoc hemen eğildi ve gülmeye başladı ama sesi o kadar derindi ki daha çok hırıltı gibi geliyordu.

Gülümseyerek başını salladı. "Tam bir pisliksin," diye kıkırdadı. Evet, öyleyim.

K.C. Carter aklını kaybetmiş olabilir ve ben de bir daha asla bulamayacağından emin olmak istedim.

***

Jax ve K.C. kamp gezisi için ayrılmadan önce...

"Jax, Jared kornaya basıyor!" Parmaklarımı bacaklarımın arasındaki başın saçlarında gezdirerek haykırdım. "Oh, Tanrım." Sırtımı şilteden kaldırdım. "Tam orada!"

Jax klitorisimi ağzına alıp dişleriyle hızlıca ısırıp dudaklarının arasına alırken inledim.

"Oh!" Kalçalarımı yuvarlayarak ağzıyla seviştim.

Tanrım, buna inanamadım. Bütün gece uyumadığını sanıyordum ve yirmi dakika önce o üstümdeyken uyandım. İştahı vardı ve ben sayıklamanın ötesindeydim.

Dün gece ofiste zaman geçirdiğini, işlerini hallettiğini ve sonra bana - dili içimde değilken yani- bugünden itibaren hep birlikte kampa gideceğimizi söylediğini biliyordum.

Jared dışarıda bekliyordu ve kardeşini geri istemek için kapıdan içeri dalacağını tahmin etmezdim.

Dili beni kasıp eve gönderirken kollarımı yüzüme kapattım.

"Tanrım!" Yumruklarımla yatağı yumruklayarak inledim ve ağladım.

"Juliet! İyi misin?" Tate kapının diğer tarafından seslendi ve ben yine ellerimle yüzümü kapattım.

"Siktir git, Tate," diye bağırdı Jax, son titremeler bedenimi terk edene kadar beni emdi.

"Aman Tanrım," diye patladı Tate. "Biz aşağıda olacağız. Acele edin!"

Biz mi? Başım yana düştü ve gözlerimi kapattım, yüzüm utançla ısındı.

Jax bana son bir kez uzun uzun yaladı ve karnımı öptü, göğsümü emmek için durdu.

"Sen hiç yorulmaz mısın?" Ellerimin arasından inledim.

"Senden mi?" Dilini meme ucumun etrafında döndürdü. "Öyle görünmüyor. Boşaldığında çok ateşli oluyorsun."

Ellerimi yüzüne götürdüm ve onu öpücük için kendime çektim. "Duşa ihtiyacım var," diye fısıldadım dudaklarına. "Ve kardeşin seni üzerimden çekip alacak, o yüzden gitsen iyi olur."

"Jax! Şimdi!"

İkimiz de başımızı kapıya doğru salladık ve Jared'in aşağıdan gelen feryadını duyduk.

Jax gülümsedi ve yataktan atlamadan önce beni dudaklarımdan öptü. Ben uyurken aldığı duştan dolayı saçları hâlâ ıslaktı ve

kot pantolon giymişti bile. Çantalarından birini karıştırarak -sanırım dün Madoc'la yaptığı alışveriş gezisinden- siyah bir tişört aldı ve uzun gövdesine geçirdi.

"Döndüğümde hazır ol, tamam mı?" Telefonunu, anahtarlarını ve cüzdanını alıp ceplerine soktu. "Giymek için bir bikini ve benim tişörtlerimden birkaçını al. Başka bir şeye ihtiyacın yok."

Dudaklarıma bir gülümseme yayıldı ve çarşafla üzerimi örterek doğruldum. "Hazır olacağım."

Buradan bir an önce gitmek istediğini biliyordum ve bana güvenmesine sevindim. Babası hakkında ne kadar endişelenmem gerektiğini ya da onun gerçek bir tehdit olup olmadığını bilmiyordum ama Jax ve Jared'in hazır olana kadar güvenli bir mesafede duracaklarına güveniyordum.

Ve hey, eğer bu Jax ile üç gün boyunca bir çadırı paylaşmak anlamına geliyorsa, o zaman benim için sorun yoktu. Özel derslere önümüzdeki hafta 4 Temmuz nedeniyle bir hafta ara verilecekti ve ben de tiyatro işime ancak Temmuz ortasında özel dersler bittikten sonra başlayacaktım.

Hızlı bir öpücük için tekrar aşağıya daldı ve sonra kapıya yöneldi. "Ve saçını tarama," diye emretti, bana dönüp göz kırptı.

Selam verip gidişini izledim.

Bacaklarımı yatağın kenarından sarkıtarak çarşafı üzerime sardım ve ayak bileklerimle ayaklarımı hayata döndürdüm. Dün gece ofisine gittiğimi, sandalyesinde ona bindiğimi ve sonra sanki sadece su içmek için kalkmışım gibi yatağa döndüğümü hayal meyal hatırlamama rağmen, neredeyse yatağın içinde becerilmiştim.

Yatak odasının kapısı açıldı ve Fallon'un aniden durup gözlerini dikerek bana baktığını görmek için başımı kaldırdım.

"Vay canına," dedi şaşkınlıkla.

Başımı eğdim, inledim. Neye benzediğimi bilmek bile istemiyordum.

İkinci bir ayak sesi duydum ve Tate'i görmek için başımı

kaldırdım. "Pekâlâ," dedi sırıtarak. "Berbat durumdasın."

Başımı salladım ve çarşafı sıktım. "Enerji," diye mırıldandım. "Onda çok

var." Tate yanıma otururken Fallon yatağın etrafında dönerek içeri girdi.

"Bir, iki, üç," diye saydı Fallon ve başımı kaldırdığımda onun yerdeki prezervatif paketlerini topladığını gördüm. "Dört, beş..." diye devam etti ve başını sallayarak önümde durdu.

Yutkundum ve komodine baktım, sonra da elinde bir avuç paketle ona döndüm.

Elimi uzatıp komodinin üzerinden bir paket daha aldım ve eline tutuşturdum. "Altı," diye mırıldandım, başka tarafa bakarak.

Ve bu dün geceki ofis seksini ya da bu sabahki oral seksi saymıyor.

"Ben... Ben... um," sözcükler arasında bocaladı, "Sizin eve gidip ona banyo yaptıracağım."

Dışarı çıktı ve sırtıma daireler çizmeye başladığında Tate arkasından seslendi.

"Sakinleştirici tuzlarım lavabonun altında!" diye bağırdı Fallon'a.

Elini silktim ve gergin bir kahkaha attım. "Bu benim ilk seferim değil, Tate. Telaşlanmayı bırak."

Elini kucağına bıraktı ve sertçe konuştu. "Daha önce hiç bir gecede altı kez yaptın mı?" diye sordu.

Ayaklarıma baktım, kendi kendime gülümsedim ve başımı salladım.

"Ve eğer Jax kardeşi gibiyse, eminim yatak odasında da centilmen değildir" diye devam etti.

Dudaklarımı dişlerimin arasına aldım, gülmemeye ve aklımı kaçırmış gibi görünmemeye çalıştım. Aynı anda hem mahcup, hem çılgın, hem de mutluydum ve muhtemelen bir hayvan tarafından saldırıya uğramış gibi görünüyordum.

Ama kesinlikle bir beyefendi tarafından değil. Olamaz.

Karakter Konuşmaları

Juliet: Sana iç çamaşırlarıyla ilgilenip ilgilenmediğini sorduğumda, iç çamaşırlarının çıkarmak zorunda olduğun giysilerden başka bir şey olmadığını söylediğini hatırlıyor musun?
Jax: Evet.
Juliet: Ve bunun bir anlamı olmadığını, çünkü zaten görmek istediğiniz her şeyi örtbas ettiğini?
Jax: Evet.
Juliet: Ve sen az bakım gerektiren kadınlardan hoşlanan, az bakım gerektiren bir adamdın ve ben de senin için hiç gösteriş yapmak zorunda değildim, öyle mi?
Jax: Yine kavga edecekmişiz gibi hissediyorum. Sorun değil ama birazdan aileyle yemeğe çıkmamız gerekiyor ve makyaj seksi için vaktimiz yok.
Juliet: *iç çamaşirini parmaklarindan çikarir*
Juliet: Bu pahalıydı, Jax. "Pahalıydı" anahtar kelime, çünkü artık işe yaramaz! Bugün Tate'i alışverişe sürükledim ve yorumlarını test etmek için ilk gerçek iç çamaşırımı aldım. Sadece iki dakika giydim ve ne zaman heyecanlansan elbiselerimi kesiyorsun!!!!
Jax: *grins
Juliet: Hiç komik değil.
Jax: O küçük siyah numaranın içindeyken hiç de komik
değildin. Juliet: O zaman iç çamaşırı seviyorsun, değil mi?!
Jax: Belli oluyor.
Juliet: Peki, ne yapmam gerekiyor?! Bir kez tadını çıkarıp mahvetmek için satın mı alayım?
Jax: *grins
Juliet: Ya da belki kapıda bıçağı kontrol ettirirsin?! Jax:
Bunu gerçekten istiyor musun?

Juliet: Bana o küçük seksi gülümsemeni verip eriyeceğimi sanma. Seni seviyorum ama kızgınım.

Jax: Kızgın olmana bayılıyorum.

Juliet: Oh, kapa çeneni.

Jax: *grins

Juliet: Bana öyle bakmayı kes. Jax:

Fısıldar Bebeğim...

Juliet: Bu sefer erimiyorum, Jax! *Ve bir şey daha. Mayonez kavanozunda temiz bir bıçak kullanmaya başla! Sandviçine sürdükten sonra mayonezin içinde kullandığın hardal parçaları var! İğrenç!! *merdivenlerden yukarı kaybolur

Jax: *snorts *texts Madoc

Jax: Yemeğe geç kalacağız. Jax:

*merdivenleri tırmanıyor

***

***Uyarı* Bu *Aflame* için spoiler içermektedir**

Madoc: Düşünüyordum da... Fallon ve ben Aspen'e bir kış gezisi planlıyoruz. Senin de gelmeni istiyoruz.

Yaşasın! Mum ışığında akşam yemeklerinin ve samimi köpük banyolarının tam ortasındayım. Ben de varım.

Madoc: Ben ciddiyim. Orada harika bir parti ortamı var, tanışacak tonlarca insan var... Çok eğlenirsin.

Jax: *İzliyor *Dişlerini sıkıyor

Tate: Eğleniyorum, Madoc.

Madoc: Vibratörlerin var, Tate.

Addie: Oh, Madoc! Gerçekten mi!

Madoc: Oh, lütfen. Külotun da son zamanlarda hiç hareket görmedi.
Addie: *huffs *stomps out of kitchen
Madoc: Tate, gerçekten. Gel hadi. Biraz kar motosikleti sürelim, havalı partilere gidelim ve kusana kadar içelim. İstersen birini davet edebilirsin.
Jax: *Madoc'a bakıyor
Bunu düşüneceğim. *Ayağa kalkar, odadan çıkar
Jax: Ne yapıyorsun lan sen?
Madoc: *Sallar
Jax: O benim kardeşimin kızı, göt herif.
Madoc: Kardeşin gidip kendini becerebilir, umurumda değil. Ne de olsa gitti. Onu istemiyor.
Jax: Onu her zaman isteyecek. Ve eğer onu erkeklerle ayarlamaya çalışırsan, sana ne yapacağı konusunda endişelenmene gerek kalmayacak. Benimle uğraşmayı bırak, ciddiyim.
Madoc: Tate'in istediğini yapmaya hakkı var. Ve eğer fark etmediyseniz, TAM OLARAK istediğini yapma konusunda çok iyi olmaya başladı. Ama beni dinliyor. Seni dinlediğinden daha fazla, o yüzden hazırlıklı ol.
Jax: *Sen benim en iyi arkadaşımsın, o yüzden alınma ama ben senden daha zekiyim. Eğer. Sen. Fark etmediysen. Fark etmediysen. O YÜZDEN HAZIRLIKLI OL.
Madoc: >:(
Jax: >:(
Madoc: >:(
Jax: >:(
Madoc: Yani... Bodrumda *Grand Theft Auto* oynamak ister misin?
Jax: Yeni PS4 versiyonu var mı?
Madoc: Duh.

Jax: Tamam o zaman.

***

Madoc: Buradaki küçük şeye yağ çubuğu deniyor. Bize ne kadar yağımız olduğunu ve ne zaman değiştirilmesi gerektiğini söyler.
Juliet: *scowling
Madoc: Ama senin için tüm araba işlerini yapacak büyük, güçlü bir adamın olması senin şansın. O küçük güzel kafanı hiçbir şey için yormana gerek yok.
Juliet: *scowling
Madoc: Araba alma zamanın geldiğinde, işi Jax'e bırak ve tek düşünmen gereken tırnaklarına hangi rengin yakışacağı olsun. Juliet: *kaşlarını çatarak
Fallon: Madoc...
Madoc: Sadece takılıyorum. Üzgünüm, Juliet. Arabalardan anlamıyor olman sorun değil. Grupta mekanik bilmeyen tek kişi sen olsan bile.
Juliet: *scowling
Madoc: Şaka yapıyorum! *Eminim İzci Kızlar'da bir sürü harika şey öğrenmişsindir. *gülüyor
Juliet: *scowling
Jax: MADOC!!!!! Kıçını buraya getir!
Herkes Jax ve Juliet'in üst kattaki banyosuna koşar.
Madoc: Ne?
Jax: Lucas öğle yemeğindeki sebzeleri tuvalete atıp sifonu çekti!
Taşıyor!
Madoc: Pistonu getir!

Jax: Ben denedim. Her yerde su var! Durmuyor. Fallon: Oh, kahretsin...
Juliet: *Gözlerini odada gezdirir, herkesi izler
Jax: Aman Tanrım. Ciddiyim! Ne karmaşa ama! Neden durmuyor? Madoc: Pekala, bir tesisatçı çağıracağım. Fallon, havlu getir.
Fallon: *Koridordaki dolaba koşar Madoc: *telefona sarılır
Jax: Ugh, merdivenlerden aşağı dökülmek üzere. Fallon, acele et! Juliet: *Kaşlarını çatar ve çocukları izler
Juliet: Siz ciddi misiniz? *aşağı uzanır, vanayı çevirir, suyu kapatır
Madoc: :O
Jax: :O
Fallon: Hey, durdu!
Madoc: Bunu nasıl yapacağını nereden biliyorsun?
Juliet: İzci kızlar. Home Depot'a bir gezi yaptık ve adam bize bu gibi acil durumlarla nasıl başa çıkacağımızı gösterdi.
Madoc: İzci kızlar mı?
Juliet: Evet, ısır beni. *ve dışarı çıkar Jax ve Fallon: *gülüyor

***

Jared: Pasha, buraya gel!
Ne?
Jared: Bir süreliğine şehir dışına çıkıyorum. Yarın ayrılıyorum. Takvime bir göz at ve önümüzdeki birkaç hafta için programda bir şey olup olmadığına bak.

Pasha: Hayır, Fontana'daki bir yardım yarışı dışında, temizsiniz.
Jared: Güzel. Onu iptal et, sonra da e-postamdan uçak biletimi al ve kendini aynı uçağa bindirmeye çalış.
Ne?!
Jared: Benimle geliyorsun. Hala yapılması gereken işlerimiz var. O bilgisayar programlarını nasıl çalıştıracağımı bilmediğimi biliyorsun.
Pasha: Nereye gidiyoruz?!
Jared'e: Shelburne Falls
Cehennem gibi! Orta Batı'da birkaç hafta geçirmeyeceğim!
Jared: Sakin ol, orada da güzel kızlarımız
var. Pasha: Ben kızlarla ilgilenmiyorum.
Jared:
*Jared:
Şimdi.
Pasha: >:(
Jared:
Şimdi!
Dışarı çıkar, geri döner. Bir kitap sevgilisi yarışması kazanmışsın.
Tebrikler. *Gülümser, dışarı çıkar*
Jared: >:(
Ama içi çooook mutlu!!! :D Adamımıza oy verdiğiniz ve ona inandığınız için herkese teşekkür ederiz.

***

Madoc: Erotica'da dereceye mi
girdin?! Jax: *Shrugs
Jared: Seni küçük pislik.

Jax: Hadi ama. Bu bir yarışma değil. Aş bunu artık.
Madoc: Senin için söylemesi kolay. Bizim yapmadığımız ne halt ettiniz?
Jax: Bunu gerçekten bana mı soruyorsun?
Jared: Hayır. Detaylara ihtiyacımız yok. Kapa
çeneni, Madoc. Madoc: Evet, benim de detaya
ihtiyacım yok.
Jax: Güzel.
Jared: Güzel.
Madoc:
Tamam.
Jax: Ancak... Eminim o, Fallon ve Tate şimdiye kadar notlarını karşılaştırmışlardır. Senin yerinde olmak ne kötü :D

***

Madoc: Seninle konuşmak istiyorum.
Fallon: Ooooh, ilişkimize biraz baharat katmak. Ben de oradayım.
Madoc: Ukala.
Fallon: :D
Madoc: Anlat bakalım. Extremerestraints.com nedir?
Fallon: Nerede? Ne?
Madoc: Kink sitesi, bebeğim. Neden oradaydın?
Fallon: .....
Madoc: Eğer bir kayış aldıysan, bana yardım et.
Fallon: HAYIR! Aman Tanrım, hayır ben bir şey almadım!
Ben... Ben sadece... Madoc: *kaşlarını çatar
Fallon: Ben sadece...şey, kızlarla birlikte *Elli Ton* galasına gidiyorduk ve ben kitapları okumamıştım, bu yüzden okumaya başladım ve sonra kafam karıştı, çünkü hangi oyuncaklardan bahsettiklerini bilmiyordum

Kafamda canlandıramadığım için internete girip baktım ve...
Madoc: Ve?
Fallon: Ve hiçbir şey. Hiçbir şey almadım. O şeylere ihtiyacımız yok.
Madoc: Güzel. Her zaman kontrolün s e n d e olmasını seversin, bu yüzden seni bağlamama izin vereceğinden şüpheliyim. *Gider
Fallon: *Kadın her zaman eli kolu bağlı olan değildir. Madoc: O da neydi öyle?
Fallon: Hiçbir şey.

***

Madoc: Vazgeç artık. Ben kararımı verdim.
Jason: Madoc, benim hukuk şirketim senin mirasın. Senin geleceğin. Her şeyi senin için inşa ettim!
Madoc: Bunun için teşekkür ederim, ancak yerinizi almam için firmayı, müşteri portföyünü ya da bağlantıları siz kurmadınız. Bunların hepsini sen kurdun çünkü başka seçeneğin yoktu. Ve benim başka seçeneklerim olsun diye buna sadık kaldın. Benim için fedakârlık yaptın. Şimdi kendi işimi yapacağım.
Jason: Bu çok saçma. Karını düşün! Adımızı düşün!
Madoc: Gerçekçi olalım. Beni evlatlıktan reddetmeyeceksin. Beni seviyorsun. Herkes beni seviyor ve Addie zaten seni öldürürdü. Sıkı çalışman finansal geleceğimi garanti altına aldı. Bunun için teşekkürler. Ama ben diğer tarafa geçiyorum. Anlamı olan bir iş yapmak istiyorum.
Jason: Kamu sektörü mü?! Sen ciddi misin?! Madoc: Bu bir hastalık değil. Lanet olsun.

Jason: Ama benim özgür tutmaya çalıştığım insanları hapse mi atacaksın?
Madoc: Güzel zamanlar.
:D Jason: Ama...
Madoc: Ve kamu sektöründe çalışmak beni bir gün istersem belediye başkanlığı için daha iyi bir aday yapar...
Jason: Ama...
Madoc: Ya da senatör!!!
Jason: Ama...
Madoc: Ya da vali! Hayal edebiliyor musun? Ben, bir vali?
Jason: :O
Madoc: *Gülümseyerek odadan çıkar
Jason: Madoc!
Jason: *Lanet olsun!
Katherine: *Gülümseyerek içeri girer* Bu kelime genelde sadece yatakta söylenir. Ne var ne yok?
Jason: O çocuğum bir NASCAR sürücüsüne Smart araba satabilir, yemin ederim!
Katherine: *Şimdiden ona karşı argümanlarını kaybediyorsun, ha?

***

Madoc: * *Star Wars* fragmanını izlerken* Bunu izlemeye gittiğimizde etek giy, tamam mı?
Fallon: Neden?
Madoc: Kolay erişime ihtiyacım olacak. Karavandan yeni tombullaştım. Filmin bana ne yapacağını kim bilebilir?

Karakter Soru-Cevap

S: Jax, bilgisayarlarla aran iyi olduğu ve bir şeyler bulabildiğin için, Katherine ve Jason'ın ilişkisini Jason Madoc'a ya da başka birine söylemeden önce biliyor muydun?
C: Biriyle aynı evde yaşayıp da bir şeyleri fark etmemek olmaz. Fısıltıyla yapılan telefon görüşmeleri, gece geç saatlerde gelen ziyaretçiler... Kardeşim fark edecek kadar önemsemedi ama evet, neler olup bittiğini yeterince erken anladım. Ama ben Madoc değilim. Burnumu soktuğumda görünmez olurum. Kimse bildiğimi bilmiyordu.

S: K.C., Jax'e bir kanadı kırık bir melek kanadı seti istediğini söylediğin halde neden her iki kanadı da kırık iki melek kanadı dövmesi yaptırdın? Kırık kanatlar neyi ya da kimi temsil ediyor?
C: Daha önce kanat seti beni ve kız kardeşimi sembolize ediyordu, ben de kırık kanat olarak. Dövmeyi yaptırdığımda, Jax öyle bir etki yaratmıştı ki, anlık bir karardı. O ve ben. İkimizin de kanatları kırık.

S: Juliet: Neden Jax'e karşı hiç kin tutmadın ya da daha sert oynamadın? Demek istediğim, seninle dalga geçti ve seni kıçının üzerine düşürdü (utanç verici) ve sana korkak ve çaresiz dedi. Hatta seni görmezden geldi; bir parti verdi ve sana söylemedi ve o partideyken senin orada olduğunu bilerek başka bir kızın peşindeydi. Yine de her zaman geri döndün, asla mücadele edip onu uğraştıracak gibi görünmedin. Ya da en azından yaptığı şey için kendini kötü hissetmesini sağladın. Ondan uzun zamandır hoşlandığını biliyorum ama neden?

Hiç kavga etmedin mi? Tatlım, o çocuğa kesinlikle saçmalıklarını söyledim. LOL. Her zaman birbirimizin boğazına sarılırdık! Kin tutmadım, çünkü ilk başlarda Jax'in bana yaptığı şey bir bakıma hoşuma gidiyordu. Beni kızdırmaya ve sinirlendirmeye çalışıyordu. Beni kızdırıyor, beni dışarı çekiyor, çılgınca hissetmemi ve tepki vermemi sağlıyordu ve bu bağımlılık yapıyordu. İçimde ortaya çıkardığı şey hoşuma gidiyordu. Buna ihtiyacım vardı. Ama sonra partide bana kötü davrandığında yüzüne vurdum ve sonunda onu azarladım. Ondan sonra top onun sahasındaydı. Ne yaptığını ve bunu neden yaptığını biliyordum ama onun için tekrar savaşmayacaktım. Sıra ondaydı. Ve dört gün sonra, ona bakmadıktan ve onunla konuşmadıktan, hayatıma devam ettikten ve güçlü kaldıktan sonra, sonunda nasıl bir pislik olduğunu anladı. Siz farklı davranmış ve ona ikinci bir şans vermemiş olabilirsiniz ama ben onun buna değdiğini düşündüm. Ve şimdi yanımda olduğu için mutluyum. Yanında olacak bir ailesi olduğunu biliyor ve ben hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Soru: Juliet telefon açtığında herkesi çağırmak için kimi aradı?
A: Tate'i aradım. Geriye dönüp baktığımda 911'i aramalıydım ama ilk aklıma gelen Tate oldu. Herkes Madoc'un evinde onunla birlikteydi, bu yüzden hepsi uyarıldı.

Soru: Katherine ve Jason, kendi çocuklarınız olmasını planlıyor musunuz? Jared, Jax ve Madoc ağabey olmak konusunda ne hissederler?
C: Mümkün. İkimiz de hala yeterince genciz. Ve çocuklar - en azından Madoc ve Jax - ağabeylik yapmaktan büyük keyif alırlar. Jared'in nasıl hissedeceğinden hiç emin değilim. Onun kollarında bir bebek hayal edemiyorum.

S: Fallon, Madoc'a onu başka bir kızla gördükten sonra neredeyse bir araba kazasında öleceğini ve babanın seni yıkımdan geri getirmek zorunda kaldığını söyleyecek misin?
A: Eh, artık biliyor! Teşekkürler! Hayır, sadece şaka yapıyordum. Tabii ki, ona zaten söyledim.

S: Jared için: Madoc ile arkadaşlığınıza dair en sevdiğiniz anınız nedir ve Fallon ile tam olarak bağ kurdunuz mu?
C: Madoc ile birbirimizin garajında takıldığımız ve arabalarımız üzerinde çalıştığımız hafta sonlarını seviyorum. Madoc rahat biri - yanında rahat olduğum birkaç kişiden biri. Fallon'a gelince, arkadaşlarımın ya da erkek kardeşlerimin kızlarıyla bağ kurmamaya özen gösteriyorum.

S: Juliet, bir gün Jax'in tüm günlüklerini okumasına izin verir misin? Ve Cameron konusunda ciddi miydin?
C: Evet, bazı şeyler ne kadar utanç verici olsa da Jax'e günlüklerim konusunda güvenirdim. Yine de onları okumak isteyeceğinden şüpheliyim. Artık mahremiyetime saygı göstermeye özen gösteriyor. Ve Cameron, ben öyle düşünmüyorum. Jax'in onunla uzun bir geçmişi var. Bence bu rahatsız edici olur.

S: Jared, aranızda geçenler yüzünden mi K.C.'ye karşı hep bu kadar kabasın?
C: 'Olaydan' önce ya da sonra fark etmeksizin K.C.'ye karşı neredeyse her zaman kabaydım. Artık ortak bir zemindeyiz ve ondan hoşlanıyorum.

S: Madoc, eğer Fallon bebeği alabilseydi ve sen bunu döndüğünde öğrenseydin, tepkin ne olurdu? Ve Fallon, eğer

Bebeğinizi tam zamanında doğurmuş olsaydınız ve kötü kalpli anneniz bebeğin öldüğünü söyleyerek onu alsaydı ve siz bebeğinizin yaşadığını öğrenseydiniz ne yapardınız? Ve neden kimse Trent'in babasını öldürmedi?
C: Bebeğimizi isterdik. Buna şüphe yok. İkimiz de onu deli gibi severdik. Thomas Trent'e gelince, elimizi kana bulamak şöyle dursun, bir bakışımıza bile değmez.

S: Jax, piercinglerin Fallon'dan mı ilham
aldı? C: Hayır, Madoc yaptı.

S: Ciaran, Fallon'u veremediğin/ onunla birlikte yürüyemediğin için pişman mısın?
C: Evet, bu konuda oldukça kızgındım. Onları tekrar yapmaları için cesaretlendiriyorum.

S: Büyük bir aşk hikayesi söz konusu olduğunda, yazarların çifti ayırmayı ve kendi başlarına büyümeleri için zaman tanımayı sevdiklerini fark ediyorum. Tate ve Jared söz konusu olduğunda, Tate, nedeni ne olursa olsun Jared'in onu terk ettiği fikrini nasıl atlatacak?
C: Bir şeyi affedilemez olarak gördüğünüzde, tüm umudunuzu kaybetmişsiniz demektir. Her şey buna değip değmediğine bağlı. Bilmemiz gereken, Jared eve döndüğünde nasıl bir adam olacağı.

S: Madoc, Jared'in Tate'e karşı bir şeyler hissettiğini ne zaman anladın?
A: Birinci sınıf beden eğitimi dersinde kız yanından geçerken "ezik" hapşırığını yaptığı anda. Evet, o kadar ezikti.

S: Dövmeler hakkında bir şeyler bilmek istiyorum. Bunlar çılgınca ve hayatınızın bir döneminde bunlardan pişmanlık duymayacağınızı düşünemiyorum. Örneğin şu anda ayrılmış olan Jared ve Tate gibi. Bu anıları 7/24 cildinizde taşımak zor olmalı. Katılmıyor musunuz ve neden?
Jared: Hiçbir şeyden pişman değilim. Asla unutmak istemiyorum. Dövmelerim benim için, başka kimse için değil.
Sadece küçük bir tane var. Gurur duyduğum bir savaş yarası. Fallon: Dövmelerim çılgınca mı? Annem gibi konuştun. Vay be.
Madoc: Benimki sadece Fallon'dan ayrılırsam delilik olur. Ki bu asla olmayacak. Ama evet, eğer ayrılırsam çok garip olur.
Jax: Benimkileri seviyorum. Hiç şüphesiz onlar beni ben yapan kızın rozetleri. Bununla gurur duyuyorum.
Juliet: Aynen.

S: Jax ve Juliet ne için okula gidiyor? A: Jax:
Bilgisayar
Juliet: Eğitim

S: Piper Jared ve Tate'e yaptıklarından pişman mı?
Bir saniye bile. Fransa'dan döndüğünde o benimdi. Ve şimdi ayrı olduklarına göre....hmmm...

Soru: Madoc, çocuklar için hazır mısın? Önce erkek mi kız mı?
C: Ben her zaman hazırım. Daha çok zamanımız var ve Fallon'la benim daha okulumuz var ama bence bu bizim çok başarılı olacağımız bir şey. Ve erkekler... Ailemde ilk doğanlar hep erkek olur. Yani göreceğiz!

Alevden Sonra ve Ötesi
Bonus Sahneler

Bazı karakter konuşmaları ve sahnelerde orijinal çiftlerin çocukları yer alacak. İşte bir rehber:

Jared ve Tate **-** Dylan ve James'in **ebeveynleri**

Madoc ve Fallon **-** Kade ve Hunter'ın (ikizler) ve A.J.'nin **ebeveynleri**

Jax ve Juliet-Hawke'ın **ebeveynleri**

Quinn-Jason (Madoc'un babası) ve Katherine'in (Jared'in annesi) **kızı**. Madoc, Jared ve Jax'in küçük kız kardeşi.

Lucas-Madoc'un Rival'daki "küçük kardeşi"

Madoc

"Hey, Jared?" Loop'taki kalabalığın arasından bağırarak seslendim. "Bir tepenin zirvesinde iki Mustang'e ne denir biliyor musun? Bir mucize!"

Kıkırdadım, lastiğinin önünde diz çökerken sırtının gerildiğini görmek hoşuma gitti. Tate bir kaşını kaldırdı ve kocasıyla konuşmak için Patron'un etrafında dönerken bana uyarıcı bir bakış attı.

Başımı salladım ve gülümseyerek kalabalığa doğru döndüm.

Hâlâ çok kolay.

Bunca yıl sonra bile onu kızdırmak ayakkabılarımı bağlamak kadar kolaydı. Jared'ın en sevdiğim yanı buydu. Tahmin edilebilir biriydi. Bana asla karşılık vermezdi. İçine atar, özümser ve öfkesinin artmasına izin verirdi. Bu da genellikle onun lehine çalışırdı. Arabasına attığım gölgeye rağmen bu gece muhtemelen o kazanacaktı.

Ellerimi ceplerime sokarak etrafı taradım ve yaz akşamını inceledim. Kalabalık büyüktü, gece berraktı ve müzik bangır bangır çalıyordu.

etrafa asılan tüm hoparlörlerden. Sanki yeniden liseye dönmüş gibiydik.

Neredeyse.

Jax'i Zack ile sohbet ederken gördüm, ikisi de artık yarışları mikro-yönetmeden arkalarına yaslanıp etkinliklerin tadını çıkarabiliyorlardı. Artık neredeyse kendi kendine koşuyordu.

Karısı Juliet, üç yaşındaki bir çocuğu omzuna atmış, tarlada döndürüyordu. O ve Jax birkaç yıl önce evlatlık çocuk almaya başlamışlardı, benden çok daha cesur oldukları kesindi. Hayatlarına devam etme zamanı geldiğinde çocuklardan vazgeçmek zorunda kalmanın ne kadar zor olduğunu ancak tahmin edebilirdim.

On üç yaşındaki oğulları Hawke birkaç metre ötede durmuş, oğlum Kade ile futbol topunu ileri geri fırlatırken, küçük kız kardeşim Quinn çimlerin üzerinde oturmuş, boynunda kulaklıklar asılı, altı yaşındaki kızım A.J.'e göz kulak olurken defterine resimler çiziyordu.

Quinn artık neredeyse on dört yaşında ve bebek bakıcılığı yapabilecek yaşta olduğundan, onu oldukça meşgul etmeye başlamıştık. Ne yazık ki, ona ödeme yapmamızı da istemeye başlamıştı.

Dylan ve Hunter...

Dylan ve Hunter neredeydi?

Önce sağa sola, sonra da etrafıma bakındım, ki bunu hayatımın her on iki saniyesinde yapıyordum, çocukları sayıyor ve herkesin tek parça olup olmadığını kontrol ediyordum. Sonunda Dylan'ı birkaç arkadaşıyla birlikte bir battaniyenin üzerinde otururken buldum.

On iki yaşında olmasına rağmen annesinin cesaretine sahipti ama aynı zamanda babasının kural tanımazlığının da yükünü taşıyordu. Umarım bu onun başını babasınınki kadar belaya sokmazdı.

Hunter yanına yaklaşıp kulaklığını boynundan çıkardı ve Dylan'ın omzunu dürterek ona uzattı. Dylan tek kelime etmeden, sanki bunu daha önce yüzlerce kez yapmışlar gibi kulaklığı alıp taktı ve yavaşça Hunter'ın dinlemesini istediği şarkıya doğru başını sallamaya başladı.

Gülümsemekten kendimi alamadım.

Hunter, Kade'den çok farklıydı. Benden, Jared'den ve Jax'ten de farklıydı. Daha sessiz, daha nazikti ve geri kalanımızın görmediği şeyleri fark ediyordu. Kade'in Dylan'la olan bağının daha güçlü olduğundan şüpheleniyordum ama yavaş yavaş Hunter'ın Dylan'la olan bağının daha derin olduğunu anlamaya başlamıştım.

Kulaklıkları çıkarıp gülümseyerek ona uzattı ve onay verircesine başını salladı. Ortaokulları için bir video yıllığı üzerinde çalışıyorlardı ve müzik konusunda işbirliği yapıyorlardı, bu yüzden bulduğu her şey onun onayını almış olmalıydı.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve onun orada öylece durmasını, oyununu bulmaya çabalarken ayaklarını gergin bir şekilde sürüyüşünü izledim.

Babası gibi değil. Ben hazır doğmuşum.

Ama bir şey söylemeye fırsat bulamadan, bir futbol topu hızla ona doğru geldi ve koluna çarptı. Öfkeli bir nefes verdim ve geriye doğru tökezlemesini izledim. Kendini toparladı ve Kade'in kendisine gülerek baktığı sahaya doğru bir bakış fırlattı. Topun ondan geldiği belliydi.

Dylan'ın etrafındaki kızlardan birkaçı da kıkırdadı ve Hunter'ın göğsünün kabardığını görebiliyordum. Kızgındı ama bir şey yapmıyordu.

Hiç yapmadı.

Çenemi kilitledim, tüm kaslarım gerildi. Kade'in kıçına bir tekme atılması gerekiyordu ama ne yazık ki Fallon çocukların istismar edilmesini onaylamıyordu.

Çocuklar büyüdükçe daha az anlaşmaya başladılar ve Fallon'la ben araya girip durumlarla ilgilenerek barışı sağlamaya çalışsak da, sonunda bunu kendi başlarına çözmeleri gerektiğine karar verdik. Sürekli onun yardımına koşarsak Hunter hiçbir şey öğrenemezdi ve Kade'i cezalandırmak Hunter'ın kendini zayıf hissetmesine neden oluyordu.

Hunter'ın tüm vücudu kaskatı kesilmişti ve tepki vermek istediği belliydi ama aynı zamanda utandığı da belliydi. İnsanlar ona gülüyordu ve her zamanki gibi diğerleri kardeşinin köşesinde toplanmıştı.

Hunter hep yalnızdı.

Gözlerini indirdi, ifadesi düzleşti ve sonra Kade'e tam olarak istediği şeyi vererek gitti.

Başımı salladım ve onu Jax'in pistin kenarında duran arabasına kadar takip ettim. Kulaklıklarını taktı ve kollarını göğsünde kavuşturarak kaputun üzerine yaslandı.

Yanına yaklaşarak kulaklığını sarı tüylü kafasından çektim. "Seninle şakalaşıyordu," diye açıkladım, kızgınlıkla dudaklarına bastırdığını görünce. "Ya kulaklığı ona geri ver ya da siktir olup gitmesini söyle. Seni kızdırdığını biliyorum. Ona söyleyebilirsin."

Yere baktı, öfkesi hâlâ derisinin altında kaynıyordu. Gitmemi istiyordu. Kardeşi ya da onun yanında nasıl güçsüz hissettiği hakkında konuşmak istemiyordu.

"Umurumda değil," dedi düz bir ses tonuyla. "Hepsi onun çok havalı olduğunu düşünüyor ve onu daha çok seviyorlar, o yüzden bırakın sevsinler. Bunların hiçbirine ihtiyacım yok."

Çenesi büküldü ve dişlerini gıcırdattığı anlaşılıyordu.

"Herkes onu daha çok seviyor gibi mi görünüyor?" Tekrar ettim. "Yoksa bir kişi mi onu daha çok seviyor?"

Gözlerini kaldırdı ve ben de onun bakışlarını takip ederek Kade ve Hawke'ın battaniyeyi kızların etrafına çekerek Noel Baba'nın çuvalı gibi gösterdiklerini gördüm.

Dylan durmaları için bağırırken bir yandan da arkadaşlarıyla birlikte ciyaklıyor ve kıkırdıyordu.

"Dediğim gibi, umurumda değil," diye cevap verdi Hunter, kulaklıklarını tekrar takarak.

Ama onları tekrar geri çektim. "Seni dışlaması umurunda mı?" Üstüne gittim. "Bu konuda bir şey yapmak istemiyor musun?"

Gözlerini kaçırdı ve ben de devam etmeli miyim yoksa onu yalnız mı bırakmalıyım emin olamadım. Kesinlikle duymak istemiyordu, ama sonra bunu duymaya İHTİYACI olabileceğini düşünüyorsunuz, yani...

Ebeveynlik zordu. Gerçekten çok zordu.

Fallon ve ben, o ve kardeşi her tartıştığında müdahale etmeyi bırakmış olsak da, hala onun yanında olmak istiyordum. İçine kapanmadan, okulu bırakmadan, eroin bağımlısı olmadan ve ondan bir daha haber alamadan önce iletişim kanallarını açık tutmak istiyordum.

Ama sonra ÇOK fazla iletişim kurarsam, bu onu bilinçli ve gergin hale getirebilir ve sonra yine eroin bağımlısı olabilir ve ondan bir daha haber alamayız.

Başımı eğdim ve açık konuştum. "Yaşlandıkça hayat daha da karmaşıklaşıyor Hunter. Özellikle de kızlar söz konusu olduğunda," diye ekledim. "Ve Kade'e karşı durmak zor olacak, ama mesele şu ki, bunu sadece ilk kez yaptığında zordur. Alışana kadar her şey zordur." Durakladım ve sonra devam ettim. "Hiç arkadaşın olmadan yeni bir yere taşınırsın ve bu zordur. Ama sonra kolaylaşır. Bir kızı ilk kez öpüyorsun..."

"Baba..."

"Ve zor," dedim daha yüksek sesle, onun üzerinden konuşarak. "Ama sonra tanıdık geliyor ve çocuk oyuncağı oluyor. Yapmaya alışınca her şey daha kolay oluyor. Erkeklerin üzerinde dar kot pantolon görmek dışında." Başımı sallayarak gözlerimi kıstım. "Bu trend bir daha asla olmamalı."

Gözlerini devirdi, en kötü işkenceyi çekiyormuş gibi görünüyordu. "Her neyse," diye devam ettim, "dediğim gibi, her şey ilk seferinde zordur. Kade'e karşı durmak gibi. Ama bir kez yaparsan, daha kolay olacak. Bu gece mi, gelecek hafta mı, yoksa beş yıl sonra mı olacağı tamamen sana bağlı ama sen de onun arkadaşısın ve orada onlarla birlikte olmak için her hakka sahipsin. Anladın mı?"

Kaşlarını çattı, gözlerimden kaçmaya devam etti.

Küçük bir tebessüm ettim ve onu yeterince utandırdığımı bilerek nihayet uzaklaştım. Ama çok uzaklaşmadan arkamı döndüm.

"Ve yanılıyorsun," diye belirttim. "Herkes kardeşinin hayranı değil. Jared seni daha çok seviyor."

Jared, Kade'in Dylan'ın yanında olmasından hoşlanmıyordu çünkü Kade ona çok benziyordu. Ve kızlarımız için isteyeceğimiz son şey, lisedeki bizim gibi erkeklerdi.

Piste geri döndüm. Bir kolumu karıma doladım, ben Hunter'ın tekrar kulaklıklarına gömülmesine bakarken o da bana baktı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Düşünceli bir şekilde başımı salladım. "Onunla ilgili ne olduğundan emin değilim. Sadece bize Kade'den daha çok ihtiyacı varmış gibi hissediyorum."

"Hunter sana daha çok benziyor. İşte bu yüzden."

Kaşlarımı birbirine yapıştırarak ona baktım. "Bunu nasıl anladın?"

Kade kendine güvenen biriydi. Eğer bir şey varsa, o da
Ben.

Ama Fallon piste baktı ve arabasının yanındaki Jared'e başıyla selam verdi. "Sen
Bir başkasının gölgesinde büyümenin nasıl bir şey olduğunu bilirim," dedi.

Bir kahkaha attım. Tamam, belki de haklıydı.

Hunter'a bakarken kolumu ona dolayarak daha da yaklaştırdım. "Fırtına geliyor, bebeğim. Umarım naziktir."

"Bu konuda onlardan daha fazla kontrol sahibi olacağını sanmıyorum."

Jared

"Hey, Jared!" Madoc arkamdan seslendi.

Bazı aletleri arabama geri koyarken omzumun üzerinden baktım.

"Bagajıma zincir koydum." Gülümsedi ve karısını kendine yakın tuttu. "En kötü ihtimalle seni çizginin karşısına çekebilirim. En azından bitirebilirsin, değil mi?"

Fallon gözlerini devirdi, o ve birkaç seyirci kıkırdarken karnına bir tokat attı.

Dudaklarımın köşesinin gülümseyerek yukarı kalktığını görmemesi için arkamı döndüm. Madoc çok tahmin edilebilir biriydi.

Kaybedebileceğini biliyordu, bu yüzden zarif bir şekilde kaybetmenin en iyi yolu çok ciddiye almıyormuş gibi görünmekti. Şakalar yapar, hakaretler savururdu, böylece daha sonra kaybetmenin bir önemi yokmuş gibi omuz silkebilirdi. Güvensizliklerini her zaman mizahla örtbas ederdi ve bu onun hakkında takdir ettiğim şeylerden biriydi. Ben kendimden şüphe ederek üzülürken ya da misilleme yaparken, onun ilk içgüdüsü kendini ve etrafındaki herkesi rahatlatmaktı. "Merak etme." Jax yanımdan geçerken sırtıma bir tokat attı. "Yapacaksın bitir."

Sonra homurdandı, arabamın önünden dolaştı ve kaputa küçük bir kamera taktı.

Gerçekten mi? Bugün herkes benimle uğraşmak mı istiyordu? Yıllardır burada yarışmamış olmamıza rağmen Madoc ve benim aramda bir yarış olması ihtimalinin kalabalığı çekeceğini biliyordum ama herkes kimin kazanacağını düşünürken ben bunu hiç düşünmemiştim. Umurumda da değildi.

Bu ne zaman oldu ki?

"Çok sessizsin." Aletleri çantalarına geri yerleştirirken yumuşak bir ses duydum.

Kafamı kaldırdığımda Tate'in arabanın yanında, beş yaşındaki oğlumuz James'in de onun önünde durduğunu gördüm. Kollarını oğlumun omuzlarına atmış, ellerini göğsünün önünde birleştirmiş, bana düşünceli bir bakış atıyordu.

"Ben her zaman sessizimdir," dedim kısık bir sesle ve bagajı kapatırken ona sırıttım.

Başını salladı, yüzünde bilmiş bir gülümseme belirdi. Sonra James'i dürterek yere baktı. "Neden gidip Jax'in yardıma ihtiyacı olup olmadığına bakmıyorsun?"

Kahverengi gözleri parladı ve hemen ondan uzaklaştı. Amcasını aramak için yanımızdan geçip giderken kumral saçlarını karıştırdım.

Tate yaklaştı ve uzun saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. Kot pantolonu, beyaz tişörtü ve kahverengi deri ceketiyle çok güzel görünüyordu. Jax ya da Madoc'tan Dylan ve James'i gece için almalarını istemeyi düşünüyordum, böylece Tate'i ve arabayı alıp yarıştan sonra kaybolabilirdim.

"Uzun zamandır burada yarışmıyorduk," dedi etrafına özlemle bakarak. "O zamanlar burası çok farklıydı."

Arka cebimden bir bez çıkardım ve ellerimi sildim "Farklı mı? Nasıl yani?"

"Daha öfkeliydin," dedi sandığa yaslanarak. "Kanıtlaman gereken bir şey vardı. Şimdi... sakinsin."

"Mutluyum," diye karşılık verdim.

Gülümsedi ve önüne geçtim, onu yerden kaldırdım ve kıçını gövdeye yerleştirdim.

Hızlı bir nefes aldı ve sonra küçük bir kahkaha attı. "Bunu yaptığında hâlâ midemi bulandırıyorsun."

"Öyle mi?" Gözlerimi kısarak ona baktım. "Çünkü bir dakika önce benim 'sakin' olduğumu söyledin. Artık seni heyecanlandırmıyormuşum gibi gelmeye başladı."

Gözlerini ve sesini fısıltıya düşürdü, kızardı. "Lütfen. Bunun doğru olmadığını biliyorsun."

Kendimi kalçalarının arasına yerleştirip kollarımı beline doladım ve Dylan'ı Tate'in omzunun üzerinden, tarlada bize kaşlarını çatarak bakarken yakaladım. Sonra arkadaşlarına dönmeden önce gözlerini devirdi.

Göğsüm bir kahkahayla sarsıldı. Eğer zavallı çocuk Jax ve benim nasıl büyüdüğümüz hakkında bir fikre sahip olsaydı, ailesinin biraz şefkat gösterdiğini görmekten utanmak yerine minnettar olabilirdi.

"Bu... Bilmiyorum," diye devam etti Tate. "Artık bir şeyler farklı.
Loop lisede olduğundan daha farklı hissettiriyor. Anlıyor musun?"

Fırtına mavisi gözlerine baktım ve hayal görmediğimi fark ettim. O da hissetmişti. Bu farklıydı.

Belki de buradaki zamanımız geçmişti. Belki de burayı aşmıştık.

Lisedeyken, her hafta yarışırken, buraya ihtiyacım vardı. Dört gözle beklediğim tek şey buydu ve kanıtlamam gereken şeyler vardı. Aileme, Tate'e, geçen hafta yüzüme vuran adama, benden ellerini çeken öğretmenlere, herkese...

Ama büyüdükçe, ne kadar yarış kazanırsam kazanayım, yine de kazanan olmadığımı fark ettim. Kendim hariç etrafımdaki herkesi ikna etmiştim. Şimdi... Artık öyle hissetmiyordum. Aileme, çocuklarıma, evime, kariyerime ve karıma layıktım. Artık bir yarışı kaybedebilir ve kendimi kaybeden gibi hissetmeyebilirdim.

Eğildim ve alnından öptüm. "Evet, biliyorum," diye fısıldadım ve sonra geri çektim. "Hemen döneceğim, tamam mı?"

Döndüm ve pistin ilerisinde oturan Madoc'un arabasına doğru yürüdüm. Henüz yerine geçmemişti, çünkü geç kalmıştı ve pist

yoluma çıkan insanlarla kaynıyordu. Çoğunu artık tanıyamıyordum.

Çenesini bana doğru sallayarak gülümsedi. "Hey, şu Mustang'in *Kullanım Kılavuzu*'nun dördüncü ve beşinci sayfalarında ne yazıyor?" Arkamdaki arabayı işaret etti. "Otobüs ve tren tarifesi!"

Kazıyı görmezden gelerek gözlerimi kapattım. Özellikle heyecanlı görünüyordu, bu yüzden bunu onun için mahvetmek istemedim. Yanına gelerek arabaya yaslandım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Sana bir şey sormam gerekiyor. Gerçekten yarışmak istiyor musun?"

Yanımda sertleştiğini hissettim ve gözlerinin aşağıya baktığını hissedebiliyordum. "Ben buradayım, değil mi?" diye bağırdı.

Tereddüt ederek gözlerini kaçırdım ve derin bir nefes aldım. "Olay şu ki... birinci sınıfta, Tate Fransa'dayken," dedim ona, "Zack beni aradı ve aramızda bir yarış ayarlamak istedi."

"Ne?" diye ağzından kaçırdı. "Nasıl olur da bunu bilmezdim?"

Başımı kaldırıp onunla göz göze geldim. "Çünkü onu reddettim. Hatta yakın zamana kadar bunu unutmuştum."

"Neden geri çevirdin?"

Gergin bir kahkaha attım ve omuz silktim. "Sanırım senin kazanmandan ve benim sinirlenmemden korktum. Ya da ben kazanacağım ve sen kızacaksın. Mesele şu ki... hiçbir şeyin değişme riskini almak istemedim, anlıyor musun?" Kafası karışmış gibi bana bakmaya devam edince ima ettim. "Arkadaşlığımızda."

Bana bakmaya devam etti, gözlerinin arasındaki kırışıklıklar daha da derinleşti. "Hadi ama." Gülerek nefes verdim. "Gerçekten sahip olduğum tek şey sendin. Sen biliyordun

değil mi? Sen benim tek gerçek arkadaşımdın. Güvenebileceğim tek şeydin ve sana karşı kanıtlayacak hiçbir şeyim yoktu, neden bunu riske atayım ki?" Cevap beklemeden sordum. Dik durarak ona açık yüreklilikle şunu söyledim: "Kimin daha iyi bir adam olduğunu bilmemek hoşuma gidiyordu. Eşit durumdaydık,

ve bu şekilde kalmasını istedim. Seninle arkadaş olmak hayatımda kolay olan tek şeydi. Bunu değiştirmek için hiçbir şeyi riske atmak istemedim."

Suskun kaldı ve ben de onu suçlamadım. Böyle şeyleri sık sık itiraf etmezdim. Muhtemelen karşılık vermek için cephaneliğinde şaka arıyordu.

"O zaman pısırıklık mı ediyorsun?" diye suçladı.

Doğruldum ve kaşlarımı çatarak ona baktım. "Hayır, pısırık değilim," diye suçladım. "Yarışmak mı istiyorsun? Yarışacağım. Sadece kanıtlayacak bir şeyimiz olmadığını söylüyorum. Yani, yarıştıktan sonra ne olacak?"

O kazanırsa hayatım boyunca bunu duyacağım. Ben kazanırsam, o değişecek. Bana bir daha asla meydan okumayacak, çünkü benim daha iyi olduğumu bilecek. Ve ben ondan daha iyi olmak istemedim. Onun benim daha iyi olduğumu düşünmesini ya da bu kasabadaki insanların benim herhangi bir konuda daha iyi olduğumu düşünmesini istemiyordum. Madoc'la yarışmak istemiyordum.

"Evet," diye cevap verdi sonunda. "Yani... biz genciz. Loop hiçbir yere gitmiyor. İstediğimiz zaman yarışabiliriz."

"Evet. Kesinlikle," diye kabul ettim. "Aceleye gerek yok."

Tek sorun bunu görmek için gelen insanlardı. O zaman belki Tate onunla yarışırdı. Bu fikir hoşuna gidebilirdi.

Ancak kalabalığın içinden bir çocuk şikayet edince düşüncelerim yarıda kesildi ve kafamı kaldırıp baktım. "Hey, yaşlıların işi ne zaman bitecek de yarışabileceğiz?"

"Cidden," diye araya girdi bir diğeri, görünmez saatini kontrol edip bize bakarak. "Saat dokuzu geçti. Daha yatma vaktiniz gelmedi mi?"

Gençler arkadaşlarıyla gülüşürken Madoc, "Küçük piçler," diye mırıldandı.

"Evet," diye homurdandım nefesimin altında.

"Onları rahat bırakın çocuklar," diye devam etti yanlarındaki siyah saçlı bir çocuk. "Bu, karılarının minibüsleri olmadan evden çıkmalarına izin verdiği yılın tek gecesi."

Ağzımın içini çiğnedim, kalp atışlarım hızlandı. Sonunda.

En son Loop nesline ve onların kendini beğenmiş özgüvenlerine bakarken kollarımdaki kan ısındı ve boynumdaki tüm tüyler diken diken oldu. O zamanlar bu kadar aşağılık biri miydim?

"Şu anda kanıtlamam gereken bir şey varmış gibi hissediyorum. Ya sen?" Madoc konuştu.

Dudaklarımın köşesi kıvrıldı. "Evet."

"Umarım Patron'un birkaç çizik almasına aldırmazsınız."

Başımı salladım. "Hayır. GTO'da birkaç ezik olmasını umursamadığın sürece sorun yok."

"Hiç de değil," diye cevap verdi, yanımdan geçerek sürücü tarafına doğru ilerledi. "Çocukların bir arabayı nasıl tamir edeceklerini öğrenmelerinin zamanı gelmişti zaten."

Başımı salladım, midemde sadece biraz kızgın olmanın verdiği telaş ve heyecanı hissediyordum.

Arabama doğru yürürken kendi kendime

gülümsedim. Siktiğimin minivanları. Gerçekten mi?

Lucas

Fallon pistte gezinerek arabama yaslandığım yere doğru ilerledi. Gözlerini devirmesi ve iç çekmesi beni eğlendirmekten başka bir işe yaramadı. Madoc aptalca bir şey yapmak üzereyken genellikle bu ifadeyi takınırdı.

Ama başını kaldırıp beni görünce canlandı, dudakları yorgun bir gülümsemeyle aralandı. "Seni tahmin ettiğinden daha fazla özleyeceğini biliyorsun."

dedi, yanımda durup piste bakarak. "Sana ilk çocuğum diyor."

Herkes pisti terk ederken Madoc ve Jared'in arabalarına binmelerini izlerken küçük bir kahkaha attım. Motorları gece havasında devirleniyordu ve titreşimleri göğsümde hissedebiliyordum.

Ayrıca onlarla birlikte sıraya giren iki araba daha fark ettim ve kafam karışarak gözlerimi kıstım. Önce sadece Jared ve Madoc'un yarıştığını sanıyordum. Ama görünüşe göre bazı yeni sürücüler de onlara katılıyordu.

"Hepimiz seni özleyeceğiz elbette ama geri döneceksin," diye devam etti Fallon, sesi çok emin geliyordu.

Nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için sessiz kaldım.

Bu gece şehirdeki son gecemdi. Bana kendiminkinden daha fazla babalık yapan Büyük Ağabey Madoc, bu gece gelip herkese veda edeceğime dair bana söz verdirdi.

Ama sanırım bu daha çok onun ve ailelerinde yakınlaştığım çocukların iyiliği içindi. Kimseyi görmek istemediğimi biliyordu, yarın mümkün olan en kısa sürede buradan uzaklaşmayı tercih ediyordu.

Boğazım düğümlendi ve kendimi Fallon'u şımartmaya zorlayarak yutkundum. "Evet, ben de sizi özleyeceğim çocuklar," diye itiraf ettim.

Rayların üzerindeki trafik ışıkları yanıp sönmeye başladı ve Fallon görmek için parmak uçlarında yükselirken göğsüne sarıldı. Kalabalık çılgına dönerken motorlar tekrar tekrar kükredi. Burada hiç yarışmamıştım, hiç ilgimi çekmemişti ama bunu ve onları kesinlikle özleyecektim.

Yüksek lisansımı bitirdiğimden bu yana geçen bir yıl boyunca Fallon'un Chicago'daki ofisini yönetiyor, sahnede bir yüz olarak yer alıyor ve müşterilerimizle ilgileniyordum. Ben ofisle ilgilenirken o Shelburne Falls'ta kalmayı, tasarımları üzerinde evden çalışmayı tercih etti.

Ancak son zamanlarda uzaklaşmaya ihtiyacım vardı. New York'ta bir firmada işe girmiştim ve Orta Doğu'daki bir mimar ekibiyle çalışmak üzere denizaşırı bir ülkeye gönderiliyordum. Uzun bir proje olması planlanıyordu ve ayrılmak için sabırsızlanıyordum. Tam da ihtiyacım olan şeydi.

"Ne yapman gerekiyorsa yap, Lucas," demişti Fallon. "Biz her zaman senin yanında olacağız."

Ve bunun doğru olmasını umuyordum. Madoc ona şehirden ayrılacağımı söylediğimde biraz sinirlenmiş gibiydi. Aradaki mesafeye bakılırsa, eve çok sık gelebileceğimden de şüpheliydim.

Öte yandan Jared, bir süreliğine uzaklaşmanın en iyi şey olup olmadığını sorduğumda daha az yargılayıcı görünüyordu. Arkadaşlarından, ailesinden ve Tate'ten ayrılmanın yaptığı en kötü şey olduğunu söyledi ama bir an bile pişmanlık duymadığını da belirtti. 'Kim olduğumuzu öğrenmek için boktan şeylerden geçmemiz ve acı çekmemiz gerekir ve mesafe perspektif getirebilir ve bizi büyütebilir', falan filan... ama aynı zamanda, 'sen yokken dünyanın dönmeyi bırakmasını bekleme. Her şey değişecek ve bunu bekleseniz iyi olur.

Sonra da ona cevabını bilmediği şeyleri sormayı bırakmasını söyledi.

Pistteki Jared, Madoc ve Jax'e baktım. Güzel aileleri vardı ve azimli ve güçlü kadınlara aşık oldukları için şanslıydılar. Eskiden tüm cevapların onlarda olduğunu düşünürdüm ama sonra onların da en az benim kadar sıçıp batırdıklarını fark ettim. Aralarındaki tek fark savaşçı olmalarıydı. Başarısız olmayı reddettiler.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, yumruklarımı sıktım ve çenemi sertleştirdim. Kavgam nereye gitmişti? Artık umurumda bile mıydı?

"Woo hoo!"

Bağrışmalar tarlada yankılandı ve gözümü kırptım, kendime geldim. Kırmızı ışığın sarıya dönüşünü izledim -daha fazla motor devri- ve sonra

yeşile döndü.

Ve dört araba da fırladı, egzozları ve lastiklerinin yanığı havayı bulandırıp toz kaldırdı.

Madoc hemen liderliği ele geçirirken Fallon'un nefesini tuttuğunu duydum. İlk virajı dönmesini izledik, ama sonra birdenbire arabasını savurdu ve ters yöne bakarken savruldu. Diğer arabaların geldiği yöne.

Diğer sürücüler direksiyonu kırdı, kornalarını çalarken lastiklerinin altına daha fazla toprak doldurdular.

Ne halt ediyordu?

Fallon inledi ve avuçlarını göğsünün önünde birleştirerek parmaklarını birbirine doladı. "Bazen tam bir aptal oluyor."

Madoc'un geri vitese takmasını, gaza basmasını ve geri geri gitmeye başlamasını izledim, diğer arabaların onu geçmesini engellerken bir o yana bir bu yana savruldu, belli ki onlarla biraz eğleniyordu.

Kahkahalar pisti doldurdu ve Madoc'un geri çekilmesini, saatte sadece otuz mil hız yapmasını izlerken Fallon'un gözlerinin dolduğunu hissedebiliyordum - geri viteste yapabildiği tek şey buydu - ama diğer arabaları geride tutuyor ve Jared'in ilerlemesine izin veriyordu. Sinirlenen sürücülerin arabaların camlarından dışarı fırlayan kollarını görebiliyordum ve Jax tribünde, korkulukların üzerine eğilmiş, ağabeyi ve Madoc'un yarışla ilgili yaptıkları şakaya kıçıyla gülüyordu.

"Sanırım bir ekip olarak çalışıyorlar?" Düşündüm.

"Evet," dedi kısık bir ses tonuyla. "Görünüşe göre, siklerini birkaç liseli çocuğa karşı ölçmeleri gerekiyordu. Erkekler hiç büyümüyor. Alınmayın."

Ellerimi kargo şortumun ceplerine sokarak bir kahkaha attım. Çocuklar pisti dönmeye devam ettiler ve Madoc'un

Fırsattan istifade, frene bastı, geri döndü -diğer arabaların savrulmasına ve tekrar savrulmasına neden oldu- ve gaza bastı, hızlandı ve Jared'le birlikte öne geçti.

"Biliyorsun," diye söze başladı Fallon, ikimiz de hâlâ pistin etrafındaki adamları izliyorduk, "yarın suçluluk duymadan buradan ayrılamayacaksın. Sanırım Madoc'tan başka biri daha sana kızgın."

Başımı ona çevirdiğimde gözlerini çimlere diktiğini gördüm. Bakışlarını takip ettiğimde Quinn'in bir battaniyenin üzerinde yüzüstü yattığını ve her zaman yanında taşıdığı günlüğüne bir şeyler çizdiğini gördüm. Juliet'in ona beşinci yaş gününde verdiği günlük.

Madoc'un kızı A.J. onun yanında oturmuş, yavru köpeğiyle oynuyordu ve Quinn'in gözlerinin kısa süreliğine bana kaydığını fark ettim.

Ama sonra beni izlerken görünce hemen gözlerini kaçırdı.

Evet. Çenesi sıkılmıştı, dudakları gergindi ve buradan bile kalemiyle aynı satırın üzerinden tekrar tekrar geçtiğini, muhtemelen altındaki kağıdı yırttığını söyleyebiliyordum. Parmakları kar gibi beyazdı, çünkü kalemi çok sıkı tutuyordu.

Kesinlikle deli.

Kendi kendime kaşlarımı çattım. Quinn sadece bir çocuktu ve ailem yıllar boyunca bana olan küçük aşkı hakkında şaka yapmış olsa da, kalbimde özel bir yeri vardı. Ne de olsa kolay bir hayatı olmamıştı.

Aslında o da pek zor zamanlar geçirmemişti. Jason Caruthers'ın kızı olarak isteyebileceği her şeye sahipti. Ama tasması kısaydı. Babası hep tepesindeydi, o olmadığında da kardeşleri.

Kimsenin yapmayacağı şeyleri yapmasına izin veren bendim.

Poligonda onun eline tüfek veren ilk kişi bendim. Dokuz yaşındaydı ve bu yüzden kafama bir tokat yedim. Ayrıca on bir yaşındayken onu ilk kez motosiklete bindirdim. Şimdi fark ediyorum ki

kask takmamam hataydı ama otoyolda yarışıyor da değildim. Ailedeki herkesin beni öldüreceğini düşündüm.

Başımı sallayarak Fallon'un küçük endişesini geçiştirdim. "Sonbaharda liseye başlayacak, değil mi? Erkeklerle ve gençlik dramasıyla o kadar meşgul olacak ki adımı bile hatırlamayacak."

"Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım," diye karşılık verdi. "Yanında bulunmasına izin verdiği tek aile üyesi olmayan erkek sizsiniz."

Şakaya gülümsedim, beyzbol şapkamı çıkardım ve tekrar takmadan önce elimi saçlarımda gezdirdim. "Dediğim gibi... lise. Hayatındaki tüm erkekler onun can yeleği olmadan yüzmesine izin verdiğim günleri özleyecek. Sorunlarının en küçüğünün ben olduğumu fark edecekler."

Fallon kendi kendine güldü ve sonra yukarı baktı, pistin üzerinden bakarken durdu. "Oh, hayır," diye homurdandı. "Hemen döneceğim."

Kafamı çevirdiğimde Kade ve tanımadığım bir çocuğun kavga ettiklerini gördüm. Fallon koşarak geldi ve hemen aralarına girdi.

Başlarının üzerinden Jared ve Madoc'un bitiş çizgisine doğru kafa kafaya ilerlediklerini gördüm. Onlar yaklaştıkça yakından baktım ve sonra...

Ben gördüm.

Bir andı ve küçüktü ama oldukça emindim. Jared gazı kesti.

Aynı şeyi yıllar önce ben çocukken de yapmıştı ve onu Tate ile yarışırken görmüştüm. Benden başka kimsenin fark ettiğini sanmıyorum.

Madoc bitiş çizgisini geçti ve çığlıklar ve tezahüratlar havayı doldurdu, arabalar geçtikten sonra herkes kamyona koştu.

Jared'in bunu neden yaptığından emin değildim. Belki kazanmak istemiyordu, belki de Madoc'a gününü göstermek istiyordu.

Ya da belki de Madoc'a yıllar boyunca verdiği kara gözlerin ve Tate'e lisedeki elli tonluk sikinin karşılığını ödüyordu.

Belki de sadece suçlu hissediyordu.

Bakışlarımı tekrar aşağı indirdiğimde Quinn'in tekrar bana baktığını gördüm, ama bir kez daha hızla arkasını döndü.

Fallon'un bahsettiği suçluluk duygusunun bir kısmını hissetmeye başlayarak içimi çektim. Quinn beni hayatı boyunca tanımıştı. Sanırım tek yapmak istediğim gitmek olsa bile bir 'hoşça kal' diyebildim.

Yanına gittim, yanında durdum ve diz çöktüm. "Kruvasanlarını özleyeceğim, biliyor musun?"

Kâğıdına bakmaya devam ederken kaşları daha da çatıldı. "Zaten gideceğiniz yerde muhtemelen daha iyi yemekler ve restoranlar vardır."

"Ama sizin tarafınızdan yapılmayacaklar."

Onu yatıştırmaya çalışıyordum ama bunu kabul etmiyordu. Bana kızmasını istemiyordum ama onun yaşındaki bir çocuk için bunu anlamanın zor olduğunu biliyordum.

Ve şu anda ona açıklayamayacağım şeyler vardı. O çok gençti. Hiçbir şeyi umursamadan mutlu ve heyecanlı olmalıydı ve benim özlemeye değeceğimi düşünerek zamanının bir dakikasını bile boşa harcamasından nefret ediyordum.

"Peki, eğitimli kal, tamam mı?" Elimle omzunu dürttüm. "Yakında ziyarete gelebilirim ve yeni tariflerinden bazılarını denemeyi umuyorum."

"Hiç dönmeyeceksin," diye mırıldandı, hâlâ bana bakmıyordu.

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü herkes insanların daha iyi hissetmesi için yalan söyler."

Bakışlarımı kısarak onu inceledim. Böyle bir düşünceyi nereden bulmuştu?

Sonunda başını çevirdi ve bana baktı, kahverengi gözleri hüzünlüydü. "Yeni arkadaşlar bulacaksın ve bizi unutacaksın."

Başımı salladım, ne diyeceğimi bilemiyordum. Gittiğim yerde arkadaş edinecek miydim? Muhtemelen. Geri döneceğimden emin miydim? Hayır. Şu anda buraya asla geri dönmek istemiyordum.

Ama onun daha iyi hissetmesini istiyordum, bu yüzden hiç düşünmeden kasketimi çıkardım ve kafasına geçirdim, siperlik kısmı gözlerinin üzerine düştüğünde kıkırdadım.

"Geri döneceğim," diye karşı çıktım. "Şapkamı geri almam gerekecek, değil mi?"

Şapkayı kafasından çıkardı, incelerken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bunu bana veremezsin," diye hayretle nefes aldı. Bunun bir şapka olduğunu biliyordu.

ve onu ne kadar çok sevdiğimi. Ama nedense, onun için bir şey ifade edeceğini bilseydim özleyecekmişim gibi hissetmiyordum.

"Zaten yaptım," diye karşılık verdim. "O yüzden icabına bak, tamam mı?"

Ayağa kalkarak arabama doğru dönmeden önce ona son bir kez gülümsedim. Buradan çıkmam gerekiyordu. Ona yalan söylüyordum. Herkese yalan söylüyordum. Beyzbol şapkası için bile geri dönmeye niyetim yoktu. Sadece benden nefret etmesini istemiyordum. Hâlâ bir şey olduğumu düşünen tek kişi oydu.

"Lucas!" Arkamdan bir bağırış duydum.

Quinn'in sırt çantasını karıştırdığını ve küçük bir şey çıkardığını görmek için tam zamanında döndüm. Bana doğru koşarak yuvarlak metal kutuyu uzattı.

"Şimdi geri gelmek zorundasın." Gülümsedi ve sonra koşarak yerdeki koltuğuna geri döndü.

Kafam karışmış bir halde kaşlarımı birbirine yapıştırarak elimi açtım ve annesinin bir yılbaşı hediyesi olan pusulayı hemen tanıdım.

Kahretsin. Bu eski ve aile yadigârıydı. Eğer o geri istemezse, ailesi isterdi. Bende kalamazdı.

Ters çevirip parçayı inceledim ve arkasında yazılı olan sözleri gördüm. "Mutluluk bir yöndür, bir yer değil."

Kızgınlık cildimi ısıttı, kelimeler olması gerekenden daha sert bir şekilde eve çarptı. Nereye gidersem gideyim, hiçbir şeyin gerçekten değişmeyeceğini ima ediyorlardı.

Hakkını vermek lazım, zor bir durumu nasıl daha kötü hale getireceğini biliyordu. İçimi çekerek pusulayı Quinn'e geri vermek için bir adım öne çıktım,

Ya da ailesinden birine, ama sonra babasının tarladan ona doğru koştuğunu gördüm ve durup izledim.

Loop'a hiç gelmedi. Ne halt ediyordu?

"Quinn!" diye seslendi, kravatı boynundan sarkıyordu. "Eşyalarını topla. Eve geliyorsun."

Başını kaldırdı, ürkmüş görünüyordu.

Ancak Madoc hemen araya girerek babasının yanına geldi. "Sorun nedir? Neden kalamıyor?"

Bay Caruthers onu görmezden gelerek, sırt çantasını toplarken dizlerinin üzerine çökmüş olan kızını acele ettirdi. "Şimdi," diye emretti.

"Baba, ne yapıyorsun?" Madoc havladı, yüz ifadesi artık kızgınlaşmıştı. "Bunu Katherine'le çoktan hallettik."

Quinn ayağa kalktı, beyzbol şapkamı gözlerinin üzerine indirdi ve muhtemelen utanmış bir şekilde yere bakarken sırt çantasının askılarına tutundu.

"Saat neredeyse gece on," dedi babası Madoc'a, "ve onun bir programı var. Yarın tam bir günü var ve ben onun her saat şehirde koşturmasını istemiyorum."

"Şehirde koşturmuyor," diye araya girdi Jared, sesi sertti. "Ailesiyle birlikte."

"Baba, cidden," diye tekrar araya girdi Madoc. "O iyi."

"İyi mi?" diye meydan okuyarak oğluna sertçe baktı. "O bir genç kız ve belki sen çocuklarının bu unsurun etrafında olup etkilenmeyeceğine daha çok güveniyorsun ama ben bir genç kız yetiştirdim Madoc."

"Bu da ne demek oluyor?"

Fallon, Tate ve Juliet yaklaşırken babası sesini alçaltarak, "Demek ki sana karşı daha sert davranmalıymışım," dedi. "Yanında olmalıydım, kurallar koymalı ve onları uygulamalıydım. Bu hatayı bir daha yapmayacağım. Quinn iyi bir baba olacak."

"İyi oldum!" Madoc neredeyse gülüyordu.

Ama babasının çenesi büküldü. "Neredeyse on altı yaşında bir babaydın," diye karşılık verdi.

Fallon gözlerini kapatıp başını başka yöne çevirirken Madoc hemen doğruldu, yüzünü öfke kapladı.

On altı yaşında bir baba mı? Bu, farkında olmadığım bir şeydi. Kahretsin.

Bay Caruthers oğluna, "Bu senin hatan değildi," diye ekledi. "Benim hatamdı ve bu hatayı bir daha yapmayacağım." Ve Quinn'e dönerek, "Haydi," diye ısrar etti.

Döndü, arabasına doğru yürürken o da yavaşça arkasından geliyordu. Yine de başını çevirdi ve bakışlarımla karşılaştığında gözlerinin yaşlarla dolduğunu görebiliyordum. Quinn asla ağlamazdı ve kafamın içinde koruyucu bir şey devreye girdi ve hepimiz onun gidişini izlerken neredeyse kızgındım.

Kalbim gittikçe daha sert atmaya başladı ve gerildim, her şeyin o kadar sıkı düğümlendiğini hissettim ki patlayacağımı sandım. Aylardır hissetmediğim bir şeydi bu.

Ama ben çelik gibiydim. Kımıldamadım.

Gidiyordum ve geri dönsem bile bu yıllarca sürmeyecekti. Bu yerle ve bu insanlarla olan bağımı koparmam gerekiyordu. İyi, sevecen, düşünceli ve lanet olası bir itici olmak beni içinde bulunduğum karmaşaya sokan şeydi ve Jason Caruthers'ın kızıyla uzaklaşmasını izlerken, onun küçük el sallamasını görmezden geldim ve gözlerimi indirdim.

Umurumda değildi.

Madoc'un beni hayal kırıklığına uğratması ya da Fallon'un benim için endişelenmesi umurumda değildi.

Quinn ya da onun beni örnek alması umurumda değildi. Yarın gitmiş olacaktım ve o da bunu er ya da geç atlatacaktı. Çocukların hafızaları kısadır.

Pusulayı hâlâ avucumda hissediyordum, geri vermek için Madoc'a doğru yürüdüm, ama sonra gözlerim Quinn'in günlüğünü açık ve baş aşağı yerde yatarken gördü. Aceleden gözden kaçırmış olmalıydı.

Madoc kızını kucağına aldı ve kafamı kaldırmadan herkesin yavaşça dağıldığını söyleyebildim. Eğilerek dergiyi aldım ve hızla başımı çevirdiğimde babasının BMW'sinin küçülen stop lambalarının yolda hızla ilerlediğini gördüm.

Madoc bunu kaçırmadan önce ona geri getirebilirdi.

Kapatmak için ters çevirdim, ama hemen siyah karalamalarla dolu bir sayfa gözüme çarptı ve durup içine bakmak için açtım.

Çizgiler diş macununun içine nasıl

giriyor? Gözlerimi kıstım. Ne?

Sayfayı inceleyerek okumaya devam ettim. İlk dil hangisiydi? Yapıştırıcı neden şişenin içine yapışmaz? Boks ringi. Boks karesi denmesi gerekmez mi? Nasıl oluyor da medyumlar piyangoyu hiç kazanamıyor?

Dudaklarıma bir gülümseme yayıldı ve kitabı karıştırdım, önlü arkalı her bir sayfayı sonuna kadar kullandım. Tarih yok, tam cümleler yok. Sadece satır satır akılsızca karalamalar, küçük çizimler, büyük çizimler, tarifler, listeler, rastgele düşünceler ve... sorular vardı.

Her sayfada sorular.

Tabutları neden çiviyle kapatıyorlar? Kaşlar yüz kılı sayılır mı? Tek kollu bir adamı nasıl kelepçelersiniz? Hayaletler duvarların içinden geçebiliyor ve merdivenlerden aşağı süzülebiliyorsa, neden yerden düşmezler? Küçük şeker çubuklarına eğlence boyu denir. Ama büyük olanları yemek daha eğlenceli olmaz mı?

Göğsüm titredi ve güldüm. Evet, sorular.

Babasının -ve Jared, Madoc ve Jax'in- o küçükken çok fazla soru sorduğu için şikayet ettiklerini hatırladım. Her zaman her şeyi merak ederdi ve bu durum zaman zaman beni de kızdırırdı. Aslında, Quinn'in dahil olduğu her günlük faaliyetin bir parçası da onun sorularını yanıtlamak için bir duraklama içeriyordu.

Bu yüzden Juliet ona bir günlük aldı. Önemli olmayan sorularını yazabiliyordu ve Juliet de cevapları araştırmasına yardımcı oluyordu. Birkaç yıl sonra Quinn cevapları araştırmayı bıraktı. Sanırım sadece soru sormak istiyordu. Sadece merak etmek.

Bugün üzerinde çalıştığı sayfaya geri döndüğümde, elimi kaleminin çentik izleriyle kabarmış pullu kâğıtta gezdirdim ve en altta son bir soru gördüm.

Ya ben büyümeden evlenirse?

***

Jax'ten Juliet'e küçük bir sevgililer günü notu.

. .

Her yıl bunu doğru yapmaya çalışıyorum. Bir planım var ve size söylemek istediğim şeyler var. Bilmen gereken şeyler. Ama ikimizin de benim hakkımda bildiği bir şey varsa, o da yalnız kaldığımızda her şeyin pencereden dışarı çıktığıdır. Hissettiğim ve sana söylemek istediğim her şey aklımdan çıkıyor ve sana o özel romantik geceyi ve hak ettiğin diğer her şeyi yaşatmakta başarısız oluyorum.

Kendimi kaptırdığımı ve akşam yemeklerimizi kısa kestiğimi düşünüyorsun. Kendimi kontrol edemememin, seni restoranlardan sürükleyerek çıkarmamın ve seni eve erken yatmaya götürdüğümde aldığın yepyeni elbisenin çöpe gitmesine izin vermemin eğlenceli olduğunu düşünüyorsun.

Gerçek şu ki, ben o kadar bencil değilim. Vücudunu seviyorum bebeğim ve birlikte ne kadar iyi olduğumuzu seviyorum, ama yıllar önce ilk kez bir araya geldiğimiz o yazdan beri tek bir gece bile ayrılmamamızın bir nedeni var. Her gün eve dönmek için sabırsızlanmamın bir nedeni var.

Senin yerin doldurulamaz.

Evimizi bir yuva haline getirmeni, Hawke'ın ihtiyacı olan her şeye sahip olmasını sağlamanı ve ona benim hiç sahip olamadığım anneliği yapmanı çok sevdiğimi söyleyebilirim. Herkesle nasıl ilgilendiğini ve sana dokunduğumda hala nasıl ürperdiğini.

Ama hepsinden önemlisi, bilmenizi istediğim (size asla yüz yüze söyleyemediğim) şey, her gün nasıl mutlu olduğumdur.

Her gün.

Bunlar size anlatmak istediğim şeyler ama o an geldiğinde sinirlerim bozulmuş oluyor ve "siktir et" deyip rol yapıyorum. Genelde bu yüzden ikinci ders başlamadan arabaya biniyoruz.

O yüzden bu gece işleri farklı yapacağım. Dışarıda romantik akşam yemekleri bana göre değil. Geceyi geçirmek için bir hana gideceğiz.

Seni banyoya sokup her santimini kendim yıkayacağım, o yüzden çantanı hazırla.

Ama önce biraz gülüp eğleneceğiz. Woodmere Tepesi'ndeki golf sahasında buluşalım ve kalın giyinelim. Kızağı getireceğim.

Karakter Konuşmaları

Madoc: Kahretsin, Tate ve benim bu resmimize
bayıldım. Jared: Ne zaman çekildi bu?
Madoc: Bir yıl kadar
önce. Jared: >:(
Madoc: Kızma. Hepimiz sarhoştuk ama onu korudum. Tüm zaman boyunca kollarımı ona doladım.
Jared: Pardon?
Madoc: Mutlu olmalısın! O küçük bikiniyle çok üşüyordu. Onu sıcak tuttum.
Jared: Kapa çeneni.
Madoc: Acaba Fallon ona kullandığı pahalı losyonlardan ödünç verdi mi? Tate'in cildi...adamım. Güzel ve yumuşak.
Jared: >:(
Madoc: Ama endişelenmeyin! Ona dokunan tek kişi bendim!
Jared: Buraya gel. Seninle konuşmak istiyorum.
Madoc: *Üzgünüm, gitmeliyim!

***

Dylan: Baba? Jared:
*uyuyan Dylan:
Baba? Jared:
Hmmmm?
Dylan: Burada uyuyabilir miyim?
Jared: *Neden? Sorun ne? Dylan:
Korkuyorum.

Hey, tatlım. Gel hadi. Atla.

Jared: *Tate'e fısıldar* Bunu konuşmuştuk. Bir gece altı aya dönüşecek ve yatak odamız bizim alanımız. Artık kendi odasında uyuması gerekiyor.

Tate: *grumbles

Jared: *Dylan'a bakar* Seni ne korkuttu?

Dylan: Kapımın dışında bir şey var. Jared:

Ne?

*Telefonu alır, Dylan'ın odasına koşar, kapıları açar. Jared:

Seni küçük...

Hawke, Kade ve Hunter'ın Cadılar Bayramı maskeleri takarak ağaçların arasından Hawke'ın odasına doğru koştuklarını görür

Jared: Yatağa gir!

Evet! Pislikler! *Onlar olduğunu biliyordum. Gerçekten korkmamıştım.

Jared: Tamam, sen de yatağına dön. Kapıları kilitleyeceğim.

*Jax'i arar

Jared: Kade ve Hunter bu gece Hawke ile mi kalacak? Jax: Evet.

Jared: Çocukları yatır. Gece yarısını geçti. Jax:

Yatıyorlar zaten.

Jared: Düşün. Tekrar düşün.

Jax: Orospu çocuğu... *hangs up

***

Noel sabahıdır ve Madoc ile ailesi Jared ve Tate'e gelmiştir. Ama hala uyuyorlar.

Madoc: MUTLU NOELLER!!
Tate: *hâlâ uyuyor* Madoc:
KALK!!
Jared: *Başını yastıktan kaldırır* Onu becereceğim. Saat kaç? Tate: *Mırıldanır, uzanır ve sarılır. Onu görmezden gel. Buraya geri gel.
Jared: *Geri yatar
Madoc: Cidden!! On yaşındaki kızınız gözetimsiz bir şekilde evin dışındayken ikinizin yatakta olduğuna inanamıyorum!
Jared: *Ne?!
Madoc: SANIRIM ŞU ANDA GARIP BIR SES FARK EDIYORSUNUZ, DEĞIL MI?!
Jared: *dinleme
Tate: *dinleme
Jared: Oh, kahretsin! *Karışır, kotunu giyer ve odadan dışarı fırlar
Jared: O ne halt ediyor?
Madoc: Sanırım Noel hediyesini erken buldu.
Jared: *Ön kapıyı açar, Dylan ve Hawke'ın dört tekerlekli araçlarıyla karla kaplı Fall Away Lane'de yarıştıklarını görür.
Madoc: Sen ve Jax'in onlara aynı şeyi almanızın biraz aptalca olduğunun farkındasın, değil mi?
Jared: Dylan!! Hemen in o şeyden!
Dylan: *Kar yağarken yarışmaya devam eder
Madoc: *Sorun değil. Bağırmaya başladığımda benimkiler de beyaz gürültü duyuyor.
Jared: *Süveterini ve ayakkabılarını giyip sokağa koşar
Jared: Dylan, şimdi!
Dylan ve Hawke kaldırıma yanaşıyor. Hunter ve Kade izliyor. Fallon ve Tate dışarı çıkar.

Dylan: Bayıldım! Çok eğlenceli!
Jared: Evet, kaskınız yok. Bu konuda eğitim almadın ve bir şehir caddesindesin. İn hemen.
Dylan: Yarışırken kask takıyor muydun? Jared: Dört tekerlekli araçlarla yarışmadım.
Dylan: Yarışmak için eğitildin mi? Hawke'a biraz tehlikenin senin için iyi olduğunu söylediğini sanıyordum.
Jared: Hawke benim çocuğum değil. Dylan: Kız olduğum için mi? Jared: Tanrım...
Dylan: Ve annem bana senin ve onun Main'e kadar yarıştığınızı söyledi- GÜNÜN ORTASINDA! ARABALARLA!
Jared: *Tate'e kaşlarını kaldırır*
Tate: *gülümsemeyi gizler
Dylan: Nasıl kullanacağımı kendim öğreneceğim. Yardıma ihtiyacım yok. Jared: Hayır, ben...
Dylan: Artık binme şansım varken bunu elimden alamazsınız. Eğer içeri girmek zorunda kalırsam, bütün gün pencereden ona bakıp mutsuz olacağım.
Jared: Dylan, ben-
Dylan: Ve Noel'de mutsuz olmak istemiyorum. Hadi ama, lütfen? Bu çok eğlenceli. Binmek için beni bekletirsen bütün günüm mahvolacak.
Jared: Dramatik olma. I-
Dramatik davranmıyorum! Çocuklara dramatik mi diyorsun?
Jared: BEN... BEN...
Tate: *gülüyor
Madoc: *kırbaç sesi çıkararak

Dylan: Sadece yirmi dakika daha.

Hawke: Bir saat.

Dylan: Evet, bir saat. Sonra içeri geleceğiz! Hunter:

Hey, Dyl. Seninle geleyim.

Dylan: Bana Dyl deme, Dork.

Hunter: Tamam. Seninle geleyim. *dört tekerlekli̇ araca doğru yürür

Kade: *Sen git Hawke'ın hanım evladı ol. Ben Dylan'la gideceğim.

Kade: *Dylan'a bakar* Geri çekil. Ben sürüyorum.

Dylan: Hiç şansın yok. Benimle gelmek istiyorsan, arkaya atla. Ben sürüyorum.

Kade: *Gülümser, arkaya tırmanır ve sonra Dylan'ın arkasına doğru eğilir, ellerini gidonun üzerine koyar ve onunkileri yoldan iter.

Dylan: Hey!

Kade: Ben her zaman kazanırım. Bunu artık biliyorsun. *Hawke ve Hunter tarafından takip edilerek hızla uzaklaşır.

Madoc: İşte benim oğlum. Böyle yetenek öğrenemezsin.

Jared: *Kaşlarını çatar ve Madoc'a ters ters bakar

Madoc: Oh, hadi ama. Birkaç yıl içinde işler gerçekten ilginçleşecek. Hiç şansı yok. Bunu biliyorsun.

Jared: Kapa çeneni.

***

Quinn Caruthers on yedi yaşında. Gece mutfak masasında otururken Jared, Madoc ve Jax içeri girer.

Hey, size bir soru sorabilir miyim?

Jared: Mmm hmm...*yemek arıyor
Madoc: *Yemek arıyor* Evet, ne oldu? Quinn: Şey,
biraz kişisel bir şey.
Çocuklar: *hala yemek arıyor
Quinn: Bir erkek için seksin nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum.
Çocuklar: *dururlar ve gözlerini ona
dikerler Jax: *snorts
Madoc: Um...
Jared: *Acı bir şey yutmuş gibi görünüyor Madoc:
Sıcak elmalı turta gibi hissettiriyor.
Jax: *gülüyor
Jared: *Aptal olma. *Quinn'e bakar. Ve bunu henüz bilmene gerek yok.
Quinn: Ben 17 yaşındayım. Benim yaşımdayken bakire olduğunuzu mu söylüyorsunuz?
Madoc: *Jared'a gülümsüyor. Hadi ama dostum. Dylan için antrenman yapıyor. Er ya da geç bununla başa çıkmak zorunda kalacaksın.
Jared: İyi hissettiriyor, tamam mı? Bilmek istediğin bu muydu?
Madoc: Evet. Bu...*derin, hüzünlü bir nefes alır* GERÇEKTEN iyi hissettiriyor. Jax: Evet, gerçekten iyi.
Quinn: Güzel. Bu kadar mı? Hadi çocuklar. Babama soramam. Hawke'a da sormayacağım. O bir yaş küçük ve bu konuda beni eğitmesine izin veremem.
Jax: *Kaşık dudaklara götürülürken durur* Hawke seks mi yapıyor? *Etraftakilere bakar. Kahretsin, gitmeliyim. *Kaseyi yere bırakır ve odadan çıkar Jared: *Oturur, yer* Neden bilmek istiyorsun?
Merak ediyorum. Erkeklerin nelerden hoşlandığını bilmek istiyorum.

Jared: Her şeyi. Ve üniversitede öğrenebilirsin. Üniversiteden sonra. Evlendiğinde. Lisede değil. Anlıyor musun? Lisedeki her erkek bir pisliktir. Her biri. Söz veriyorum.

Lisede iki oğlum var.

Jared: *Madoc'a kaşını kaldırır ve Quinn'e bakar* Her. Tek. Bir. Anladın mı?

Quinn: *gözlerini yuvarlar

Endişelenme, Quinn. Onların sorunlarının en küçüğü olmak üzeresin.

***

Jared tampon almak için alışveriş yapıyor. O ve Tate mesajlaşıyorlar.

Jared: Tamam, buradayım. Neye ihtiyacın vardı?

Siyah bir kutudalar. Üzerinde Kotex yazıyor. Jared: Tanrım.

Jared: Neredeler? Jared: Sol, sağ,

üst, alt?

Kara kutuları görüyor musun? Jared?

Tampon reyonunda mısın?! Jared:

Hayır.

Jared: Sen bana tam olarak nerede olduklarını söyleyene kadar vitamin reyonunda kalacağım, böylece onları alabilirim.

Dostum.

Tate: Kasadan geçmen gerekecek, biliyorsun. Jared: Siktir.

Jared: İnsanlar izliyor. Artık burada olmak istemiyorum.

***

Madoc tampon alışverişi yapıyor. O ve Fallon mesajlaşıyorlar.

Fallon: Neredesin sen?! Madoc:

Mağazada

Fallon: Acele et!

Madoc: Burada çok fazla seçenek var. Bu çok saçma. Süper emiciliğe mi ihtiyacınız var?

Madoc: Peki plastik aplikatör ile aplikatör olmayan arasındaki fark nedir? Google'da arattım ve kadınların bu şeyleri yanlış kullanmasının on altı yolu olduğunu biliyor muydunuz?

Madoc: Yani, siz piliçler onlarla ne yapıyorsunuz? Aslında senin için biraz korktum.

Fallon: Madoc...

Madoc: Hafifçe kayıyorlar ve 360 diye bir şey var. Bu döndükleri anlamına mı geliyor?

Madoc: Kulağa garip geliyor.

Madoc: Bir de Sport Fresh var ama o daha çok Tate'e benziyor. O sportif. Bunları onun için alacağım.

Fallon: TATE TAMPONLARINI ALMAK IÇIN ORADA DEĞILSIN!

Madoc: Oh, doğru.

***

Tamam, Jared ve Madoc'un tampon maceralarını anlattım, işte Jax! Herkes yemek için onun evinde.

Jax: Sosislileri unuttum! Bir dakika içinde dönerim!

Juliet: Bekle! Buzdolabında bir liste var!
Jax: *Elleriyle yüzünü ovuşturur* Her zaman bir liste vardır. Bu da ne? Tek bir şeye ihtiyacım var.
Madoc: *snort
Jax: Bekle, Kotex ne?
Juliet: Jax! Şşşt!
Jared: *Kafa sallamak* Sana söyleyebilirdim, ama bunu tekrar yaşamak istemiyorum. Aman Tanrım. Ne bebek ama. Bunlar tampon, Jax.
Jax: *kaşlarını kaldırır, kız arkadaşına bakar
Juliet: *Onlara ihtiyacım var ve çamaşırlarını ben yıkıyorum.
Madoc: Seninle gelmemi ister misin? Artık bu konuda uzman sayılırım.
Jax: *Ne zamana kadar istiyorsun?
Juliet: Gelecek hafta regl olacağım. Eminim cesaretini toplayabilirsin, koca oğlan. Söz veriyorum, kimse senin için olduğunu düşünmeyecek.
Jared: Oldukça korkunçtu. İnsanlar bana baktı.
Juliet: Çeneni kapatır mısın? Jax'i tanıyorsam, Loop'taki dalkavuklarından birine bunu yaptıracaktır ve erkek gibi davranması gerek.
Jax: *Telefonla oynarken
Seninle geleceğim, Jax. Çocuk oyuncağı olacak.
Madoc: Ben de gitmek istiyorum.
Fallon: Ve sonra bütün gün orada şık kesim ve normal kesim tartışması yapacaksınız.
Madoc: Sana şık bir uyum
göstereceğim. Jax: *telefonla
oynarken
Juliet: Jax, sadece yap. Kendini erkek gibi hissettirecekse prezervatif de al.
Madoc: Hadi. Hepimiz gidelim.

Jared: Ben gitmiyorum.
Jax: *telefonla uğraşıyor
Juliet: Sadece git, lütfen! Izgarada sosisli sandviçe ihtiyacımız var ve bu çok saçma.
Jax: *Tamam, Kotex tamponları yarından sonraki gün teslim edilecek. Size altı adet otuz altı sayılık kutu sipariş ettim ve sipariş her altı ayda bir otomatik olarak tekrarlanacak. Dört yüz tampon bir yıl için yeterli, değil mi? Amazon'u seviyorum. Her şey var.
Juliet:...
Jared: ...
Tate: ...
Madoc: ...
... Jax: Ne?
Jared: İnternetten mi sipariş ettin? Bunu yapabildiğini bilmiyordum. Jax: Daha akıllıca çalış, daha çok değil. Ben sosisli alacağım.

SON

Teşekkür

Katie Harder-Shauer'e - tüm bu içeriği aradığınız için teşekkür ederim!!! Bana çok zaman kazandırdı ve tüm yardımlarınız için gerçekten minnettarım. Xoxo

Diğer herkese, bu karakterlere olan sevginiz için teşekkürler! Onlar yaşıyor, çünkü siz onları canlı tutuyorsunuz. Umarım yeni nesli seversiniz ve Jared, Tate, Madoc, Fallon, Jax ve Juliet'in bakışlarından keyif alırsınız.

"Under a Black Flag We Shall Sail!"
(Evet, bunun ne anlama geldiğini
öğreneceksiniz)

xoxo Pen

Yazar Hakkında

Penelope Douglas, *New York Times, USA Today* ve *Wall Street Journal*'ın çok satan yazarlarındandır. Kitapları arasında Fall Away Serisi, Corrupt, Misconduct ve 20 Eylül 2016'da çıkacak olan Punk 57 yer almaktadır.

Yıl boyunca sonbahar için giyiniyor, limon aromalı her şeyi seviyor ve neredeyse her gün Target'tan alışveriş yapıyor. Kocası ve kızlarıyla birlikte Las Vegas'ta yaşıyor.

Bloguna abone olun: http://penelopedouglasauthor.com/news/
Bir sonraki yayınından haberdar olun: http://amzn.to/1hNTuZV

Ve sosyal medyada çok aktif!
Facebook: https://www.facebook.com/PenelopeDouglasAuthor
Twitter: @PenDouglas
Web sitesi: www.penelopedouglasauthor.com
Goodreads: http://bit.ly/1xvDwau
Instagram: https://instagram.com/penelope.douglas/
Ve eğer görsellerin tadını çıkarmak isterseniz tüm hikayelerinin Pinterest panoları var: https://www.pinterest.com/penelopedouglas/

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.